

Index Rerum,

Item concedi potest immisso cumulando possessionem possessionis, proferunt si consensuatur perire manentio, & immisso, ibid. n. 23

Subrogatum rigorose absque licentia Iudicis possessionem ingreditur auctor, decil. 100. n. 4

Subrogatum rigorose si fuit in possessione immisso tunc praesumitur eius exanone, ac discussione iurum defuncti extrajudicialiter praescripti, decil. 145. n. 29

Subrogatum rigorose, & cum clausula Committatur in forma dignum, examinandum non est, si prius tempore provisionis iam fuerat ab Examinatoribus Synodaliibus approbatus, decil. 145. n. 18. Declara. no. 27

Subrogatum aut, & quando gratiam insinificare teneatur, dec. 145. n. 36. 17. & 199.

Subrogatur omnia narrata insinificare teneatur, quando subrogatus est facta de beneficio non litigioso, vel reservato, quia tunc vim habet collationis, decil. 140. n. 3

Subrogatus ad item cum defuncto pendente, eiusque prosecutione in statu, & terminis in quibus tempore subrogationis reperiebatur postquam illam prosecutus, ac si defunctus viveret, ibid. n. 6

Subrogatus tenetur gratiam subrogationis licet in Rota pendente obtinere in alius Notarij causa exhibere non obstat, quod in literis si datus certus executor, quia Rota Auditor in causis pendentibus succedit loco Ordinarij, dec. 145. n. 6

Subrogato concedenda est immisso insinificatio solutio requisita nempe Clericatus imperpetuum obitu defuncti in possessione, ac reservatione, dec. 146. n. 1. & decil. 187. n. 2

Subrogato, ut concedi valeat immisso, reservatio debet esse omnino clara, & indubitata, decil. 221. n. 36

Subrogato concedenda est immisso conflictu de clericali subrogati, de reservatione, ac licet, & de possessione defuncti absque alia insinificatione quicquid sit si praedecessor non possederit, & in eius possessionem fuit subrogatio concessa, decil. 455. numero 16

Subrogato subrogatur reservatio ratione mensis absque lite, decil. 30. n. 20

Subrogato quo casu impediatur immisso a promissa ab Ordinario tanquam legitimo contradicere, decil. 187. numero 16. & 17

Non impeditur immisso nam propter pendenciam litis manus Ordinarij sunt ligatae, ibid. n. 11

Subrogato, ut denegari nequeat immisso ratione calumniae sufficit qualibet causa colorata, ibid. n. 31

Calumnia ad effectum impediendi immisionem subrogato debet esse evidens, actualis, vel nullo facto adumbrari valeat. ibid. n. 32

Subrogato non datur manentio ex possessione defuncti, dec. 479. nu. 19

Datur tamen ex propria subrogati possessione quando eam actualiter capis, non secus datur cuiusque successoris, ibid. num. 20

Quamvis possessio capta fuisset vigore literarum vitio subreptionis laborantium, quia ad hunc effectum sufficit sola possibilia, quod alius titulus postea supervenit, ibid. n. 21

In subrogatum censetur transmissa possessio defuncti, quamvis si attentius, & vitiose, decil. 176. n. 20

Subscriptio apocae refertur ad omnia in ea contenta, decil. 68. num. 18

Subscriptio probat contra subscribentem, dec. 210. n. 3

Item probat absque recognitione quando scriptura subscripta movetur est scriptura, decil. 400. n. 1

Subscriptio dicitur sufficienter recognita per similitudinem ibid. n. 2

Subscriptio sola attenditur non attento, quod in corpore scriptura diversa manu sit exarata, dec. 577. n. 13

Subscriptio importat omnium contentorum in scriptura subscripta approbationem, dec. 610. n. 12

Ea afficit etiam haeredes subscribentis, ibid. n. 13

Subscriptio tenetur attendi debet, quia declarat voluntatem subscribentis illiusque obligationem producit, decilio 197. num. 9

ex Subscriptio refutatur approbatio contentorum in scriptura, dec. 140. n. 4

Substitutio compendiosa inter alias substitutionum species continet vulgarem tacitam, vel expressam verbis generalibus, dec. 17. nu. 8

Compendiosa censetur quando indefinite concepta est per obitum alienius sine filii, quamvis olim additum non sit verbum Quandoquaque, quia sufficit adesse verba de sui natura tractum temporis significancia, dec. 148. n. 2

Verba si decesserit sine filijs, de sui natura tractum temporis significant, ibi. n. 3

Compendiosa inter alias substitutionum species quando concepta est per verba Communia continet etiam vulgarem, vel tacitam, vel si alij dicunt expressam verbis generalibus, ibid. num. 4

Compendiosa, quando continet vulgarem tunc caducato uno gradu sequens admittitur, ac si haereditas gratuita immediatè substituitur fuisset, dec. 480. n. 49

Compendiosa est si collata in tempore mortis cum verba Quandoquaque, dec. 610. n. 16

Compendiosa continet vulgarem, & fideicommissariam, ibid. n. 17

Continet etiam fideicommissariam, cuius vigore succedit fidei cuius substitutus post aditam hereditatem a prima, decilio 612. num. 15

Substitutio fideicommissaria operatur, ut hereditas capiatetur de manu heredis, ipsique post mortem in hereditate Testatoris succedatur, dec. 17. n. 1

In Substitutione fideicommissaria pluralitas refertur in singularitates ex praesumpta mente Testatoris, dec. 179. nu. 6. Amplia nu. 7

Fideicommissaria, quando est facta per verbum commune includit vulgarem, quae vocatur anomola, cuius vigore sequendus substitutus subintrat in locum primogenitae, vel non valentis adire, dec. 148. n. 7

Et contraria procedunt, quando compendiosa, seu simplex fideicommissaria inducitur est per verba omnino, & semper obligata, ibi. n. 8

In substitutionibus fideicommissariis verbum haeres denotat heredes sanguinis, dec. 605. n. 3

Substitutio reciproca quibus concurrentibus inducitur censetur, dec. 171. n. 5

Ad Reciprocam inducendam ex tacita mente Testatoris coniectura debent concludere per necessitatem, ibid. n. 8

Coniectura si possunt reciprocam inducere in eadem linea citra multiplicationem fideicommissorum non debent trahi ad reciprocam de linea ad lineam ibid. n. 9. Amplia numeri. 10. & 11

Reciproca intra Patrum, & nepotem nullatenus consideratur, quando diversitas graduum, & casuum vocationis concurrunt, licet propter inhabilitatem terminorum, neque Patrum dicitur vocatus ad successionem nepotis, neque e contra, ibid. num. 13. & 16

Reciproca inter Patrum, & nepotem eo magis extenditur si fuit data facultas ad Testatore in statu extraneum, ibid. num. 16

Reciprocam non adesse in dubio pronunciandum est, ibid. num. 17

Reciproca tacta de linea ad lineam ex quibus inducitur dicitur, ibid. n. 18

Reciproca tacta de linea ad lineam inducitur censetur substitutus succedere in tota hereditate in duabus lineis dicitur ex necessitate subjectionis refutatur antea edens voluntas Testatoris inducendi tacitam reciprocam inter lineas, ibid. n. 19

Ea substitutio fallit, ubi non tenetur haeres si opus sit in casu reciprocae, non tamen inducitur de linea ad lineam, si in casu

& Materialiarum.

quo agitur de descendenti Testatoris non autem transver-
salibus, & extraneis, ibid. n. 24

Reciproca inter descendentes Testatoris facilius inducitur
ob praesumptam illorum praedilectionem, ibid. num. 25

Idemque procedi quando voluntas substituitur est facta in tota
hereditate, ibid. n. 26

Aux ex consuetudine cessat voluntas Testatoris substituendi
ultimo, ibid. n. 27. Declara. nu. 28

Reciproca in indulta dicitur inter vocatos plurimum ope-
ratur consuetudo praedilectionis, ibid. n. 32

Amplius praefertur quando Testator bonis rationem conser-
vanda agnoscitur, ibid. n. 34

Ad reciprocam inducendam, ubi militat tot argumenta
voluntatis Testatoris nullatenus sunt attendenda contraria opi-
niones, ibid. n. 35

Reciproca inter filios, eorumque descendentes ex quibus
indulta dicitur, dec. 591. n. 4

Reciproca educta ex illis verbis quos inuicem substituit,
potest restringi ad substitutionem per vulgarem, non autem ad
fideicommissariam, dec. 287. n. 5

Reciproca indulta censetur ex consuetudine praedilectione
Testatoris erga filios primi gradus, qui praedilecti censentur,
ibid. n. 9

Item indulta censetur in necessariis antecedens, quando
voluntas Testatoris absque reciproca adimpleri non potest,
ibid. n. 15

Reciproca expressa inter filios primi gradus concurrentibus
consuetudine facit praesumi similem substitutionem inter omnes
masculos utriusque lineae, ibid. num. 24

Vocati primo gradu non dicuntur substitui reciproce cum
vocatis in secundo gradu, dec. 271. n. 14

Amplius etiam si substitutio sit facta ultimo morienti, & ad sui
persona, qui ex praesumpta voluntate Testatoris substitutum
excludit, ibid. n. 15

Reciproca linealis resultat concurrentibus solitis illis tribus
requisitis, necnon consuetudine, dec. 287. n. 7

Quinimo ad illam inducendam sufficere unicam consuetu-
dinem, ibid. n. 8

Reciproca linealis inter filios Testatoris resultat ex facul-
tate tributa ultimo morienti, ut possit adoptare extraneum qui
familiam Testatoris representat in cognomine, & bonis, quia
verisimile non est, quod voluerit representare in bonis dimidia-
ris, ibid. n. 12

Praetertim si Testator voluit per hanc dispositionem reprae-
sentari perpetuis futuris temporibus, ibid. n. 13

Alias enim verificari non posset, quod ultimus masculus ad-
optaret in tota hereditate si idem pariter ex lineali reciproca
non successisset, ibid. n. 14

Reciproca resultat ex agnatione ex qua elicitur voluntas
Testatoris substituendi vicinam lineam alteri, ibid. n. 16

Reciproca de linea ad lineam defunctur ex digressu ad plu-
res substitutionum gradus, ibid. n. 23

Pro reciproca lineali inducenda, quando concurrunt con-
suetudo, tunc opinioni Vulgar. inherendum non est, ibidem nu-
mero 30

Ad reciprocam linealem inducendam consuetudo facilius
suffragatur inter descendentes Testatoris, ibid. n. 31

Et quando singula de per se non sufficient coniungenda sunt,
ibid. n. 32

Substitutio vulgaris intelligitur facta si quis decesserit adi-
ta, vel non adita hereditate, dec. 17. n. 9. Intelligitur nu. 10

Et caducio primo gradu substitutionis, substitutus per vul-
garum substituitur in illius locum, ac si immediate esset substitui-
tus heredi gravato, ibid. n. 11

Et tunc non succedit Testatori per vulgarem, sed ad fidei-
commissum admittitur substitutus gradus caducati locum
necnon vulgari comprehensa in compendio, ibidem
num. 12.

Substitutio ut vulgarem comprehendat requiritur, quod sit

in tota hereditate, nec sufficit quod facta fuerit in portione ha-
reditatis, vel in quota bonorum, ibid. nu. 2. Declara. nu. 101

Substitutio in qua non excludit vulgarem, quando Testa-
tor per quasvis diuisione totum affert inter substitutos, ibid. nu-
mer. 10.

Substitutio vulgaris non continetur in compendio si, quan-
do est collata post aditum, seu delatam hereditatem aucta
substituitur, tunc enim reijcit voluntas Testatoris ex natura
substitutionis vulgaris, dec. 548. num. 9

Nec minus continetur in mera fideicommissaria quia tunc
habetur, ac si facta esset per verba obliqua, ibid. num. 10

Et requiritur ad hanc effectum, quod adsint verba impor-
tantia pernetisse aditionem hereditatis in primis substitutis,
vel illi nominatim substitutionem factam esse denotantia, ibid.
num. 11

Nec sufficit verba relativa eidem vel ultimo morienti,
quia expens possunt, id est in eorumdem, vel ultimi morientis lo-
cum, ibid. n. 12

Vulgaris etiam in legatis fieri potest, dec. 445. n. 18

Vulgaris facta in legatis purificata dicitur per praedecessum
primi legatarii, ibid. n. 19

Et substitutio vulgaris tunc admittitur si substitutio sit facta
simpliciter, scilicet si sub conditione si primo, vocatus sine filiis
decesserit, & ille cum filiis decessit non agnito legato, tunc
enim substitutio censetur facta sub duplici conditione si primus
non agnouerit, & sine filiis decesserit, ibid. n. 20. & alia ratio
reddatur, nu. 21

Vulgaris ut excludatur requiritur, quod Testator primo
vocatam proprio nomine expresse roget ut legatum, siue heredi-
tatem alteri restituat, ibid. n. 22

Vulgaris inter plures legatarios sufficit, quod in uno ex eis
purificetur de iure, vel de facto, ibid. n. 24. & 25

In substitutione vulgari contenta in compendio si scitis possit
in conditione censetur vocati, ita pariformis determinationis,
dec. 610. num. 18

Inet substitutionem vulgarem, & fideicommissariam ratio
diferentiata est, nam in vulgari Testator cogitat casum, quod
gradus praecedens deficiat ex capite voluntatis, aut imperi-
tiae: In fideicommissaria vero quod ille admittatur, alius non
posset gravari, dec. 480. n. 12

Vulgaris expirat per aditionem hereditatis, dectione 287.
num. 6

Substitutio continet vulgarem si facta est alicui causa quo Pa-
tronus presentare non possit, vel nolit, dec. 106. n. 12

Et locum habet siue primus vocatus non existerit siue presen-
tare valuerit, vel non potuerit, dec. 106. n. 14

Per substitutionem vulgarem succedunt Testatori non primo
vocado, dec. 445. n. 12

Substitutio concepta in causa deficiente omnium vocatorum
cum omne tempus completitur compendiofa est, dec. 612. n. 14

Substitutio facta per verba certum, & determinatum tempus
denotantia puta si sine filiis haeres decesserit multum differi a
substitutione sub conditione deficiente filiarum, dec. 4. n. 3

Substitutio facta per verba communia, & sub conditione si
quis sine filiis decesserit, necnon est fideicommissaria, sed ob
mentionem mortis magis est factam est compendiofa, dec. 17.
num. 6

Amplius quatenus non fuerit adiectum verbum quandocum-
que, ibid. n. 7

Substitutio facta vel nominatim dicatur alicui persone, qua
requiritur? ibid. n. 16

Substitutio facta simpliciter si sine filiis decesserit, tunc filij
succedunt per vulgarem, ibid. n. 20

Substitutio facta per verba communia, quale est verbum
Substituto dicitur compendiofa, dec. 27. n. 3

Substitutio facta sub commemoratione mortis est compendio-
fa, dec. 445. n. 15

Amplius quatenus non fuerit adiectum verbum quandocum-
que, ibid. n. 16

Index Rerum,

Substitutio facta post mortem decedenti in pupillari etate locum habet etiam eo non nato, dec. 480. n. 13

Substitutio femina non sub conditione si heres sine filiis masculis decesserit expirat eo cum masculis decedente, dec. 4. num. 2

Substitutio femininarum in defectum masculinorum, & nisi masculi alium sibi heredem instituerint, non purificantur, nisi ea que conditio verificetur, nempe quod masculi decesserint, & 6. eadem non instituerint, dec. 287. n. 1

Substitutio femininarum ultimo masculo deprehenditur ex illis verbis masculis deficientibus, quia aequipollent expressioni ultimi morientis, quando agitur de descenditibus Testatoris, ibid. n. 28

Quamvis contrarium sentiat Falar. cum aliis allegatis, ibid. num. 29

Substitutio femininarum in casu deficientia masculinorum sine filiis expirat si alter ex eis cum filiis decessit iuxta Conf. Oldr. 21. a quo receditur concurrentibus coneluris, dec. 315. num. 10. & 11

Substitutio indefinita aequipollens universali, & refertur ad totam hereditatem si Testator prius fecit institutionem universalem omnium honorum, dec. 271. n. 30

Substitutio in tota hereditate intelligenda est, si uniformiter, & continuative fuit adella, ibid. n. 31

Substitutio in casu obitus filiorum sine filiis, non purificatur per ingressum filiorum in conditione post mortem in Religionem, cum tali casu purificatio conditionis suspensa remaneat, donec naturaliter vivunt, dec. 345. num. 4. Declara num. 17. ratio redditur num. 5

Substitutio in casum extinctionis lineae, & descendencia alieuius, cum a Testatore contemplatum videatur initium, medium, & finis lineae, non purificatur nisi filij nati fuerint, & postea decesserint, dec. 480. n. 10. Contra nu. 12

Substitutio pluribus facta per ablatum absolutum non extenditur masculis, &c. consurgit diffinitive resoluendo ablatum in suas singularitates ex praesumpta mente Testatoris, dec. 337. n. 12

Et resolutio in singularitates facilius est admitenda favore descendenti, & ad evitanda absurda, ibid. n. 14. & 16

Et haec opinio non habet contradicendum, quando non superest persona a Testatore praeilecta, ibid. n. 15

Substitutio procedens si sit concepta sub conditione praedeceffus omnium in ea comprehenditur, & in subsequenti substitutione ad sui clausula, & casu quo comprehensum in prima substitutione decedentem in calupredicto, &c. quia talia verba operantur, dec. 348. n. 13

Clausula casu quo, & in casu praedicto, appositae in subsequenti substitutione repetunt casus supra expressos, ibidem num. 17

Et adiectae substitutionis compendiosa comprehendunt omne tempus tam ante quam post aditum hereditatem non secus comprehendit ipsa substitutio compendiosa, quia non alterant naturam substitutionis, cui adiciuntur, sed iuxta illam debent intelligi, ibid. n. 18

Et quidem demonstrative ad casus expressos, & declarative non autem taxative dum alia dictis taxativa non adit, ibid. n. 19. Amplia n. 21. 22. & 1099.

Substitutio sub conditione si heres sine filiis decesserit habet certum, & determinatum tempus expirat mortuo herede cum filiis, quia sufficit tempore mortis filius exiisse, quatenus postea decesserint, dec. 411. n. 4

Et si substitutio feneat expirante per existentiam filiorum de tempore a Testatore contemplato manet semper exclusio, etiam si filij postea de medio tollantur, ibid. n. 5

Substitutio sub conditione deficientia filiorum, cum nati sunt habet determinatum tempus locum habet quidem cumqz filij adiciant etiam post mortem institutorum, ibid. n. 7

Substitutio si sine filiis decesserit facta alicui, eo mortuo cum filiis manet, dec. 46. n. 5

Substitutio sub conditione si heres sine filiis decesserit expirat mortuo herede cum filiis iuxta Conf. Oldr. dec. 345. n. 7

Substitutio universali omnia bona fideicommissum comprehendit, dec. 147. n. 1

Substitutio verba nati de nascere directae ad filios vocatos ut operentur illorum deficientiam intelligi debent in proprio, & realisignificatu, scilicet post natiuitatem, non autem extensive in casu non natiuitate, dec. 480. num. 16. Declara num. 17

In substitutione verbum omnino significat abdicacionem exiunctamque turn ab herede gravato totalemque transfusionem in fideicommissum ab eo, vlla distinctione, dec. 15. n. 10

Substitutio primo gradu caducato subsequentes expirant, dec. 17. n. 3

Præsertim quando fideicommissum est relitum nominatim a persona vocata in gradu caducato, ibid. n. 4

Clausula in casu praedicto convenia in substitutione repetit eueniunt, & qualitates omnes procedenti substitutionis, dec. 480. num. 11

Substitutio descendenti facta pluribus instituit intelligitur discretive, dec. 271. n. 1

Substitutiones etiam in contractibus fieri possunt, quae non regulantur secundum regulas ultimi voluntatis, dec. 107. num. 20

Substitutus appellare potest a sententia declarante nullum extare fideicommissum, & illius inuisionem offendere, dec. 616. num. 3

Substitutus per vulgarem caducato primo gradu substitutionis subintrat illius locum ac si immediate esset substitutus heredi gravato, dec. 17. n. 11. & dec. 348. n. 1

Et tunc non succedit Testatori per vulgarem, sed ad fideicommissum admittitur subintrans gradus caducati locum mediante vulgari comprehensione in compendiosa, dec. 17. n. 12

Substitutus secundus per vulgarem non succedit si in primo gradu antecedenti caducato decessit qualis hereditaria a Testatore requisita, ibid. n. 19

Substitutus succedenti in primo ad certum tempus eo elapso per fideicommissum, dec. 15. n. 24

Substitutus succedit heredi gravato etiam si primus substitutus ante gravatum praedeceffit ac si superuixisset, & adire noluisse, dec. 27. n. 5

Et per praedeceffum primi substituti in eius locum subintrat, & succedit iure proprio, & ex propria persona heredi gravato ac si eidem immediate substitutus esset, ibid. n. 6

Substitutus non dicitur exclusus a non habente qualiteriam a Testatore requisitam, dec. 101. n. 18

Substitutus exclusio qua fit ex voluntate Testatoris non est contra ius, & aequitatem, sed immo secundum ius, dec. 307. num. 19

Substitutus mortis ante gravatum quid operetur? dec. 348. num. 24. & 25

Substitutus venit appellacione heredum, dec. 608. n. 7

Succellio ab intestato locum non habet donec desinitur, an testamentum sit verum, vel falsum, dec. 513. n. 28

Succellio hereditaria regulariter inducitur ex verbo succedat, dec. 107. n. 14

Succellio in maioratibus non potest stare in suspensio videtur materiam in verbo maioratus.

Succellus capax quando est Religiosus Societatis Iose vide in verbo Religiosus Societatis Iose

Succellus tempus attenditur circa capacitem succedendi, dec. 52. n. 21. & dec. 615. n. 30. & vide in verbo succellor.

Succellus tempus attendi debet ad indicandum qui cuius sit primogenitus, dec. 602. n. 2

Succedendi ius vide in verbo ius succedendi.

Succellor in fundo non dicitur succesor universalis aliorum, & passio, dec. 12. n. 5

Successor in bonis feudalibus non a se iure quam hereditario tenetur ad debita illius cui succellit, dec. 55. n. 20

Successor

& Materialium.

Succesor in beneficio non tenetur probare titulum prædecessoris, quando obijt in possessione, dec. 376. n. 13.

Succesor in beneficio ne ligatur pessi contractu prædecessoris reputatur vi verius quia in eius persona non continetur prædicti contractus, quipso iure per extinctionem iuris prædecessoris exprimitur, dec. 452. n. 35.

Succesor in beneficio declarare nequit eadematem incursum ob non solutos Canonis in vita prædecessoris quam ipsenon declaravit, & quam effrausit dec. 485. n. 6.

Succesor in Beneficio non representat personam prædecessoris defuncti sed habet sui novum in persona propria à Papa creatum, ibid. n. 11.

Succesor in maiori tenetur ad debita Institutis contralla ante illius erectionem, dec. 571. n. 53.

Declarata conclusionem locum habere in bonis que propria sunt de eius patrimonio, & potuerunt hypothecari, non autem in his que magis Principis censentur, siue eius licentia hypothecam non recipiunt, ibid. n. 56.

Succesor in Officio si illud habet ex liberalitate Principis facit fructus suos, nec tenetur ad debita primi acquirentis, dec. 606. n. 37.

Succesor locatoni facta per Prælatum prædecessorem stare non tenetur quia habet sui temporale in fructibus, & ipse ab eo causam non habet, dec. 452. n. 1.

Amplia quantum locatio esset facta nomine Ecclesie, & succesoris, ibid. n. 2.

Nulla habita distinctione an Ecclesia vacet per locatorem obitum sui dimissionem occasione opinionis ad aliam Ecclesiam quia utroque casu militat eadem ratio, ibid. n. 3.

Succesor locatoni facta à Prælato prædecessore tenetur, quando est vitia Ecclesie propter augmentum officii, ibid. n. 4.

Declarata n. 6. & seqq.

Succesor locatoni facta tenetur si tempore quo contra dixit iam erat facta pro maiori parte expensa cultura, quo casu equitas potest ut maneat locatio donec fructus colligantur, ibid. n. 5.

Declarata, n. 14. & seqq.

Succesor locatoni facta à Prædecessore stare non tenetur quoties prædecessor verius officium in visitationem buralem non autem Ecclesie, ibid. n. 9.

Et tunc locatio non dicitur facta pro utilitate Ecclesie, ibid. n. 10.

Succesor vi locatoni facta à Prædecessore stare tenetur, tunc conditio probare tenetur officium fuisse verum in visitationem Ecclesie, ibid. n. 11.

Succesor locatoni facta à Prædecessore habente administrationem stare tenetur præsertim concurrente consuetudine, ibid. n. 19.

Et confusado ad hunc effectum probanda est in specie casus de quo agitur, ibid. n. 20.

Succesor tenetur servare conventionem moderatam concessam à prædecessore in executionem palli ante, & post locatorem committi, & siue qua conditio tantam personam non erat solutus, ibid. n. 19.

Succesor mediatum in Episcopatu illius Episcopi, quo vivente aliqua scriptura composita fuit, quando tenetur ad illius exhibitionem, dec. 160. n. 13.

In successoris præiudicium non operatur probationem contentorum in aliqua scriptura lacerata ab antecessore alias enim illius temeritas Ecclesie noceret, ibid. n. 15.

Penes successorem si aliquis processum non probetur existere, & fuit diligenter non reperitur in Archivis non potest imputari successori si processum non exhibeat, vel non cogit Archivum suum exhibere, ibid. n. 19.

Successori non est deneganda audientia ob non exhibitionem alienius scripturae existentis penes antecessorem, quando absque sua culpa impossibilis redditur exhibitio, ibid. n. 20.

Succesor tenetur de dolo Prælatis prædecessoris ratione commodi ex eo resultantis ne complectatur cum aliena iactura, dec. 202. n. 16. Declarata n. 17.

Contra successoris oritur prescriptio, quod in scriptura occultata per prædecessorem probata sit tenens adversus, ibi n. 20. Declarata n. 21. & 22.

Succesor obligatur nequid à Prædecessore ad servandum pacta contra Instrumentum locatoni iura transi, & quod de locatone ad modicum tempus, dec. 417. n. 3.

Limita primo non procedere, quando prædecessor contraxit nomine Ecclesie, & ad Ecclesiam voluntatem, & ex quibus resultet nomine Ecclesie fuisse contractum, ibid. n. 4.

Declarata hanc primam limitationem procedere quando copulatio constat contractum fuisse celebratum nomine Ecclesie, & ad Ecclesiam voluntatem, sed quod nullibi censetur quod contractum fuerit ex voluntate Ecclesie, ibid. n. 7. & 9.

Limita secundo non procedere, quando annus est iam captus, & facta est cultura impensa, ibid. n. 5.

Declarata hanc secundam limitationem non habere locum, quando succesor ante sortem statum se fecit declarari nolle stare pacto contra instrumentum locatoni, ibid. n. 6.

Succesor non tenetur ratificare pactum contra Instrumentum locatoni initium ex perceptione officium, quia dum illos recepit vigore Instrumenti locatoni censetur quidem per illam receptionem ratificasse contenta in Instrumento, non autem pactum seu contrarium conventionem a se ignoratam, ibid. n. 14. & dec. 452. n. 15. & 16.

Et talis ratificatio resultans ex patientia, & receptione officium cum sit tacita non extenditur ultra contenta in Instrumento locatoni cuius vigore officium recepit, dec. 437. n. 16.

Succesor ratificans Instrumentum celebratum à Prædecessore tenetur omnia pacta in eo contenta ratificasse, nec potest aliqua approbare, & aliqua reprobare, ibid. n. 23. & 24.

Successori postquam fuit sui questum ex Instrumento locatoni specialiter pro successoribus stipulato non potest in eorum præiudicium aliquid innovari, seu alterari, ibid. n. 29. 30.

Successori datur restitutio in integrum adversus factum prædecessoris, dec. 102. n. 15.

In successorem an lu transit? vide in verbo lis.

In successoris præiudicium non creditur assertioni Prælatis antecessoris, dec. 437. n. 8.

Successores Appellationis successorum in Officio, de quibus loquitur concessio Principis non veniunt nisi descendentes, & heredes sanguinis, dec. 571. n. 10. Amplia n. 31. & 32.

Item non veniunt nisi heredes sanguinis præsertim, quando Principi facultatem concessi primo acquirenti supponendi officium maiori saore agnatis, qua causa est, si de hereditibus extraneis sensisset, ibid. n. 33.

Successoribus in officio adentibus hereditatem cum beneficio leg. & inveniunt non nocet obligatio defuncti, quando concessio est mixta, ibid. n. 34.

Successores in officio mediante nominatione facienda à primo acquirenti si inessitiam à Principe recipienti non tenentur ad debita prædecessoris, quia in eorum personis officium dicitur novum, ibid. n. 42.

Limita quando in facultate Principis nominandos memoratur sub qualitate heredes, & officium non fuit questum titulo emerso, ibidem n. 43.

Successoribus in beneficio non suffragantur Instrumenta personalia, & ad vitam Beneficiati, dec. 8. n. 17.

In successoribus ab intestato requiruntur capacitas de tempore delate successione, dec. 32. n. 22.

Et capacitas superueniens post delatam successione non potest retrahere in præiudicium iuris alteri questum, ibid. n. 23.

Declarata num. 25. ubi declaratur D. l. lites supra n. 23. & late num. 27.

Summa In maiori summa inest minor, dec. 291. n. 8.

Summariis dicitur causa executiva, dec. 338. n. 5. contra num. 12.

Summarissimi non manifestationis venit appellatione processum executivi, dec. 333. n. 3.

Index Rerum,

Proci sub nomine summarijssim venit executum, ibid. n. 4.
Cetera numero 11. ubi quod natura virtusque Iudicij diuersa est.

In summarijssimo manutentionis non est querendum de iustitia iudicij, sed inherendum est facto possessorio, decisio 392. num. 13.

In summarijssimo possessorio exceptio erroris non admittitur nisi sit certum, & clarum, dec. 390. n. 18.

In summarijssimo possessorio non inspicitur quod fieri debuit, sed quod factum fuit, & simplex alius possessionis, decisio 397. num. 10.

In summarijssimo possessorio suffragatur Ecclesie decretum, vtriusque contentum in Extravaganti Ambitiolæ de reb. Eccl. non alienand. quando defectus beneficii, & utilitatis Ecclesie indubitable sunt, dec. 441. n. 7.

In summarijssimo possessorio laeso probanda est innocentia, ibid. n. 10. & debet esse evidens ibid. n. 14. alias illius cognitio ad aliud iudicium est remittenda, ibid. n. 15.

In summarijssimo possessorio, quando datur appellatio? vide in verbo Appellatio.

Sumptus litis debentur vxari inopi a viro diuite, & e converso a viro inopi ab vxore diuite pendente lites super foderere matrimonij, dec. 141. n. 1. & 2.

Sumptus litis subministrari debent concurrentibus pauperate, & presumptione Boni Iuris, ibid. num. 3.

Bonum fuit ad effectum consequendi sumptus litis ex quibus resultat ibid. n. 4. & seqq.

Sumptus litis, quando subministrandi veniant a diuites pauperi, tunc illorum quantitas arbitrio Iudicis taxatur, ibidem num. 14.

Appellatio commissa cum clausula subministratis sumptibus litis tanquam condicionalis suspendit Iurisdictionem, donec subministrantur, dec. 69. n. 27.

Superflosolia renouata non assent, ac si nunquam fuisset concessa, dec. 102. n. 7.

Superflosolia concedi nequit ab executore mandati Rotalis, ibid. n. 8.

Superflosolia conceditur ab Auditore Signature, quando ad illam sit recursus, dec. 451. n. 3.

Superflosolia, quod fuerit notificata probatur ex relatione, executarius, dec. 592. n. 1.

Superflosolia pendente nihil potest citra vitium attentatorum innuere, ibid. num. 2.

Supplementum legitimæ debetur matri in bonis filij pradesunt, dec. 414. n. 1.

Supplementum legitimæ matri, qua secundo non nupsit prohiberi nequit a filio, ita nec etiam si secundo nupsit, quando de successione in d. bonis aliunde questis, quam ex substantia patris tractatur, ibid. n. 13.

Ad supplementum legitimæ consequendum filium probare tenetur valorum bonorum patris, ac etiam quod habita in vita patris non adequent portionem sibi de Iure debitam, decisio 94. num. 4.

Et ad hunc effectum valor bonorum patris attendi debet de tempore mortis patris, etiam si ille postea creuerit, ibid. n. 5.

Tempus mortis patris attenditur in calculando legitimam quoad quantitatem bonorum, & petitionis quoad eorum valorem, ibid. n. 6. & n. 10.

Supplementum legitimæ tamquam pars, & accessorium eiusdem legitimæ eodem Iure censetur, quo ipsa legitimæ, ibidem num. 11.

Supplementum legitimæ debet a filio, cui in vita patris non fuit assignata integra legitimæ concessa iuxta valorem bonorum non de tempore assignationis, sed subsequens, ibid. n. 12.

Declaratur procedere, quando filius non distulit dolose supplementum patris, ibid. n. 13.

Item declaratur procedere siue pater viuens assignauerit filia bona iure legitimæ, siue titulo dotis, ibidem n. 14.

Ad supplementum legitimæ filius agere potest actione personali

si pater eo invito legitimam tenuit, decisio 9. num. 3.

Supplementum legitimæ est pars illius, ibid. num. 3.

Supplementum legitimæ capi debet de mortis hereditate itaque non datur pro eo veniente, dec. 39. n. 15.

Supplementum legitimæ datur a lege ipso iure deferunt si transmittitur ad quoscunque heredes etiam extraneos legem agnatum, dec. 414. num. 2.

Supplementum legitimæ liti petendi præscribitur minori spatij 30. annorum, ibid. n. 3.

Supplementum legitimæ petitur contra testamentum, & dispositionem Testatoris, ibid. n. 17.

Ad supplementum legitimæ agi nequit ante firmatum statum hereditatis, ibid. n. 40.

Supplementum legitimæ onus probandi incumbit alleganti, dec. 631. num. 3.

Supplementum cum sit quid facti non presumitur nisi probetur, ibid. n. 5.

Supplementum legitimæ locus non est non delicto de valore bonorum donantis, qui probandum est a dante de insufficiente donatione, dec. 130. n. 16.

Supplementum legitimæ est pars illius, dec. 139. n. 7.

Pro supplemento legitimæ iuxta opinionem, quæ Rota seruauit non competit hypotheca, sed solum conditio ex lege, decisio 94. num. 2.

Pro supplemento legitimæ obtinendo duo probanda sunt nempe quantitas bonorum de tempore mortis patris, quodque data a patre legitimam non adequent, dec. 139. n. 4.

Quantitas bonorum patris ad effectum supplementi legitimæ si suis liquidata de consensu partium, tali liquidationi standum est donec contrarium probetur, ibid. n. 6.

Inter detractionem legitimæ, & alius supplementum nullum potest allegari discrimen in calculando valore bonorum patris, ibid. n. 5.

Pro supplemento non datur retentio antequam liquidetur status hereditatis, dec. 309. n. 14.

Pro supplemento legitimæ relicta in quantitate non competit retentio pro diuisio, sed pro indiuisio proportionabiliter ad ratam legitimæ ex quolibet corpore hereditario, ibid. n. 16.

In causam supplementi legitimæ cedit solutio facta ab herede filij Testatoris ultra quantitatem a patre legatam non obstantis patris prohibitionem ne plus petant, dec. 317. n. 39.

Supplicatio prima signata sub data. Data si aliquo vitio laborat pro illius sanatione possunt sub eadem data ex filio Curia alia supplicationes signari, quæ a prima dependere dicuntur, dec. 360. n. 1.

Nec admittuntur articuli ad probandum, quod secunda supplicatio non fuit signata sub data prima, ibid. n. 12.

Minusque obui potest de Iure medio tempore quæstio, quia gratia prouisi semper pendet a parua data prime supplicationis, ibid. n. 13.

Supplicatio prima, quando est defectiva, & subrepticia potest pro illius sanatione signari alia sub eadem data, decisio 455. num. 24.

Supplicatio portella a Procuratore presumitur ratificata a principali si ea vix fuit, dec. 410. n. 21.

Supplicatio tanquam matrix potius, quam littera Apostolica desuper expediri attendi debet, dec. 280. n. 10.

Super eadem supplicatione possunt plures litteræ expediri diuersis formis conceptæ, dec. 300. n. 36.

Vigore solius supplicationis, & ante expeditam litteram possessionis beneficii capi nequit ita prohibente extraneis Iulij 11. quæquid fuerit antiquitus, dec. 455. n. 6.

Vigore solius supplicationis potest subrogatus capere possessionem absque vitio curiosis, nisi extraneus Iulij 11. obstat, ibid. n. 50.

Vigore solius supplicationis potest de Iure communi capi possessio etiam litteris non expeditis, ibid. n. 50.

Sui premissi Per supplicationem, & motum erronem nona forma beneficii imprimuntur, dec. 457. n. 8.

Surd.

& Materialium.

Surd. decif. 14. admittens opinionem. Afflic. quando re-nunciatio continet donationem, seu iurium effusione reproba-tur à Francisco Anton. Costa conf. 7. dec. 119. num.

Surd. confil. 12. num. 63. quo casu loquatur? decifio 185. num. 24

Surd. conf. 163. n. 11 declaratur, dec. 174. n. 4

Surd. conf. 167. num. 29. & 30. qui casu loquatur? decifio 196. num. 15

Suspensio à divinis de Iure non impedit, quod quis non possit conferre, decif. 387. n. 4

Suspensio à Iure conferendi quandoque nominatio fit, ibid. num. 5

Suspensio panis Capitulo infusa non efficit Canonice in-nocentes, & qui fuerunt ab ea excepti, ibid. n. 7

Ratio est, quia Iura capituli suspensio conservantur penes Ca-nonicos innocentes, quamvis ceteri tanquam culpabiles essent suspensi, & interdicti, ibid. n. 8

Suspensio Capituli licet non afficiat innocentes quoad culpam, afficit tamen quoad alliones totius Capituli, quod petantur, & hoc non est innocentes punire, sed participare panem totius, quod pec-catum, ibid. n. 22. & 23

Suspensio, vel interdictum quando est lotum distributive con-tra singulares personas, tunc innocentes exerceere possunt munia, tam propria quam ipsius Capituli, quia singulorum panis illos-que Capitulum non afficit, ibid. num. 17

Suspensionem latam fuisse non distributive, sed collatiline contra Capitulum desinitur ex verbis sententiae, ibid. num. 28

Suspensio Iuste suspensus non potest frui beneficiis duran-tem tempore suspensionis percipere quicquid sit quando suspensio à divinis, dec. 41. n. 7. & 8

Suspicio antidata semper viget in scriptura inserta in Instru-mento absque decreto Iudicis, & proinde fidem non meretur, decif. 130. num. 5

Suspicio antidata in apocriphatis semper militat ubi agitur de praedictio terti, decif. 403. n. 16

Amplia quamvis sine recognita, quia recognitio non probat in praedictum terti fuisse factus de tempore ibi descripto, ibidem num. 17

Suspicio fraudis cessat in Instrumento celebrato palam, & bo-na fide, dec. 55. n. 5

Suspicio fraudis efficit quoties contrarius fuit iuribus cum co-gnitione causae, & cum interventus Iudicis, ibid. n. 9

Suspicio simulationis vide in verbo simulatio

Synodus ab Episcopo fœnel tantum in anno celebrari debet, decifione 361. numero 18

T

Tacitum non plus operari debet, quam expressum, decif. 7. numero 19

Taciturnitas non dicitur adesse ubi quis causam commisit etiamque prosecutus fuit, dec. 69. num. 17

Taxe Baronum, seu libri. Ad hoc praesolutione donatus Re-gis concurrentibus administris plene probant etiam contra ter-tium, dec. 36. n. 2

Taxatio. Appellatio ab excessiva taxatione expensarum datur, dec. 113. n. 1

Acceptatio excessiva taxationis expensarum, ut indolita dica-tur, requiritur quod acceptans habuerit in officio servitium exce-ssum, alias enim credere potuit tantum fuisse ab altiore expen-sum, ibid. n. 13

Tempus ad appellandum contra citationem per corradictas non incipit currere nisi à die habita notitia, decif. 19. num. 3. & vide circa tempus ad appellandum in verbo appellatio.

Tempus ad effectum dissolutionis collationis à qua de cur-ra? dec. 31. n. 21

Tempus ad prescribendam legitimam non currit contra possi-dentem bona super quibus legitima debetur, & non valetem legem, dec. 94. n. 28. & redditur ratio n. 19

Tempus adiectionis locationi non cessat respectum in pacto franchandi opposito in Instrumento, quia est diversum à loca-tione, dec. 181. n. 23

Tempus ius demandum est ad effectum, ut clausula consti-tuit in aliquo possessionem probet, dec. 179. n. 23

Tempus ius demandum est ad effectum dinumerandi tem-poris antiquitatem, dec. 118. n. 10

Tempus mortis patris attenditur quoad valoreq bonorum ad effectum consequendi legitimam supplementum per filium transi valor postea creverit, dec. 94. n. 5

Tempus mortis patris attenditur in calculanda legitima quoad quantitatem bonorum, & petitione quoad etiam valo-rem, ibid. num. 6

Item attenditur quoad quantitatem bonorum in calculanda legitima, & quoad qualitatem tempus petitionis, ibid. num. 9. & 10

Tempus non est medium minuenda, vel tollenda obligationis, dec. 386. n. 26

Tempus patris ad presentandum praefixum computari de-bet à die habita notitia vacationis, dec. 88. n. 13

Ex exclusio probandum est patrem ante notitiam va-cationis habuisse cum ignorantia praesumatur, ibid. n. 14

Tempus praesens probandum ubi est fundamentum intentio-nis alium, dec. 310. n. 7

Tempus illud attendi debet, ad quod verba referuntur, dec. 101. n. 16

Tempus certum, ac praesens probandum est, quando quis in eo se fundat, dec. 115. n. 8

Tempus certum est probandum, quando ius principaliter in eo consistit, dec. 117. n. 11

Tempus determinatum modo prolatum vltimus temporis fun-ctum non respicit, dec. 134. n. 5

Tempus incertum diffinitioni adiectionum nec omnino extin-guitur conditionem praeseri, dec. 196. n. 10

Tempus est praesens probandum, quando vis in eo consistit, dec. 172. n. 8. & dec. 331. n. 6

Tempus collecta intelligi debet completo mense Decembris, decifio 618. n. 9

Tempus Data inspiari debet quoad initium gratiae tamen qua-ad eius executionem requiritur quod littere exeant de Cancellaria, dec. 638. n. 19

Tempus solutionis attenditur ad effectum incapacitatis, dec. 138. n. 7

Tempus solutionis quamvis venias diebus antecedentibus termini, moratamen non contrahitur, nisi in ultima die, decifio 162. n. 24

Tempus in contractibus regulatur respectu effectus, quos respicit, ibid. n. 26

Tempus successione attendi debet ad indicandum quis ci-viliter sit primogenitus, dec. 602. n. 20

Item an quis sit habilis ad succedendum, non autem attendi debet tempus antecedens, dec. 625. n. 30

Tempus vacationis beneficii attendi debet, an quis sit etate maior, dec. 615. n. 5

Tempus 30. annorum requiritur ad prescribendum supple-mentum legitime, dec. 94. n. 27

Tempus 60. dierum ad mensurandum non est à lege praefini-tum, prout praesumitur ad reddendum, dec. 111. n. 8

Tempus 60. annorum in testibus est antiquum, decifio 138. num. 8

Tenuta in Regno Neapolit. aliud non est quam specietis Hypothecae super fundo cum facultate libere gubernandi, dec. 96. n. 16. & 17

Et talis facultas est Ius mercè allodialle, cuius est capax, & 94. feudicapax est, ibid. n. 18

Tenue reputatur valida stante consensu Praetoris etiam in praedictum, facit formam, & Regi Esca, ibid. n. 20

Tennis Praesens, vide in verbo Possessio Tenura.

Temus decem dierum ad committere causam appe-

Index Rerum,

latioem continetur in concessione venerentialium, decil. 9. n. 2. & decil. 140. n. 15

Terminus liris si sit datus a Iudice, appellans an pro Apostolu redire teneatur ad eundam reuocatum vide materiam in verbo Appellans.

Terminus reprobationis prebet solum facultatem reprobandi. T. est, non autem probandi intentionem propriam, decil. 499. num. 4.

Terminus pensionis, vide in verbo Pensio.

Terminus trium dierum ad parandum praxium, quo casu brevis reputari non debeat, dec. 451. n. 6.

Terminus terminans in bonis assignatis non includitur, dec. 97. num. 15.

Termini prerogatio non solet esse longior termino prorogati, dec. 256. n. 1.

Termini ad docendum se paruisse literis Apostolicis seruari solent in iudicio executiuo literarum Apostolicarum, dec. 275. num. 14.

Termini substantiales, si fuerint seruati in iudicio executiuo ad cautelam, talis cautela non nocet, ibid. nu. 25.

Terre exfructuantur illas ferendo quolibet anno, decil. 452. num. 13.

Terra esse membra alicuius Tenute supposita fideicommissi ex quibus probetur, decil. 454. n. 5.

Terra alternatim seruatur, quia non conferuntur, aut sterile sunt, semper neualia dicuntur, & fructus ex eis nunquam praxuantur diuinitus, dec. 142. n. 11. & 12.

Territorium separatum quando locus exemptus constituitur vere, & proprie non autem improprie, & per modum aggragationis, & quoad certos effectus, quauis sit intra limites Diocesis Episcopi, dec. 459. n. 12.

Territorium separatum locus exemptus constituitur dicitur, si enunciat in literis Apostolicis nullius Diocesis, & talis censetur ab Episcopo agnitus, si dictas literas executioni demandauit, ibid. n. 15.

Territorium separatum constituitur ad solum Papam pertinet, dec. 325. n. 3.

Tertiogenitus in locum secundum ingressus, licet postea moriatur, non tamen secundogenitus, qui priusquam euaserit, utrum talis dici potest, dec. 602. n. 46.

Tertius an dare possit de defuncti consensu capituli in unione taceat capituli decil. 140. n. 11.

Tertius etiam attentat intrudendo se in possessione rei, de qua litigatur, & talis intrusio via attentatorum, renouanda, dec. 148. num. 7.

Tertius appellans a sententia contra alium lata efficitur pars formalis illius Iudicii, itant omnia acta faciat sua, decil. 163. num. 6.

Tertius, qui appellatio alterius adhasi se facit partem, itant innouando dicitur attentare, ibid. n. 7.

Tertius ad causam veniens post latis sententiam inter primos colligentes non impedit ulteriorum processum, si venit ad alterum illorum defensionem, tunc enim non habet maius privilegium, quam ipse reus, cui defensus accedit, decil. 102. n. 6.

Et si venit ex diuerso ad impediendam executionem sententiarum super bonis a se non possedit, tunc an non sit prauidendum per huiusmodi executionem, ibid. n. 7.

Tertius vi ad causam administratur sufficit aliquoties docet de interesse, dec. 356. n. 1.

Tertius venire potest ad causam ad excludendum verumque colligentem, dec. 312. n. 11.

Tertius si fuit ad causam admissus in statu, & terminis, tunc sententia lata ipsam afficit, dec. 8. n. 8.

Tertius dicitur citatus in executione, si fuit citatus in relatione mandati de reuocando vigore rei iudicatae post quam relationem non solui alio citatio fieri, dec. 153. n. 16.

Tertius non tenetur ad purgationem attentatorum, dec. 182. num. 9.

Limita non procedit quando tertius causam habet a colligente, ibid. n. 9.

Tertius si licum agi scuit, nec contradixit, tunc sententia eum afficit, dec. 183. n. 16.

Tertius possessor debet saltem de equitate in executione curari, dec. 153. n. 14. Declara. n. 15.

Tertius possessor rei litigiosa excipiens de melioramento, quoniam non valet impedire executionem rei iudicatae, ibidem num. 17.

Tertius possessor, si fuit in deliberatione citatus, & non se opposuit, nec ab ea appellauit, tunc subsequens deliberatio eum possessione priuat, dec. 113. n. 13.

Itaut non sufficiat, quod appellauerit ab executione, si deinde citatus non contradixit, & a decreto de deliberando non appellauit, ibid. n. 14.

Et ex quibus ne negligentia, siue acquiescentia deliberationis exclusa remaneat, ibid. n. 17.

Tertius possessor excipere potest de iure tertij, quando talis exceptio est exclusiua iuris agentis, dec. 115. n. 6.

Contra tertium possessorum non proceditur executio, quauis via executiva competat contra principalem debitorem, quia personalis obligatio non sequitur singularem successorem, dec. 288. n. 1. Fallit n. 3. & 5.

Contra tertium possessorem, qui lite pendente emit potest fieri executio, si semper fuit citatus pro suis lris, & interesse, nec unquam contradixit, ut requiritur ad effectum impediendi executionem, dec. 153. n. 4.

Contra tertium, qui emit lite pendente super actione reali, & super domino rei litigiosa fieri potest executio, ibid. n. 7.

In tertium possessorum, qui lite pendente voluntarie emit transijt iurium litigiosum tanquam reale, iurium habeatur pro non possessore, sed super ipsa re potest abque alio processu fieri executio non secus ac si alienata non fuisset, ibid. n. 10. & 12.

Contra tertium possessorum, qui lite pendente emit fieri potest executio siue tertius scierit rem esse litigiosam, siue ignorauerit, quia ignorancia, excusat quidem a penis contra acquiescentem rei litigiosas, non autem illos iustit ad executionem, ibidem num. 13.

Contra tertium possessorum, in quem res litigiosa transijt executio rella via fieri potest, vide limitatorem, & fallentiam in verbo Executio recta via, & in verbo Litigiosa res.

Contra tertium possessorum rei litigiosa prius processu conficiendus est in prosecutione Iudicii executiuo, & pro conficiendo nouo processu quare requiruntur, dec. 473. n. 13.

Contra tertium possessorum agi negat executio in quem bona litigiosa ex causa doli transferunt, dec. 394. n. 6.

Contra tertium possessorum executio agi potest, in quem lite pendente res litigiosa transijt titulo oneroso, & si scierit litem pendere dicitur particeps fraudis, ibid. num. 22. & 23.

Et competit via executiva eo modo, quo competet contra alienantem, qui dolo de se potest, ibid. n. 25.

Iustitij, quando est conexum cum lre litigiosae deduci non potest ad inopediendam expeditionem causa inter colligentes, dec. 24. n. 8.

Tertij possessio allegari potest ad excludendam possessionem alterius, dec. 36. n. 6.

Et talis oppositio non est de iure tertij, sed non lris agentis, ibid. n. 7.

Exceptio lris tertij quando est exclusiua lris agentis allegari potest a tertio, ibid. num. 8.

Testamentum Aua ob prateritionem nepotis rumpitur, quauis tempore conditus testamentarius fuisset, quia debet & continet nuptiarum heres ab Aua instituta, dec. 43. n. 4.

Testamentum a filio famulatu conditum est ipso iure nullum, decil. 104. num. 14. Amplia num. 15. Declara. num. 16. 17. & 24.

Testamentum ad interrogationem alterius valet, quando testator est in mente compos, & auctoraliter & distulit loquatur, dec. 438. n. 3.

& Materialium.

Ethæ opinio est communiter approbata in Iudiciis, ac Scholæ, ibid. n. 4. Amplia n. 5.

Testamentum ad interrogationem alterius si Testator interrogatus non respondit simpliciter, sed ipsam hereditatem et proinde per verba disposuit, ibid. n. 8.

Præscriptio fideiussoris de præcedenti deliberata voluntate testatoris ex quo quilibet fraudis suspicio excutitur, ibid. n. 9. et 11.

Et finitimus delibata voluntate testandi probatur testibus, ibid. n. 12.

Item si Testes deponant Testatorem ante interrogationem declarasse velle testari faciendo ad hunc effectum perquiri Notarium, ibid. n. 13.

Item si Testator mandavit alteri, ut testamentum scriberet, & ipse scripsit, quo casu de mandato testatoris scriptum præsumitur, ibid. n. 14.

Testamentum formaliter predicatur de institutione heredis, decil. 400. n. 39.

Testamentum, in quo posthumum fuit prateritum, an ex clausula codicillari substituitur veniunt arbitrio Iudicis, ut scilicet ex qualitate temporis, & circumstantiis facti cognoscatur, an testator voluerit cum illo testamento decedere: decilicet 471. n. 20.

Testamentum in quo filium est prateritus teneri, si illud approbavit, decil. 192. n. 18.

Testamentum, & codicilli sunt una, & eadem dispositio, decil. 337. n. 49.

Declaratio conclusionem procedere, quoad ea, que sunt iuris, secus vero quoad ea, que sunt facti, ibid. n. 50.

Testamentum matris, quæ filium sine causa prateritum rescinditur per querelam inofficiosam, quod de iure institutionum mater non tenetur nominare filium institui, vel exheredare, prout tenetur pater, sed ipsa prateritum vult exheredationis, decilicet 415. n. 1.

Et attentio iure nullo testamento ab initio nullum est, quia mater, non secus ac pater filium nominatum instituit, aut exheredare debet, ibid. n. 12.

Testamentum matris quamvis sit nullum ab prateritione filij substituitur de æquitate prateriti filium aut matrem decedit, ibid. n. 3.

Testamentum inter liberos solemnitatem septem testium non requirit, sed duobus contentatur, decil. 424. n. 19.

Testamentum dicitur non codicillis dispositio inter liberos eorum duobus testibus, & per consequens liberi ex testamento succedunt, decilicet 424. n. 20.

Testamentum nullum continens vitium visibile, si est solennis executionem meretur, decilicet 391. n. 3.

Testamentum primum conditum favore filiorum habens tacitam derogationem ad sequentes dispositiones non censetur reuocatum per clausulam generalem Callian, &c. positam in posteriori testamento, nisi facta expressa mentio prius, decilicet 36. n. 6.

Testamentum primum censetur reuocatum per secundum continens clausulas amplius derogatorias derogatorias, quamvis primum testamentum sit inter liberos, ibid. n. 7.

Et ad hunc effectum non requiritur diuina mentio testamenti, seu derogatoria ibi appositæ, sed sufficit specialis, qualis continetur in verbis generalibus, ibid. n. 8.

Est specialis derogatio testamenti ex quibus refulcet? ibid. n. 9. & 10.

Testamentum primum per secundum reuocatur, decilicet 317. n. 38. & decilicet 438. n. 1. & decilicet 313. n. 19.

Requiritur tamen, quid posterius sit validum, decilicet 458. n. 2.

Et quid si heres scriptus in secundo testamento in capax præcedatur, an primum testamentum censetur per secundum reuocatum, etiam quoad hereditatem institutionem? decilicet 313. n. 20.

Testamentum primum censetur confirmatum quousque testator verba præfata disposita confirmauit, decilicet 424. n. 18.

Testamentum primum, quod erat nullum, si restiter in secundis approbatus inducitur de nouo relictus bonorum per fideicommissum, ibid. n. 23.

Testamentum primum bona valetudine conditum non præsumitur restitutum liberantem in extremis valetate voluisse, ista tamen præsumptio cessat veritate per secundum testamentum reuocatum, ibid. n. 24. & decilicet 43. n. 6.

Testamentum primum ad prius causas habens implicitam clausulam derogatoriam ad sequens testamentum non censetur per secundum emouatum siue specialis derogatione, ibid. n. 34. Limita n. 33. & 34.

Testamentum primum quod erat nullum, si Testator in secundo approbatus inducitur de nouo relictus bonorum per fideicommissum, decilicet 43. n. 33.

Testamentum ob falsitatem causæ, ut certum illa debet in eo expressum præferri quando alia causa factum expresse, decilicet 439. n. 8. & decilicet 147. n. 12.

In testamento si fuerint expressa causæ cui Testator filium heredem non designauit, illa inherendum est, decilicet 439. n. 4. & decilicet 147. n. 13.

Testamentum ob falsa causam visitator, quamvis expressa non fuerit in eodem testamento, ibid. n. 10.

Est falsa causa sit in testamento illud ipso iure vitiat, sed vero si est in corde reuocatum primo causa testamentum est nullum secundo vero annullandum, ibid. n. 11.

In Testamento si causæ plures exheredationis fuerint expressæ, licet una sit falsa, ad hoc testamentum substituitur ex aliis, ibid. n. 16.

Testamentum reuocatur suspensum si ante diuersitate claræ aliter ab aliis instrumentis ab eodem Notario rogatus, & ad suspensionem tollendam probandum esset, quod eius manus fuerit scriptum, & subscriptum, decilicet 488. n. 14.

Item suspensum reuocatur, si non reperitur cum aliis instrumentis rogatus ab eodem Notario in Protocollis, sed in quadam liberulo continente tria, vel quatuor instrumenta, ibid. n. 15.

Item si non constat quo tempore liberulus fuerit repositus in Archivis, ibid. n. 16.

Item si concurrat contraria assertio Testatoris emissæ in alio testamento postea condito, ibid. n. 17.

Item augetur suspicio si testamentum continet enunciatiuam, quæ redditur inuicibilis, ibid. n. 18.

Testamentum fuisse scriptum, & subscriptum manu Testatoris probatur ex testibus conciliantibus diuersitates, & inæqualitatem characteris, decilicet 513. n. 6.

Testamentum per relationem ad schedulam, quod Testator valere voluit iure testamenti, & codicillorum valet absque alia nominatione explicita heredi, ibid. n. 8.

Testamentum schedula, quod fuerit consignata Notario adhibitis septem testibus probatur ex ipsius Notarii rogatu, ibid. n. 9.

Et talis rogatus probat nedum consignationem schedula Testamenti, sed etiam illum identitatem, ibid. n. 11.

Testamentum schedula per quem dimissa fuit in manibus Notarii rogatus per verificanda illum identitate sufficit fides ipsius Notarii, ibid. n. 12.

Item ad probandum identitatem schedula dimissa penes tertiam personam, puta Guardiam Notarii Sacris Francisci, sufficit illius iuramentum, ibid. n. 13.

Ad identitatem schedula Testamenti probandam plurimum & optima fama Notarii rogatus, ibid. n. 14.

Item identitatem suadent constat a. nempe si schedula continet dispositionem perfectam, ac dignam sapienti voto, ibid. n. 15.

Item si Testator ante illius consignationem Notario fletum aliter viro religioso subito in aliquo ex dispositis communiuit, ibid. n. 17.

Item quando constat esse manu Testatoris exaratum, ibid. n. 16.

Item si continet legata, quæ heres sanè non videret, si aliam

Index Rerum,

scripturam supposuisset, ibidem num. 18

Testamenti schedula identitas, ut ex rogatu Notarii excludatur necesse est, quod ad id in dorso eiusdem schedula, non in folio separato, ibid. n. 20. Cetera n. 29. & ratio reddunt n. 21. Decisio n. 22 & 23

Testamenti schedula identitas quando agitur in iudicio possessori, & ad impediendum transmissionem hereditatis ab insignito sufficienter probata remanet ex pluribus suis modis, ibidem num. 24

Quinimo sufficit sola exhibitio testamenti non vitiatum, non sola possibilibus suppositionibus alterius schedula ex contrariis circumstantiis debilitata non nocet, ibid. n. 25

Testamenti schedula identitas probata remanet ex solo rogatu Notarii, etiam si non sit extensus in eius dorso, sed in folio eum involvente, ibid. n. 29

Et bona fidei, ac legalis Notarii pluribus modis comprobata praeualet excogitata suppositione alterius schedula testamenti, ibid. num. 30

Testamenti una pars aliam declarat, decil. 7. n. 8. & decil. 101. n. 3. & dec. 134. n. 19. & dec. 498. n. 8

Ex Testamenti licentia non inferitur ad scientiam fideicommissi, dec. 7. n. 11

Item nec intro ad scientiam luri ex eodem fideicommissio competenti, nam ad effectum renunciationis requiritur ocularis, siue intellectualis certa cognitio luri ex incompetenti, ibid. num. 12

Testamenti sola enunciatio non arguit scientiam fideicommissi dicta testamentum comprehendi, nisi alia coniectura concurrant, decil. 119. n. 6

Et hoc opinio est verior reiecta contraria, ibid. n. 7. Opinio contraria declaratur, ibid. n. 8

Testamenti paterni scientia in filiis, licet non arguatur, si tempore mortis Patris erant infantes, arguitur tamen potest si tempore discessus, quod attendi debet, etiam adulti, decilio 134. num. 12

Testamenti verba quando non sunt clara, sed dubia ab illa declaranda duo testes sufficiunt, dec. 137. n. 11

Recurrentibus est etiam ad coniecturam, ibidem

In Testamento margine, si aliquid reperitur scriptum manu Notarii de testamenti rogatu, & ab eo approbati censetur de ordine Testatoris adiectum, dec. 603. n. 1

In Testamento si omnia contenta fuerint confirmata in codicillis, tunc habetur ac si omnia verba testamenti essent explicite repetita in codicillis, dec. 89. n. 29

Ratio est, quia Codicilli sunt una, & eadem dispositio cum testamento, & eodem momento mortis sortiuntur effectum, ibidem num. 30

In Testamento contenta, si fuerint in codicillis confirmata, talis confirmatio continet duas dispositiones principaliter distinctas, nempe legatum, & institutionem in legitimam, decilio 137. num. 41

In Testamento mulieris ex Statuto Tyburis requiritur consensus consanguineorum, vide in verbo Statutum Tyburis

In eodem Testamento si duo adiacent legata diversarum verarum, & sanarum, contrariaque debentur, quia praeiudicium testatore in velle duplici nisi adiacent verba expressa in contrarium, vel vltimum sit factum sub enumeratione primi, decilio 168. num. 16

In Testamento margine si Notarius apostillam adiectam in corpore Instrumenti reduxit, resultat apostilla approbatio, dec. 608. n. 2

De Testamento possessor excipiens habet intentionem fundatam in eius exhibitione, ut res legata alterius dantis de non identitate, vel nullitate testamenti requiritur alioquin indaginem, dec. 511. n. 26

Ignorantia contentorum in Testamento ex quibus defertur dec. 119. n. 12

Constitutum appositum in Testamento, vide in verbo Clausula Constituti, & verbo Constitutum

Testamentorum pluralitas non praesumitur, decisione 513. num. 19

In testamentis quando adherentur aera si censentur in aduersitatem tacita, vel expressa dec. 132. n. 10

Testator ad agnationem videtur respicere ex successione vocatae masculorum, quod casu naturalis censetur exclusi per quas agnationem non censentur, decil. 7. n. 9. Declara n. 10

Testator de agnatione quiescit respicit ac bona in ea censentur veluti, tunc femina exclusa censetur, decisione 112. num. 7

Et ex quibus coniecturis talis voluntas elicitur 1. ibidem num. 8

Testator ad agnationem respicere censetur si alienationem bonorum prohibuit, adducta ratione quod illa semper remaneant non simpliciter in Cuppo, sed in Cuppo eius familia, ibidem num. 12

Item si ad plures substantiarum gradus est digressus, & nedum feminas exclusit, sed etiam substantias masculos in dote, quatenus legitimam excederet, ibid. num. 13. & reliqua vide in verbo Agnatio

Testator adnoscendo legatum post preceptum iniunctum censetur voluisse illud adnoscere principaliter in modum heredis, qui preceptum preiit, non in favore legatarii, dec. 132. n. 8

Et legati ademptio, quod sit in penam & etiam heredis non adimpletis colligitur ex modo relinquentis quo Testator usus fuit in testamento, ibid. n. 9

Testator disponens simpliciter de re, quam cum alio habet communem censetur dimittat sensibile de medietate sibi competente, de qua poterat disporre, decil. 29. num. 13. & decil. 44. num. 4

Testator mandans heredibus, ut viverent in communis, ac prohibens divisionem adiectis verbis volendo che dicta hereditas debba stat semper in casu dicti heredi censetur dispositionem ad heredes nominatos tantum respicere, dec. 46. num. 6

Maxime ponderando verbum Detti quod dispositionem ad supra nominatos restringit etiam si alia persona sub eadem ratio ne possit comprehendere, ibid. n. 7

Nec fit extensio fideicommissi ultra personas, & casus a testatore expressas, ibid. n. 8

Testator mandans heredi quatenus renunciet fideicommissi, ad quod ex propria persona est vocatus censetur de bonis fideicommissi voluisse disporre, decilio 158. n. 19

Testator mandans in codicillis quod bona remaneant inter filios diuisa, prout ab eo diuisa fuerant censetur etiam confirmasse fideicommissum promissum ac in diuisione dispositum, dec. 207. num. 18

Testator mandans vendi eius bona pro extinctione debitorum non sequitur illorum extinctionis si venditur appar: nulla habita fide de pretio, & reportata soluta ab emptore ac solutis debitorum, dec. 349. n. 18

Testator mandans heredi, ut vendat, & ex pretio debita extinguat censetur de illo non autem de emptore confidisse, maxime quando venditio fit ad certum effectum nempe liberandi aliquod corpus ab hypothecis creditum tunc enim non sequitur liberatio ex sola promissione emptoris solvendi creditoribus, dec. 380. n. 6

Et tunc pretium statim solvendum est creditoribus in actu venditionis ibid. n. 7. ubi videtur ratio

Testator mandans curam alicuius praedij agi, ut ad alias perueniat fideicommissum non videtur, decisione 608. num. 5

Prout indultum dicitur ex opere a Testatore iniuncto subueniendi pauperibus, ibid. num. 4

Testator quid versimiliter inserat semper attendi debet, improprie quoque verba quatenus epi sit de iocis inferant, dec. 54. n. 25

Testator requirens qualitatem de certo tempore, debet talis qualitas de eodem tempore verificari, dec. 105. n. 17

& Materiarum.

Et non habens talem qualitatem non excludit substitutum, num. 18.

Tefator cum masculis alterius linea nepibus prout in dote filiarum relicta eo magis prout in co. sicut masculis in successione universalis a qua sunt exclusi, dec. 112. n. 14.

Tefator potest remittere fideicommissum in praedium vocatorum quando sunt illius heredes ex ratione nam potest Tefator disponere de bonis propriis heredem, dec. 118. n. 16.

Item disponere eo magis potest de bonis heredes ex fideicommissio restituendus, ibid. n. 17.

Et tunc heres acceptando simpliciter hereditatem obligatur stare dispositioni Tefatoris circa remissionem fideicommissi, quamvis ad illud ex propria persona esset vocatus, ibid. n. 18.

Quicquid contrarium descendum sit si non est heres renuncians, vel non constat de voluntate disponendi de fideicommissio in praedium vocatorum, nec conuenit stipulatio pro heredibus & successoribus, ibid. n. 19. & 30.

Tefator a prioribus codicillis recessisse censetur si in ultimis contrarium disposuit prout disposuerat in primis, dec. 107. num. 19.

Tefator quando habuit pro synonymis verbum filios, & verbum Descendentes, tunc appellatione filiorum veniunt descendentes, dec. 152. n. 6. & dec. 307. n. 2.

Amplius eo magis ad exclusionem substituti sub conditione si sine filiis, dec. 307. n. 2.

Et ex quibus colligitur Tefatorem habuisse pro synonymis verbum filios, & verbum Descendentes, dec. 152. n. 9. & 10. n. 13. 14. & seq. & dec. 307. n. 4.

Tefator facilius gravat filium ad restituendum portionem propriam descendentibus, quam alienat suam, dec. 171. num. 2.

Tefator disponere potest de re herede, dec. 177. num. 22.

Tefator quod voluerit conferre bona in agnatione non arguitur ex sola vocatione masculorum, nisi tefator digressus fuerit ad plures substitutionum gradus, dec. 279. n. 36.

Tefator post prohibitionem alienationis si statim subiicit suam intentionem esse de bona hereditaria in dote & agnatione conferantur distat autem tefator post prohibitionem, dec. 197. n. 22.

Es verba cum intentione sua sit, dec. veniunt continuatione ad precedentem prohibitionem, ibid. n. 23.

Amplius quamvis Tefator usus fuerit verbis perpetuitatem denotantibus, quia operatur perpetuam durationem fideicommissi in causa dispositio, ibid. n. 24.

Tefator potest eius heredi permittit ad administrationem, & gubernationem filiorum aliter, quam per institutionem fiduciariam, dec. 317. n. 10.

Tefator praesumitur non ex alia causa cum heredem instituisse, quam dilectum in testamento expresse, ibid. num. 11.

Tefator potest ad libitum institutionem heredi revocare, ibid. n. 17.

Tefator prohibens ne heres possit rem hereditariam alienare intelligitur talis prohibens de alienatione voluntaria non autem de necessitaria pro solvendo ere alieno usus Tefatoris, dec. 349. n. 5.

Tefator prohibens heredi ne vendat donec perierit ad 23. annos videtur edictum illam statim concessisse, dec. 330. n. 13.

Declara n. 4. 6. & 7.

Tefator non praesumitur cogitasse in eius testamento de filio nascituro, aliquis eius hereditate prius voluerit, dec. 113. num. 14.

Tefator non censetur codicillis velle onerare filium nascitum de quibus non cogitaverit, ibid. n. 15.

Et licet illi agitur, & magis communis opinio, ibid. n. 16.

Tefator praesumitur sine intentione, nisi contrarium probetur, dec. 105. n. 15.

Et quod fuerit sana mentis probatur ex ipsa praedicta dispositione ad favorem successum ab intestato, ibid. num. 10.

Et relictis contrarium dependentes non probant si nullum reddunt rationem debet referre ad aliam sana mentis, ibid. n. 17.

Et eliduntur a contrariis Testibus de sana mente testantibus ibidem num. 18. & 19.

Tefator quod aliter dixerit ante et in ultimo testamento non est ad hoc inducti nihil concludimus si verba testamenti contrarium suadeant, sed oportet quod deponant de dillis et illis testibus, dec. 116. n. 8.

Ratio est, quia multa non perduntur ad effectum vel ab aliis recedatur, dec. 116. n. 9.

Presertim ubi ante Testamentum, vel post Tefator incidit loquutus fuit.

Tefator representativus vivere dicitur in persona heredis, dec. 371. n. 15.

Tefator regulariter respectu praesumitur ad tempus successione, dec. 602. n. 7.

Tefator potest imponere penam filiorum heredibus absque eo quod ex illa impositione penam illam dicatur illorum vocatio, dec. 605. n. 8.

Tefator quod disponere voluerit de re propria tantum refulsit ex modo disponendi puta si usus sui verbo situm, vel suus, dec. 670. n. 8.

Secus vero si aliunde appareat tefatorem disponere etiam voluisse de re non propria, sed ad heredem spectante de qua disponere potest, & huiusmodi voluntas ex quibus desumatur, ibid. n. 9.

10. & 11.

Tefator heredem instituentem post mortem usufructum in censetur pater, & libere in proprietate institui, etiam dilato post mortem non suspendit acquisitionem proprietatis, & solum dicitur aduella, ut interem usufructum in libere fruatur nec a proprietario revocetur, dec. 349. n. 10.

Tefator in dubio praesumitur facultatem vendendi rem hereditariam concessisse heredi proprietario, non autem usufructuario, nisi aliter tefator expresse, dec. 180. n. 4.

Tefator si dedit licentiam disponendi per unam ultimam voluntatem filius prout gradus nominatum instituit, talis licentia illorum personarum non exceditur, dec. 4. n. 11. 14. & 15.

Tefator si aliquid a fideicommissio exceptu reliqua omnia in eo comprehendit voluisse intelligitur, dec. 15. n. 16.

Et ex vi exceptionis aliquis rei veniunt in fideicommissio etiam ea quae aliter non venissent, ibid. n. 17.

Tefator si prohibens heredi gravato detractionem Tribellianicae & falcidia, ex ea resultat illius voluntas, quod nihil penes ipsum remaneat, & per consequens nec minus Iustarronatus, dec. 15. n. 18.

Hactamen emendatur a fidei si aliter habet contrarium, ibi. n. 19.

Coniicitur plures debent simulungi ad assequendam tefatoris voluntatem, ibid. n. 20.

Tefator si substituit veluit filios aliquos postquam hereditatem admissi multo magis censetur eos substituit voluisse si hereditatem adire non potuerit, dec. 77. n. 8.

Tefator si in vocatione usus est comp. anno Proximiores sat est, quod probetur positum proximioris quando non comparerit qui praetendit se proximiorum Tefatoris, dec. 79. n. 14.

Tefator si filios masculos heredes instituit, eosque ad invicem substituit, ac filias feminas exclusit multo magis censetur voluisse excludere nepotes remanentes, dec. 112. n. 9.

Tefator si feminas a fideicommissio exclusit, easque dotavit censetur exclusisse non propter dotem, sed vi bona conferentur in agnatione, ibid. n. 10.

Tefator si filios in conditione posuit non simpliciter, sed legitimas & rationales, & repetita illa quantitate eos a dispositione vocavit, tunc solum excludit censetur, ibid. n. 11.

Tefator in codicillis mortem gravato sine filio reliquerit uxorem gravatam usufructuarius, ex hoc dispositione aliter affectu testatoris erga feminas earumque velut in verbis communibus fideicommissi, dec. 129. n. 17. Dec. ara n. 8. & 19.

Tefator si reliquit legatum annuum si laetum per heredem, & in casu non solvendi subrogavit fundum maiori redditu, censetur reliquisse ut pascua ac venditionem contramano, dec. 132. n. 11.

Index Rerum,

Testator si conditionem appositus quatenus heres deficiat, solvendo intelligitur si facti in mora solvendi, decilion 131. num. 14

Testator si in testamento casus expressit, ob quam filius heredem non instituit, illa imbutendum est, decil. 239. n. 4

Testator si prohibuit succedere in fideicommissis particulari non omnes personas vocatas in universali, sed solum filios masculos, tunc nepotes vocati in universali censentur a particulari exclusi dicto argumento a contrario sensu, dec. 279. n. 21

Testator si gravavit proprios filios eo magis dicendum est quod gravare voluerit liberos remanens gradum, dec. 287. n. 25

Testator si facultatem eius filius concessit influens ad libitum quem voluerit in casu, quo sine filio decedat, talis facultas quando purificata dicitur? ibid. n. 23. & seqq.

Testator si substituit masculos, & feminas sicuti sub verbo Masculis, imo exiit de omnibus descendens, ita sub verbo Feminis, dec. 307. n. 8. Amplia n. 9

Testator si fratrem heredem instituit, & post plures annos filios suscepit, nec testamentum mutavit, presumitur voluisse cum eodem testamento favorabili fratri eiusque filius decedere, 354. n. 18

Testator si profert verba dispositiva confirmationis Testamenti, tunc primum Testamentum confirmatur, decilio 424. num. 18

Testator si prohibuit ne illegitimus procreetur ex patre, & matre illegitima in eius bonis faceret tunc prohibuit, ut locum habeat requiritur concursus viri, que qualitas, nec sufficit, quod illegitimus sit natus ex patre, aut matre legitima, dec. 316. num. 1

Ratio est, quia si odiosus videtur, qui natus proprie, sed etiam paterna, aut materna originis maculam patitur, ibidem numero 2

Testator si innoxie omni primogenito masculis assumendi primum, & arma non potestiale omni ab aliis adimpleri, quam a masculis descendens ex masculis, dec. 493. n. 19

Testator si in defunctum Sacerdotis, vel Clerici de descendens mandavit presentari actum Sacerdotem de alia familia intelligitur de familia tempore fundationis tanquam fradilella, dec. 533. n. 11

Testator si vocavit secundogenitum, & sic personam incertam de certis non tunc personam contemplasse videtur, quam qualiter existentem tempore delate successionis, dec. 602. n. 9

Et allegati in contrarium quo casu loquimur? ibid. n. 10

Et ex quibus dispositio Testatoris collata dicatur in tempus successum? ibid. num. 11

Testator vocando masculos, & feminas exclusisse censetur, dec. 7. n. 11

Testator vocando ad fideicommissum filios alienos & quidem seniores tunc utraque qualitas est iustificanda, decil. 79. num. 10

Testator vocans filios conceptos ex legitimo matrimonio sufficit ad hunc effectum, quod matrimonium subsequatur, ad hoc est filij dicuntur legitimi iuxta opinionem Menoch. & Intrigol. decil. 101. num. 19. Declara. num. 20. & 21.

Testator vocans heredes alienos, aut circumstantis ex testamento resiliantibus apparet illum respicere ad conservationem bonorum in familia tunc censetur sub nomine heredum voluisse descendentes comprehendere, decil. 180. n. 1

Testator vocans patrem, & filios ex eo masculos, an filij qui nec tempore mortis Testatoris sunt nati, aut concepti succedant simul cum patre dec. 274. n. 13. 23. 26. & 30

Testator vocans in defunctum omnium descendendum ex masculis, & deinde ex feminis eo sanguinem, vel effinem proximam tunc appellatam consanguineos comprehenditur etiam consanguineos ex femina, decil. 621. n. 12

Maxime quando Testator innoxie omni assumendi arma, & favorabilis, quod applicari non potest nisi Cognatus cum agnati assumptione utriusque utrius non habetur, ibid. n. 13

Testatoris ajectioni plena fides est adhibenda contra illum

heredem, decilio 278. num. 21

Testatoris affectio est ei ex qualitate rei, dec. 279. n. 31

Testatoris affectio quando est a qualitate rei, dec. 279. n. 31

Testatoris bona mediante additione efficiuntur propria heredibus, decil. 111. n. 26

Testatoris bona probantur ex illius asserione emissis in testamento, decil. 278. n. 20

Testatoris dispositio, ut valeat in eam parte requiritur quod preceptum aliquod precedat, dec. 312. n. 3

Testatoris dispositio probanda est per septem testes, decil. 317. num. 13

Testatoris mors, vide in verbo Mors Testatoris

Testatoris mens, quamvis in extremis laboret, si aliqualiter sani iudicii est servari debet, decil. 458. n. 7

Testatoris preceptum impersonaliter conceptum semper ad heredem refertur, decil. 89. n. 17

Testatoris preceptum quando emanavit favore pie cause, tunc lucrum legatario ademptum debetur, quamvis legato adiecta sit conditio impedimenti libertatis matrimonij, quia huic libertati pia causa prefertur, ibi. n. 18

Testatoris preceptum de aliquo faciendo procedere debet ut legatum dicatur penale, dec. 322. n. 5

Testatoris precepto quando vere sit parium, tunc non est curandum de modo, decil. 358. n. 34

Testatoris voluntas confirmanda bona solum in masculis elicitur ex coniecturis, que si singule non sufficiunt simul iungi debent, dec. 112. n. 15

Testatoris voluntas coniecturata sufficit ad dignoscendum an legatum sit penale, vel conditionale, dec. 332. n. 12

Testatoris voluntas clara non alteratur per clausulam Omni meliori modo, que operatur quidem quod alius valeat omni meliori modo, sed non inducit modum contrarium

Testatoris voluntas separata conditionem a pena, ibidem num. 22

Testatoris voluntas congruam recipit interpretationem a communi hominum usu, dec. 233. n. 10

Testatoris voluntas quando abque reciproca adimpleri non potest censetur in necessariis antecedens inducitur, dec. 187. n. 15

Testatoris voluntas quomodo concutitur de illa casus inherendum est, dec. 307. n. 17. & 18

Testatoris voluntas inter liberos duobus testibus probatur, dec. 317. n. 19

Testatoris voluntas semper interpretanda est, ut absurda evitentur, dec. 337. n. 15

Testatoris voluntas deliberata testandi ad effectum dignoscendi an testamentum ad alterius interrogationem valeat, ex quibus probetur vide in verbo Testamentum ad Interrogationem

Ex dispositis a testatore in progressu successionis inferri non potest, ut idem dicendum sit in ingressu, & contra, decil. 602. num. 39

Testis Benivolus partis adversae redditur valde suspectus, dec. 14. n. 4

Testis creditor non prohibetur esse testis pro debitori quando non agitur in causa pignoris, dec. 179. n. 5

Testis defectus suppletur ex alio teste, ac ex coniecturis, decil. 18. n. 8

Testis contrarietas, ut evitetur quilibet interpretatio sumenda est, decil. 31. n. 7

Testis deponens se fuisse instructum ab aliis testibus prius examinatis, ac insuper sollicitis diutius testes, ut examini se subicerent nihil probat, decil. 34. n. 8

Depositi de certis scientia multis alio testibus de audientia probat, decil. 160. n. 2

Depositi de audita a persona interfecta fidem non meretur, dec. 221. n. 8

Depositi

& Materiarum.

Deponens circa tempus cum dictione, in circa tempus praesens percatere non videtur, nam illa dictio, in circa, determinationem temporis non importat, sed potestur ad tempus proximum expresse, dec. 247. n. 2.

Et quando testes sunt discordes cum si le Parochi circa tempus non est aliter sumi reducendi ad concordiam, ibidem numero 4.

Deponens simpliciter circa valorem de precio intelligendus est de precio in loco ubi fructus fuerint recolecti, decilio 478. num. 4.

Deponens de valore per non excessum computatur certis, & incertis reddens rationem sui dicti est integre fidei, decilio 645. num. 6.

Deponens de facto proprio si est administratus eo magis fidem meretur, dec. 380. n. 6.

Deponens de maiori summa est contestis cum alio teste de minori, ibid. n. 8.

Deponens de auditu à pluribus personis quas nominat non recessit satis recessere dicitur, si solummodo nomina ab aliis testibus panduntur, ibid. num. 9.

Deponens de auditu facti administratum, ibid. n. 11.

Testis dicto non statim, sed potius scriptura eius manu conscripta, vel eius dictum reduciatur ad terminos scripturae, decil. 618. num. 15.

Testis depositio potius attenditur super interrogatoriis, quam super articulis, quia super articulis praesumitur, quod veli famere producenti, dec. 628. n. 7.

Testis famulus si tempore examinis desit est famulus fidem meretur, dec. 20. n. 11.

Famulus non rapitur ad testificandum pro Domino finio famularum, decilio 49. n. 10.

Testis generaliter loquens declaratur ab alio teste in specie deponente, decil. 160. n. 1.

Testis in causa propria repellitur, dec. 359. n. 6.

Testis inducitur contra inuicem plene probat, decil. 566. num. 11.

Testis interrogatus an aliqui essent praesentes alicui alibi, & dicat nullo adfuisse, si contrarium probatur, saluatur teste intelligendo, quod nullo erant praesentes, quod ipse viderit, vel audiverit, dec. 20. n. 8.

Testis mendax in iuramento censetur in reliquis cui fides adhibenda non est ob invidiam iuramenti, decisione 34. num. 6.

Testis mediator inter partes si ex depositione nullum commodum reportat inuicem fidem meretur, dec. 664. n. 3.

Testis non dicitur contrarius eo quod plim in secundis, quam in primo examine deposuit, dec. 618. n. 6.

Testis pauper non est integre fidei, dec. 34. n. 7.

Fallit quando est integra fidei, & persona honesta, decil. 618. num. 5.

Testis si patitur aliquam exceptionem deseruit pro administrato, decilio 31. n. 8.

Vel cum de seipso suppletur ex alio teste inuicem, etiam administrato, ibid. n. 9.

Testis sibi inter contrarium fidem non meretur, praesertim si contrarietas versatur circa summaria, decil. 34. n. 5.

Testis singulariter non probat, dec. 66. n. 6.

Testis si non enunciat omnia interrogatoria fidem non meretur, decil. 220. n. 20.

Testis semel mendax talis praesumitur etiam in futurum, decilio 357. n. 6.

ad Testis mendaciam evitandum qualibet interpretatio sumenda est, dec. 503. n. 9.

Testis varius nullam meretur fidem, decilio 406. n. 8.

Si est varius, ac mendax in uno etiam fidei mittitur etiam quoad reliqua super quibus deposuit, dec. 628. n. 16.

Testis unicus in summario possessorio sufficit, dec. 8. n. 1.

Declaratur. l. c. q.

Testis unicus licet sufficiat in possessorio summario, non

tamen admittitur si aliquid in contrarium deducatur, dec. 319. num. 32.

Testis unicus bene probat scientiam fideicommissi in remittente, dec. 18. n. 3.

Item amicum, & voluntatem remittentis sui ex fideicommissio delatum, ibid. n. 9.

Praesertim, quando concurrunt coniecturae, & agitur favorabilis, ibid. n. 10.

Testis unicus non probat si deponit de auditu incerto, decil. 94. n. 16. & dec. 139. n. 11.

Testis unicus regulariter non probat, dec. 143. n. 9. & decil. 231. n. 7. & dec. 637. n. 4.

Testis unicus fidei adhibetur concurrentibus administrato, dec. 160. num. 3.

Testis unicus probat contra inducentem, si sit in examen in iudicio productus, secus vero si solum induxit, tunc enim inducendo censetur personam, non autem dictam approbasse, decilio 214. n. 18.

Testis unicus non sufficit ad reprobandum Instrumentum, sed duo requiruntur, dec. 636. n. 13.

Testis unicus deponens de publica voce, & fama circa valorem beneficii per non excessum probat, quando scilicet administratus, dec. 645. n. 9.

Et administratus referantur remissione, n. 11. 12. 13. & 14.

Testes ad probandam simulationem debent esse fidei digni, dec. 85. n. 5.

Simulationem apocha non probant si eorum depositioni repugnant depositiones Testium in apocha subscriptionum contrarium deponentium, ibid. n. 7.

Testes ad probandam identitatem rei emphiteutica non est necesse, quod percutiam tempus inessitura, quando vis non fiat in tempore, dec. 84. n. 8.

Testes ad probandam fiduciam quantum deponere debent vide in verbo fiducia.

Testes ad probandam consuetudinem non solvendi decimas ex certis fructibus debent negatiam coarctare, nam non sufficiens quod deponat se non vidisse solui, dec. 322. n. 16.

Testes ad probandam immemorabilem habere debent aetatem legitimam, ut possint deponere de visu per 40. annos ante mortem suam, dec. 138. n. 10.

Testes ad probandam prescriptionem canoniarum habere debent aetatem 54. annorum, & deponere cum responsis gloss. in cap. 1. de praescript. in 6. dec. 442. n. 15.

Testes administratus debent praferri, dec. 138. nu. 16. & dec. 255. num. 31.

Testes attentae examinati non sunt attendendi, decilio 198. num. 39.

Testes an valeant examinari coram Iudice, à quo post interpositam appellacionem ab admissione articulorum vide in verbo appellatio, & in verbo examen Testium.

Testes ad perpetuam rei memoriam examinati hoc pendente, & abique curiae partis fidem non faciunt, dec. 533. n. 1.

Testes ad perpetuam rei memoriam examinati possunt deinde formiter re, et, dec. 664. n. 11.

Testes ad perpetuam rei memoriam examinati non attenduntur in concursu Testium formiter examinatorum, decilio 580. num. 14.

Testes Confratres eiusdem Confraternitatis non probant ad favorem Confraternitatis in materia praecedentis, praesertim in re magni honoris, dec. 566. n. 9. declaratur. num. 10.

Testes Communiones tamquam eius membra si interruptioni mandatio praevia dato a Contrahente ad licet fidem non merentur, dec. 621. num. 18.

Testes contrarii non dicuntur si unus plus alio deponat, dec. 20. num. 10.

Contrarii, & mendaces inter se non probant, decisione 573. num. 7.

Ex contrarietas, ex quibus versatur dec. 75. n. 9.

Testes contestes, ut dicantur sufficit, quod sint contestes in

Index Rerum,

In eo tempore, & substantia licet in verbis formalibus non conueniant, dec. 49. num. 3

Testes Clientes suiue parrocinio sunt idonei Testes pro Adversario, ibid. num. 9

Testes coram Iudice recusati si qui induxit confiteri à reus non recusat, dec. 169. num. 8

Testes deponentes circa confessionem parvi fidei non merentur, decil. 14. num. 9

Deponentes indistincte declarantur ab aliis magis specificè deponentibus, ibid. num. 10.

Deponentes precisa verba confessionis alicuius post plures annos cum inuenerint sit ad. verborum memoriam habuisse reddantur suspecti, decil. 85. num. 9.

Deponentes specificè super valore beneficij præferuntur aliis consue, & in genere deponentibus, dec. 86. num. 10.

Deponentes de valore beneficij deponere debent deductis oneribus, decil. 325. num. 35.

Deponentes simpliciter super valore deductis expensis non comprehendunt onera, nam expensa respectu culturarum, & alia necessaria pro colligendis fructibus, onera verò continentur granaria ordinaria ipsius Ecclesie, decil. 325. num. 3

Deponentes de valore beneficij percutere debent tempus gratis, dec. 378. num. 2.

Deponentes de valore si non sunt conformes, tunc medià via eligenda est, dec. 478. num. 3

Deponentes de valore per ascensum non probant valorem per non excessum, dec. 645. num. 5

Deponentes de publica voce, & fama probant valorem per non excessum, ibid. num. 7.

Amplia quamvis Testes non percutiant tempus vacationis, ibid. num. 6 & 7.

Deponentes indefinitè super possessione alicuius prædij intelligi debent de possessione totius prædij dec. 124. num. 5.

Deponentes super possessione totius prædij, talis probatio non infirmitur ex enunciata Instrumenti de possessione partis, nam alia pars potuit cursu temporis à possessore acquiri, dec. 114. num. 13.

Deponentes in causa status plenè probant in omni iudicio, dec. 138. num. 12.

Deponentes de simulatione non attenduntur in concursu publicorum Instrumentorum, per qua præexistencia vera obligationis probetur, dec. 166. num. 14.

Deponentes de auditu ab alio Teste de auditu probationem non augent, dec. 102. num. 12.

Deponentes verisimilia præferendi sunt quamvis inmeritisimilia deponentes si non nulli, decil. 155. num. 32.

Deponentes de officiis, siue locationibus beneficij non cessant ex eis onera deduxisse, dec. 378. num. 9

Deponentes vidisse Testatorem possidentem bona à tanto tempore non concludunt illi antea non possedisse, nisi conuenerint negantur præcedentis possessionis, dec. 414. num. 7.

Deponentes de libera voluntate testandi vide in verbo testamentum ad interrogationem alterius.

Deponentes Testatorem non fuisse sanamentis non probant si nullam reddunt rationem de illi explicando alius non sane mentis, decil. 458. num. 17

Deponentes de non sana mente eliduntur ab aliis de sana mente testantibus concurrente maxime presumptione eadem ex ordinata dispositione, ibid. num. 18 & 19.

Deponentes circa saltem, & consuetum percipiendi fructus plenè probant si rationem reddant se terras laborasse, & in illis esse expertos, & versatos, dec. 465. num. 14

Deponentes super qua ratione fructuum percepit ex aliquo prædicto si corroboratur ex parvis extrinsecis ex libris gabelarum, tunc deservit pro administratione alia probatione, dec. 491. num. 6

Et quamvis singulares probant quantitatem fructuum recollit, & quando de percepti non substat, decil. 504. num. 1

Et si deponent ne maiori quantitate frumenti recollit, &

quam in libro gabelle continentur illis magis iudicanda est fides, quam libro, ibid. num. 4

Deponentes de fama conueniuntur, quando contra eam plura concurrunt in contrarium, dec. 412. num. 27.

Deponentes Testatorem aliter dicit ante conditum testamentum nihil concludunt si verba Testamenti contrarium faciunt, sed oportet, quod deponent de dictis in actu testandi, dec. 161. num. 8.

Ratio est, quia multa non perducuntur ad effectum, vel ab aliis recedunt, ibid. num. 9

Præsertim ubi ante testamentum, vel post Testator incidit inter legatum suum, ibid. num. 10

Deponentes de certa scientia, & melius informati præferuntur aliis de auditu deponentibus, dec. 535. num. 8

Deponentes super simonia deponere debent de præcedenti passione, dec. 613. num. 8

Deponentes inmeritisimilia non probant, ibid. num. 10

Deponentes de publica voce, & fama, ubi probent deponere debent cum requisitis enumeratis à Ruino consil. 52. uni. 7. lib. 1. dec. 556. num. 1

Deponentes de falso proprio plenam fidem merentur, quando eorum dicta administrantur, quamvis non sint examinati formiter, dec. 421. num. 4.

Testes de auditu sufficientes in antiquis, dec. 138. num. 9

De auditu deferuntur saltem pro adminiculo, dec. 160. num. 4

De auditu nihil probant, decil. 415. num. 6 & dec. 1163. num. 6

De auditu in materia diffidilis probationem vehementem presumptionem faciunt, dec. 599. num. 14.

De auditu non probant, præsertim si sunt persona viles, & non informati, dec. 655. num. 6. Amplia num. 7.

De auditu nihil probant, præsertim de auditu à parte aduersa, decil. 251. num. 9 & 10.

Testes de visu administrantur alios deponentes de auditu, dec. 138. num. 11.

Testes de vniuersitate deponentes pro vniuersitate non probant, quando contrarium alij Testes deponunt, dec. 160. num. 9.

Præsertim in causa grani, & ardua super magna iurisdictione, ibid. num. 10

Testes duo sufficientes ad probandam voluntatem Testatoris inter liberos, dec. 517. num. 19.

Testes duo sufficientes ad declarandum verba dubia testamenti, ibid. num. 11.

Septem verò requiruntur ad probandam dispositionem Testatoris, ibid. num. 23 & decil. 354. num. 10.

Testes duo requiruntur ad reprobandum Instrumentum, nec vnicuique sufficit, decil. 616. num. 13.

Testes duo sufficientes ad probandum pactum resuscitandi hereditatem, dec. 354. num. 11.

Testes de publica voce, & fama non attenduntur ubi plura concurrunt in contrarium, decil. 362. num. 15.

Testes domesticæ, & melius informati si sunt etiam administrantur in concursu prauales, dec. 453. num. 7.

Testes extrajudicialiter examinati deferuntur pro adminiculo, dec. 122. num. 11.

Testes examinati in precedenti instantia presumuntur meliores, & magis informati, decil. 35. num. 4.

Præsertim quando sit duratur per plures annos, & facile potuerunt Testes ex idoneioribus eligi, ibid. num. 5.

Examinati, & positi ad partes nondum effecti de actis modò ante citationem ad discordiam contra ac Iudicis decreto nihil probant, decil. 34. num. 5.

Examinati absque citatione ad videndum iuris inuari nulliter examinati dicuntur, decil. 48. num. 4.

Citatio tamen ad videndum iurare testes subinterrogatur de fide Hispaniarum, quando præceptis Iudicis decretem admissis partium ad probandum in certum canonico, vel seculari, ibid. num. 5.

Secus vero si Index simpliciter admisit articulos, & non danda testes examinari, sub cuius decreti forma citatio ad videndum

inter

& Materialium.

iura non continentur, ibid. n. 6. & 7. ubi quod in reque decreto non solitas eadem ratio.

Citatio ad videndum iurare testes certa requiritur quando in precedenti decreto non sunt prefatus terminus ad probandum, ibid. n. 11.

Examinati cum legitimo contradicere indiffinitè probant in omni iudicio contra omnes, non secus, ac sententia lata in causa statim, dec. 79. n. 2.

Examinati coram Iudice recusato nulliter examinati dicuntur, decil. 93. n. 3.

Censetur taxari à della recusatione recessum, si pars coram eodem Iudice comparuit, & suos Testes induxit, decisione 97. num. 4.

Examinati in loco in citatione ad videndum examinari Testes non designato dicuntur nulliter examinati, ibid. n. 18.

Examinati in termino probatorio dicuntur valide examinati etiam non precedente citatione ad videndum iurare, nam de stylo Hispaniarum admissio ad probandum in termino communis, vel specialis continet virtualiter citationem ad videndum iurare testes, decisione 158. numero 10. & decisione 160. ante num. 10.

Examinati nulliter coram Iudice incompetente faciunt saltem magnum administriculum, dec. 140. n. 31.

Examinati nulliter attendunt debet, dec. 169. n. 25.

Examinati nulliter deferunt saltem pro administriculo, decil. 179. n. 4.

Examinati cum legitimo contradicere probant contra omnes, dec. 180. n. 9.

Examinati in alia causa probant in causa diversa si deponunt indiffinitè super statu, vel saltem deferunt pro administriculo, & probationem coadiuvant, decil. 204. n. 8. & 9.

Examinati in iudicio criminali non probant in civili, dec. 220. num. 21.

Contra, quando agitur de eadem re, & inter easdem partes, dec. 243. n. 18. declarata n. 19.

Examinati nulliter, & autentate non releuant, decil. 218. num. 25.

Examinati in citatione partis non probant, dec. 317. n. 15.

Examinati nulliter dicuntur sine citatione partis, decil. 362. num. 14.

Examinati informiter non probant, dec. 375. n. 15.

Examinati coram Iudice laico profusi incompetenti in causis beneficiis nihil probant, dec. 431. n. 26.

Examinati lites pendente, & absque citatione partis silem non faciunt, dec. 535. n. 6.

Examinati post lapsum termini nullum gradum probationis faciunt, dec. 628. n. 18. Amplia n. 19.

Examinati in alia causa parte non citata nihil probant in eius praedictum, dec. 649. n. 13.

Examinati absque precedenti citatione ad videndum iurare, tanquam nulliter examinati nihil probant, dec. 653. n. 3.

Citatio ad videndum iurare Testes necessaria est etiam ex praescripto litterarum remissorialium, nec sufficit citatio pro illis obtinendo emanata in Curia, ibidem n. 4.

Examinati lites pendente sine partis citatione non probant, dec. 198. num. 11.

Examinati coram Iudice suspecto allegato, nulliter examinati dicuntur ex defectu iurisdictionis, dec. 653. n. 5.

Examinati nulliter non probant non tutum accessum in loco Iudicij, dec. 655. n. 7.

Examinati post lapsum termini non probant, ibid. num. 7.

Examinati in diverso iudicio etiam inter alios probant indiffinitè, quando sunt administriculati, dec. 191. n. 5.

Examinati testium quando est nullum non validatur, ex quo altera pars deinde interrogatoria, nisi oborta commissione sanatoria à Principe, dec. 655. n. 8.

Examinati, sine partis citatione in materia difficultis probationis attenduntur prout in hac materia Rota consuevit administrare etiam scriptis informiter, dec. 653. n. 2.

Examinari praesumuntur tempore habili, dec. 169. n. 5.

Testes falsi praesumuntur si sunt inter se contrarii, & ex quibus contrarietas conueniatur, dec. 40. n. 12.

Testes in concursu praesumuntur, quorum deposita est conformis eorumque D. Sententia, dec. 48. n. 3.

Testes iurati non probantur ex enunciatura Notarij, dec. 79. num. 15.

Fallit quando Testes fuerint recepti in praesentia Iudicis, ibid. num. 16.

Item fallit, quando stylus huiusmodi habet, ibid. n. 17.

Et stylus huiusmodi satis contra adversarium probat ex eo quod eodem profusum modo enunciatur iuramentum Testium ex adverso examinatum, ibid. n. 18.

Testes in alia causa examinati bene probant statum beneficii in alia causa, ac in diverso iudicio, dec. 168. n. 20.

Testes in concursu praesumuntur, qui habent pro se iura assistentiam, dec. 190. n. 40.

In concursu praesumuntur, qui sunt numero plures quibus maior fides est adhibenda, dec. 378. n. 4.

In concursu publici instrumenti fides non regitur, dec. 435. n. 5. & 19.

Testes in iudicio separationis Thorij requiruntur omni exceptione maioribus, dec. 425. n. 4.

Testes in contractibus mercatorum adhiberi non solent extorri, sed lueneris eorumdem mercatorum, à quibus huiusmodi negotia geri solent, dec. 664. n. 4.

Testes negantiam probant si illam coarctant, remouendo sensum ab aliis, dec. 47. n. 3.

Testes numero plures praesumuntur numero paucioribus, dec. 48. n. 12.

Praesertim, quando exceptiones patientur, dec. 138. n. 14.

Testes numero plures, & administriculati fidem merentur, dec. 198. n. 45.

Testes numero plures praesumuntur paucioribus praesertim si habent pro se praesumptionem Iuris, dec. 647. n. 6. & 7.

Testes numero plures praesumuntur paucioribus in contrarium examinatus, dec. 621. n. 29.

Testes non admittuntur ad probandum id, cuius contrarium constat ex scripturis, dec. 86. n. 12.

Testes lites pendente, & sine partis citatione examinati tanquam nulliter nihil probant, dec. 198. n. 11.

Testes remissoriales valide, examinati dicuntur si constat citationem fuisse legitime executam coram Iudice remissorio, dec. 346. n. 10.

Testes per quos immemorabile probatur non faciunt incontinenti probationem probatam, ac rem notoriam, decil. 386. num. 19.

Testes fuisse à testatore rogatos probatur duobus testibus, dec. 458. n. 20.

Et satis est Testes fuisse à quocunque rogatos praesentis, & patientis testatore, ibid. n. 21.

Testes, quando in substantia non sunt contrarii licet in aliis quibus tantum discrepant talia contrarietas non sufficit, dec. 618. num. 8.

Testes singulares scientiam fiduciosam non renunciant non probant, dec. 18. n. 2.

Testes singulares sufficient, quando non agitur de probanda substantia dispositionis, sed ad illam declarandam, decil. 317. num. 18.

Testes singulares singularitate obstatum fidem non merentur, ibid. n. 29.

Testes singulares, necnon simplices fides admittuntur à declarant voluntatem Testatoris, sed ad testem tendunt ad illam probandam, dec. 660. n. 3. & dec. 190. n. 10.

Testes subditi, & Vassalli non sunt integritatis, decil. 518. num. 13.

An probent pro Dominis, hoc qualis suppletur ex aliis non valis, dec. 611. n. 5.

Testes si sunt contrarii, ac deponentes s' ordine de maioribus

Index Rerum,

Summa presertim testibus deponentibus de minori, decil. 535.

num. 9

Testes suppleri ad invicem non possunt si singuli sunt minus idonei, dec. 575. n. 8

Testes super numeratione pecunie in actu impositionis censuum examinati deponentes de praesentia pecunie, & se ad Instrumentum referentes, de qua in Instrumento constat implicare numerationem affirmare censetur, dec. 584. n. 11

Exceptiones contra personas, & dicta testium non admittuntur, quando sunt plures, & adminiculati, dec. 590. n. 8

Testes, ut possint deponere de consuetudine legitime prescripta tempore mota litis est subducendum, dec. 104. n. 5

Testes super affirmativa presertim testibus super negativa deponentibus, decil. 138. n. 15

Pec Testes probari potest locum esse intra fines parochie, decil. 505. n. 2

Prout etiam probari potest aliquem esse parochum alicuius parochie, ibid. n. 3

Testium defectus suppletur ex numero, dec. 20. n. 12. & dec. 507. n. 14. & dec. 590. n. 9

Item ex adminiculis, ubi quod plena fides venit adhibenda, dec. 618. n. 4

Testium dicta de stylo Curie non censentur publicata ex sola traditioe summarij, sed adhuc locus est probationi contrariae, decilio 47. n. 7

Testium dicta per transportationem aliorum coram Iudice alterius instantia dicuntur didicta, decil. 142. n. 8

Testium dicta non dicuntur publicata ex simplicia traditioe, summarij, quod ob praesentiam procuratorum in Curia non importat probationem, decil. 573. n. 8

Contraria procedunt, quando dicta testium originalium fuerint ab ipso principali servata, vel concurrat presumptio calumnie, ibid. n. 8

Testium dicta ad effectum remissionis non dicuntur discussa ex simplicia traditioe summarij, dec. 499. n. 7

Ad testium contrarietatem evitandam qualibet interpretatio sumenda est, decilio 618. n. 7

Testium Examen ad partes positurum faciendum est de actis si eorum dicta sunt reuelantia, decil. 160. n. 25

Testium depositio si verificatur in parte vera praesumitur in reliquis, ibid. num. 6

Testium fides eliditur ex aliis testibus contrarium deponentibus, adeoque nec sumum praebent ad effectum remissionis, praesertim concurrentibus adminiculis, dec. 131. n. 13. & 14

Testibus in concursu non statuitur, sed scripturis, decilio 533. num. 2

Testibus duobus affirmantibus magis credendum est, quam mille negantibus, dec. 47. n. 4

Testibus in specie, & verisimilibus deponentibus in concursu magis credendum est, decil. 67. n. 9

Amplia quamvis sint numero pauciores, ibid. n. 10

Testibus minus creditor, quam publicis Instrumentis, dec. 85. n. 6. & dec. 199. n. 2

Testibus numero pluribus, & adminiculatis fides adhibenda est, dec. 97. n. 19

In testibus indefinita restricta ad certum locum aequipollent universali, dec. 124. n. 5

In testibus indefinita locutio non aequipollent universali, dec. 215. num. 5

Id est claratur ab aliis testibus super valore in specie deponentibus, ibid. num. 6

Testibus praesentibus relationes per eorum super melioramentis, dec. 199. n. 3

Testibus verisimilibus deponentibus maior fides est adhibenda, dec. 132. n. 12

Testibus deponentibus super interrogatoriis potius standum est, quam super articulo, dec. 141. n. 17

Id est in cap. tituli absentis de praebend. in 6. declaratur, dec. 114. n. 5

In cap. 1. ut lit. pendens. procedit etiam in praesentatione, dec. 118. n. 19. & dec. 184. n. 11

In cap. Oblatz de appellat. locum non habet in Curia, dec. 188. n. 23

In cap. ad Aures de praescript. intellectus, dec. 321. n. 14

In cap. prohibemus de decim. dicent. Laicus cum periculo animarum suarum suis decimandi detinere declaratur, quo casu procedat dec. 323. n. 9

In cap. Avaritia de Elect. in 6. procedit, tam in dignitatibus, quam in aliis beneficiis ob identitatem rationis, decilio 551. num. 2

In cap. finalis de Elect. in 6. locum habet etiam in praesentatione, dec. 588. n. 27

In cap. 2. §. Inhibemus de haeretic. in 6. prohibens publicas, vel privatas dispositiones fieri de fide Catholica comprehendit tantum Laicos, dec. 448. n. 11

Non tamen dispositio dicti text. trahitur ad dispositiones materiales, quae non sunt ad fidei veritatem perscrutandam, sed exercitij gratia, & ingenij acuminis ostendendi, ibid. n. 12

In cap. 1. Sede de praebend. in 6. tribuens praesentationem ratione possessionis, an procedat inter promissos à diversis personis tantum, an vero etiam inter duos promissos à Papa, decil. 467. num. 36

Text. in Clement. 2. de testib. loquitur de articulis datus post didicta dicta testium, dec. 75. n. 10

In Clementin. final. de procurat. licet loquatur de morte naturalis procedit etiam in morte civilis, dec. 76. n. 7

In Clementine Auditor de rescript. locum habet in Auditoribus tantum Romana Curia, dec. 365. n. 11

Text. in Auth. generaliter C. de Episcop. & Cleric. in quibus terminis loquatur dec. 111. n. 13

In Authentic. Hoc nisi Cade solus indulget debitori in pecunia non habenti quomodolibet solvat, & solvat in bonis stabilitis pro pretio estimando, dec. 484. num. 9. Amplia num. 10. Limita num. 11

'Beneficium dicta Authentic. Hoc nisi est personale nec egreditur personam debitoris, ibid. num. 15

Authentic. Hoc nisi loquitur inter debitorem, & creditorem indulgendo debitori, ut ad evitandam carcerationem possit bona propria insolutum dare non autem locum habet, quando agitur in terminis excussionis debitoris ad effectum exequendi contra alium obligatum de quo dicta Authentica non loquitur, ibidem num. 16

Authentic. Hoc nisi tanquam odiosa creditori extendenda non debet ultra casum, de quo specifice loquitur, ibid. num. 20

Authentic. Hoc nisi ut locum habeat omnia requisita concurrere debent, & quidem copulativae, ibid. n. 22. & 23

Et inter alia requiritur, quod in actu oblationis bonorum in solutum praestetur à debitore causae de eversione, decilio 484. num. 24

Authentic. Hoc nisi quamvis suffragetur debitori, non tamen creditor cogi potest ad recipiendum bona insolutum litigiosa, & debitis anterioribus obnoxia, praesertim quando debitor debitum impugnavit, & impugnat, ibid. num. 26. & 27

Authentic. Res quae Communem de legat. ratio motiva fuit favor doli, ac publica utilitas, dec. 473. n. 10

Dicta tamen ratio efficere nequit, quod pro dote alienari possint bona eius, qui dote non teneatur, ibid. no. 21

In §. cum igitur Authentic. de non eligend. secund. nubent. corrigatur à text. in §. Hinc nos Auth. de nupt. dec. 414. n. 20. contra n. 30. & 31

§. Hinc Nos Authentica de nupt. declaratur, dec. 414. n. 23. 24. & seqq.

Text. in l. obligata C. si antiquior Creditor in quibus terminis loquatur dec. 95. n. 4

In l. final. C. de lit. Emphyteotic. loquitur de venditione, & transfectione rei Emphyteuticæ, dec. 104. n. 11

In l. final. C. de vendend. reb. Cunctat. lib. 11. locum habet in omni alienatione, dec. 161. n. 2

& Materiarum.

In l. cum Minores C. si aduers. rem indicat. loquens de sententia lata contra nuntium intelligenda est de minore non habente Curatorem, decif. 171. n. 12

In l. hac Edictali l. C. de secund. nupt. quo casu locus habeat unde materiam, dec. 293. n. 1. & per totum.

In dubio non confectur ad legi per statum derogatum, secus verò ubi adeff. statum mutatum derogans, dec. 337. n. 4. & 5. & decifio 460. n. 5. & 6

Et An derogetur per statum Bononiæ lib. 4. sub Rubric. De Dot. restitut. vide in verbo statum Bononiæ ubi de materia derogationis.

Diſt. l. Hac edictali exorbitans est dum auferi facultatem testandi cuiusque ingenuus, decif. 337. n. 10

Diſt. legi Hac edictali confectur per statum derogatum dispensans, quod secundum viri luere certam partem Dotis etiam extantibus filiis priuati matrimonij ibid. n. 39

In l. Hac edictali qua de causa praescribit modum in testamento nubens, dec. 460. n. 3

Derogatio l. Hac edictali refutat eo ipso, quod statutum mandati hereditatem binibus inter filios primi matrimonij in super contra dispositionem a l. mandantis diuisionem fieri in cap. 4. ibid. n. 33

l. Hac edictali non annullat in totum institutionem excessiuam secundum viri, sed tantum in eo quod excedit, ibid. n. 41

In l. vnic. C. de His qui ante apert. tabularum institutionem inducens, ut iustitia sua solatum habeant superstitibus loquitur de descendens, non autem ascendens, decif. 310. num. 10. & 11

In l. final. C. de litig. indistincte loquens de dote, & de bonis litigiosis restringenda est, quantum fieri potest ad terminis rationis a legiflatore contemplatis, quoniam praesentibus voluisse praedictare Dominum tertij, dec. 473. n. 11

l. C. de pignor. procedit etiam in dote, dec. 366. n. 23

l. f. emineat C. de secund. nupt. restringit matri Binibus successorem in bonis filij praedecessoris ad solum usufructum reſeruat proprietatem alius filij prioris matrimonij, dec. 414. n. 4. Amplia num. 5

l. f. emineat loquitur de bonis filij aliunde, quam ex substantia paterna quaesitis, ibid. n. 8

Et dicitur illius diffusio correctæ per l. mater C. ad Tertulian. ibid. n. 8

l. f. emineat reſeruat proprietatem omnium bonorum prouenientium ex hereditate patris filij prioris matrimonij per transitum matris ad secundas nuptias, decif. 459. n. 1

In l. Praes. C. locati declaratur, decif. 526. n. 10. & seqq.

Tollit appellationem, ibid. n. 23

In l. Terminata C. de fruct. & lit. expen. quo casu locus habeat decif. 534. n. 12

l. final. C. de pignor. loquitur de officio, quod vendi, vel ad heredes transmissum permissum est, dec. 371. n. 8

Text. in l. C. de l. C. §. quod alicuius ff. de l. gar. 2. declaratur, dec. 17. n. 15

In l. restituta ff. ad trebellian. iuncta gloss. in verbo eorum declaratur, dec. 41. n. 6

In l. pro herede §. Papianus ff. de acquirend. hered. declaratur a facibus, dec. 66. n. 11

In l. qui aliena §. Celsus ff. de acquirend. heredit. intelligitur, ibid. num. 12

In l. cum de indebito ff. de probat. loquitur de solutione spontanea non coacta, dec. 77. n. 16

In l. Ingenuum ff. de stat. homin. non habet locum quando agitur de praedictio eius, qui coequali interesse habet cum eo contra, quoniam fuerunt facta probationes, & examinati Testes, dec. 79. n. 4

Item locum habet, quando actor in eo Iudicio, quo Testes induci succubunt, cum non sit agitur de tertio nocent probationes, quia nec nocuerunt illi, qui tunc erat in iure, ibid. n. 5

In l. 3. Diuo Pio §. si post adiectum ff. de re iudicat. & in l. final. §. illud ff. de damn. infect. in quibus terminis loquar

iuri decifio 95. num. 4

In l. ac his ff. de transact. locum habet in quacunque personis, & in omni actu per quem inducitur renouatio in testamento, dec. 119. n. 2

Et procedit, tam in fideicommissis purificando, quàm purificando, ibid. n. 3

l. De his ff. de transact. emanauit ad euitandam lesionem, & fraudes, & ideo non tam rigide ſeruat in diuisione fideicommissi reciproci, & coequali in qua lesio, & frans non cadit, dec. 134. num. 14

l. De his ff. de transact. non est necessaria, quando illius forma apparet a disidentibus bona fideicommissi seruata, quatinus testamentum non fuerit excludendum, quia sufficit quod praesentis diuisionis per oculos mentis, decifio 158. num. 39. & 40. Amplia num. 41

In l. Miles §. Deſuncto ff. ad leg. Iuliam de Adult. declaratur, dec. 633. n. 2. & seqq.

In l. merces §. qui columna ff. locat. locatorem culpam abesse declarat si nimia secus, qua diligentiſſimus qui quo facturus fuisset, dec. 646. n. 7

In l. quintus Mutius ff. de donat. inter vir. & vxor. praesumptio quo casu excludatur, dec. 136. n. 28

In l. legatum ff. de condit. infect. & in l. in testamento l. 2. & in l. Mzeius cod. titulo in quibus terminis loquatur, dec. 196. n. 26

In l. stipulata ff. de donat. inter vir. & vxor. quo casu loquatur, dec. 201. n. 19

In l. Aurelius §. 1. ff. de liberat. legat. declaratur, decif. 332. num. 2

In l. Vinum ff. si cert. petat. in quibus terminis loquatur, decif. 344. n. 7

In l. Clauibus 74 ff. de contrah. empte. declaratur, dec. 163. num. 3

In l. Iulianus ff. Dol. mal. except. & in l. 2. §. aliud iuris ff. de donat. quomodo intelligatur, dec. 511. n. 16

In l. Paulus 43. ff. de iudic. in quibus casibus locum habeat dec. 534. n. 12

Theorica Salicet in l. Dudum num. 7. C. de contrah. emption. in quibus terminis procedat, dec. 165. n. 13

Theſaurus absconditus cum possessione Dominus non confectur traditus, quia a renuncie possidetur, dec. 635. n. 4

Theſaurus lun. Diſtinctio querit forent. 98. n. 3. & 9. inter renouationem factam matri de cuius hereditate agitur, vel simul fratribus reſeruetur, dec. 119. n. 16. & 17

Theſaur. decif. Pedemont. 97. n. 3. reprobatur a Vincent. de franch. dec. 600. n. 2. & ab alio dec. 510. n. 25

Thori ſeparatio concedi non debet sub pretextu, quod vir concubinum retineat, si cautionem de illam amplius non retinendis praestet, dec. 412. n. 1

Non debet permissus ex quo maritus aliam mulierem deperit, si fides matrimonij non violatur, nec vxoris caro diuiditur, ibi. num. 2

Ve permittatur requiritur, quod actus ex quibus ſentia viri reſoluitur, ſine plures, & reuerſas, quodque vir frequenter conſueuerit in vxorem ſauire, nec fuſſent vnus alius quatinus aſſens, ibid. n. 5

Actus vnicus ſi non prouenit ex ſentia viri ſed potius ex quadam ſubſtancia et a non eſt ſufficiens pro ſeparatione Thori, ibid. num. 6

Thori ſeparatio denegari debet ſi poſt actum ſauitiae vxor cum viro cohabitauit, ex qua praecedens ſentia alius remiſſus cenſetur, ibid. n. 8

Locus non eſt ſeparationi Thori ſi prebatur tantum ſimpliciter tunc, quia uſum metum incriminandi uolens carſes virum eſſe ſolum iuris exceptio, ibid. n. 9

Non eſt permittenda quoties ex pluribus factis circumſtantiis viriudicium excluditur, & hoc caſu conſultum erit vxori mediantem cautione viri de eam bene tractando arbitrio Iudicis, ut in his caſibus fieri ſolet, ibid. n. 10. ſalut. num. 11

Index Rerum,

Ex capite familia non debet permitti nisi plures familia actus, & quidem tales, ut uxori futuri periculi probabilem metum creant, prebentur, dec. 435. n. 1

Et quidem plene, & concludenter cum causa diuorij sit gravis, & magna, ibid. n. 2

Nec sufficit si viticus actus familia probeatur, & quidem per vicum istem de auditu ab uxore, ibid. n. 3

In iudicio separationis Thori requiruntur testes omni exceptione maiores, ibid. n. 4

Thori separatio concedi non debet, quando constat materium erga uxorem semper se bene gessisse ex quo omnis cessat timor, qui etiam ex abundantia eliminatur mediante cautione à viro prestanda de eam bene tractando, ibid. n. 7

Titularis intentare potest iudicium super nullitate pensionis, seu pro illius reductione agere quoties fructus Beneficij non sufficiunt pro congrua sustentatione, dec. 375. n. 14

Titulus ad obtinendam maintenancem necessarius non est, dec. 203. num. 18

Titulus allegari potest etiam in summarissimo maintenancem, quando ex eo perimitur possessio adversarij, decil. 172. num. 6

Item requiritur, quando surrepsit, dec. 339. n. 5

Titulus ad prescribendum est omnino necessarius, decil. 30. numero 3

Titulus ad mutandam causam possidendi requiritur, dec. 171. num. 7

Ad effectum mutationis causa possidendi requiritur, quod ritualis novus superueniens post apprehensam possessionem, decil. 300. nu. 29

Et titulus superueniens est apud, ut possessor valeat absque alia declaratione variandam agere causam possidendi, si ritualis sui compatibles cum eadem causam possidendi possidere ex titulo pinguiori, dec. 418. n. 24

Ex superuenientia noui tituli causa possessionis mutari non potest in preiudicium eius, cui medio tempore fuit lites questum, dec. 118. n. 19

Titulus superueniens ad effectum mutandi causam possidendi requiritur, quod sit validus, & quod possessor illius scientiam habuerit, dec. 260. n. 4. & 3

Titulus auctoritate Apostolica sine mandato obtentus negari non potest quin sit saltem coloratus, dec. 455. n. 28

Titulus ad maintenancem obtinendam nec etiam in beneficiis requiritur, dec. 147. n. 5. & dec. 399. nu. 6. ne liceat cuiusque possessor molestare, dec. 418. n. 15. & dec. 461. n. 15. & dec. 615. n. 14

Ratio est quia in hoc summarissimo possessorio attenditur nudum factum possessionis, dec. 461. n. 16

Tituli productio non est necessaria pro obtinenda maintenance in beneficiis, non secus ac in prebendis, dec. 59. n. 13. & dec. 339. n. 2

Constatia procedunt in Tribunalibus secularibus, que cum solum se interponant ad coadiuvandas promissas à Papa, vel ab ordinarijs consequenter tituli exhibitionem exposcunt, decil. 359. num. 3

Titulus coloratus requiritur à Regula de subrogatione a quo, ac in Regula de triennali, dec. 198. n. 34

Titulus habundans ab habente potestatem conferendi suffragatur, quatenus sit solum coloratus, dec. 455. n. 27

Habitus à non habente potestatem conferendi non potest nec etiam dici coloratus, ibid. n. 30

Titulus fideicommissi est vniuersalis, dec. 51. n. 4

Titulus non est discutendus in summarissimo possessorio, sed sufficit de sola possessione docere, dec. 145. n. 7

Titulus nullus teguipsum contradietorem non efficit, decil. 359. num. 6

Titulus etiam nullus ad euandam intrusionem suffragatur, dec. 455. n. 29

Titulus, quando est ipso iure nullus, tunc ex eo bona fides non probatur, dec. 136. n. 14

Secus quando titulus habet implicitum suum validitatis donec nullitas declararetur, dec. 256. n. 14

Titulus onerosus ex quibus excludatur in emptione effectus, dec. 471. n. 15

Titulus onerosus non refertur si pecunia soluta pro officio obtinendo non equipollet illius valor, ibid. num. 26. & 27. ubi in fortioribus terminis de concessione facta intum meritorum,

Titulus par non refertur ex gratia posteriori in concursu cum anteriori, dec. 594. n. 16

Titulum parem habens est legitimus contraditor donec exceptio inualiditatis reguli regerentis altiorum indagarem plenius examinetur, dec. 667. n. 37

Titulus procedens tollit presumptionem, quod alius eius nomine rem possideat, dec. 6. n. 33

Amplia etiam si titulus sit nullus, ibid. n. 34

Titulus pro herede est vniuersalis, dec. 51. n. 3. proxi titulus fideicommissi num. 4

Titulus presumitur ex possessione decenniali pacifica, decil. 198. n. 31. Intellige nu. 36

Titulus prescriptus sufficit ad effectum Regule de triennali, ibid. n. 32

Tituli melioris presumptio cessat ubi possessor titulum in iudicio produxit, quia tunc presumitur meliorem produxisse, dec. 418. n. 15

Et talis productio, ut noceat productori requiritur, quod sit facta parte petente, vel saltem tacite acceptante per non contradictionem, ibid. n. 26

Titulus prescriptionis concurrere potest cum titulo concordia quando se comparatur, dec. 295. n. 13

Titulus possessoris quando est notorie nullus, & incontinenti probatus non est apud ad retardandam executionem vigore litterarum Apostolicarum preiudicium, dec. 388. n. 37

Titulus, quando fuit ab allore productus obest etiam in summarissimo possessorio, secus si non fuit productus, decil. 260. num. 4

Ratio est, quia producent titulum censetur produxisse meliorem, ibid. n. 5

Titulus Resignantis non est à Resignatorio iustificandus si resignans fuit triennalis possessor, dec. 286. n. 8

Item iustificandus non est quoties resignatarius per plures annos beneficium resignatum pacifice possedit, dec. 33. n. 9

Titulus vniuersalis elidit probationem inmemorabilem, si fuit productus ab eo, qui in inmemorabili se fundat, secus vero si ab adversario, dec. 285. n. 14

Titulus venditionis particularis est, & differt à titulo hereditario, qui vniuersalis est, dec. 365. n. 12

Titulus venditionis rei fideicommissaria est nullus quando concurrat expressa prohibitio alienationis, dec. 559. n. 7

Tituli melioris presumptio cessat ex exhibitione alterius tituli insufficiens, quia melior exhibitus presumitur, decil. 50. num. 11

Tituli vniuersalis productio excludit possibilitatem alterius consimilis, dec. 118. n. 8

Tituli nullitas non attenditur in summarissimo possessorio, sed tantum nudum factum possessionis, dec. 118. n. 16

Titulum legitimum prestant littere Apostolicæ iustificare, & obtemperare à legitimo collatore ad effectum obtinendi adjudicationem beneficii, dec. 431. n. 6

Lites pendens super titulo beneficii sufficit etiam fructus tamquam consecutus, dec. 163. n. 4

Potestio, quando pendet à titulo, nec possessoriam maintenance terminari potest ante ipsius tituli cognitionem, dec. 110. nu. 29. Declara nu. 30

Ubi de quoniam titulo omnem titulum comprehendunt, ibid. numero 32

De iustitia tituli discutendum non est in possessorio maintenance, sed inuendendum est factum possessionis, decil. 392. num. 13

Tituli ad successum ubi concurrunt, alius triuendendus non

& Materialium.

est illud ut ximiri si deficiunt duo ad hunc effectum requi-
ta, nuppe quod ritulus proximior sit validus, quodque sit ad-
impletus, dec. 541. num. 39. & 40.

Titulorum multiplicatio respectu domicii dari nequit in-
eade persona, dec. 96. n. 6.

Titulorum multiplicatio regulariter datur, dec. 418. n. 19.

Tractatus de renouando iurisdictionem non obligat Domi-
nium directum, & locus est pœntentis, nam nullatraliaur,
quæ non perscrutatur, dec. 411. n. 7. & 8.

Tractatus inter contrabentes iniuri possunt circa aliquam si-
mulationem, quod unus vendat domum & alter Consensum emat
ab emptore domus, dec. 584. n. 14.

Traditio per modum scilicet refultat ex clausula Constitu-
ti non autem per modum verum, dec. 579. n. 34.

Traditio non dicitur libera si continet in venire clausulam
sine præiudicio litorum, quæ modificationem, & conditi-
onem importat, dec. 541. n. 10.

Item si continet facultatem addendi, & minuendi, quæ licet
presumptio doli excludat, effectus non dicitur adimpleta
traditio promissa, ibid. nu. 11. & 12.

Traditio nisi sit libera agi potest contra promittentem ad
rem traditam liberandam, vel ad interesse, ibid. n. 17.

Et donec promissor liberet non dicitur per traditionem rei
libera suam obligationem adimplexisse, ibid. n. 18.

Traditio rei donata probatur eo ipso, quod donatarius de
re donata dispossit, dec. 133. n. 18.

Traditio, seu consignatio facta presumitur in causam debi-
tæ ad formam obligationis, dum nil aliud est expressum, dec.
413. num. 8.

Traditio, seu consignatio mobilium probatur ex verbis In-
strumenti traditi, & consignati, &c. Item confessus fuit
habuisse, & assignauit, quantum sint Notarii intelligi possunt,
de traditione facta paulo ante regium Instrumenti, ibid.
num. 12.

Verba dedit, & tradidit sunt intelligenda de traditione,
tunc vel modico tempore antea facta, ita ut probata negativa
euarictas ad tempus conuincatur falsitas Instrumenti, licet se-
cus sit in scriptura prima, de il. 616. n. 16.

Promissio de tradendo intelligitur de traditione libera, &
interpretanda est iuxta si fieri ad quam illa dirigitur, dec. 10.
541. num. 9.

Transactio bona fide, quando inita dicatur? dec. 10. 55.
num. 10.

Transactio inita à Procuratore valida est, quando ex plu-
ribus simul iunctis constat de mandato Procura, ibid. n. 6.

Transactio inita inter Canonicos, & Beneficiarios ob defe-
ctum beneplaciti Apostolice, & consensus omnium beneficiario-
rum nulla est, dec. 126. num. 12.

Consensus omnium beneficiariorum est necessarius in actibus
voluntatis, ibid. n. 13.

Et actus expediti sine consensu omnium nocent illis, qui con-
senserunt, ibid. n. 16.

Transactio inita si sit à Prelato nomine Ecclesie non potest
nomine proprio et contrahere, dec. 120. n. 15.

Inita à Prelato si exet confirmatione Apostolica, & est
Ecclesie præiudicialia non obligat, ibid. n. 17.

Itaque valeat idemque Prelatus, qui transigit nomine Eccle-
sie à transactione recedere, & canon obstat agere, ibidem
num. 18.

Inita à Prelato recedere non ligat successores, ibidem
numero 21.

Inita à Prelato non afficit Ecclesiam si caret beneplacito A-
postolice, dec. 128. n. 1.

Et ea non auerita potest idem Prelatus agere nomine Ec-
clesie, & ad illas facere sententiam obvenire, ibid. n. 3.

Et Ecclesie nomine existit consensu, quando non propriam,
sed designatam expressit, ibid. n. 4.

Post initam transactionem in executionem rei indicata si
altera pars ex transigentiis protulata est de impugando rem

indicatam, talis processio non tollit alteri questionem ex re
indicata, ib. d. n. 5.

Quamvis dicitur à prestantione receptum si per plures po-
nos processum initum oppositum, sed hoc à formam rei indica-
ta transactio sit pacifice observata, ibid. n. 16.

In transactione inita inter vocatos novum hile commissum
confinitum dicitur flantibus illis verbis, Et quatenus opus sit
de nouo continerent, &c. quæ novum à ipsi fiant impu-
tatur, dec. 488. n. 11.

Peractum quando verba sunt ampliativa, & apta inducere
novum fideicommissum, ibid. n. 22.

Transactio inita ex causa necessaria in et primum & fi-
deicommissarium novum tantum fideicommissario, tunc id di-
cta transactio iura fideicommissarii ex propria persona com-
petentia inclusa non censetur, dec. 492. n. 10.

Et quod fuerit ex causa necessaria, & fideicommissario no-
mine tantum inita ex quibus designatur, ibid. n. 19.

Transactio inita inter duas Ecclesias valet absque beneplacito
Apostolice, quod necessarium non est, quando agitur de
re modici præiudicii, & eximiet licita, & honesta, dec. 525.
numero 17.

Item necessarium non est, quando transactio non continet alie-
nationem, sed dimissionem eius quod altera pars habebat, ibid.
num. 18.

Item si transactio est restricta ad fructus, ibid. n. 10.

A transactioe sponte inita potest immo transigentiis consen-
su recedi, dec. 610. n. 5.

Et sufficit confessus tacitus variisq., ibid. n. 6.

A Transactioe postquam fuit immo partium consensu neces-
sarium non potest aliter ex transigentiis ad eam recedi, & vi-
nere à Sede Apostolica confirmationem inficere, & initio alie-
ro transigere, ibid. n. 7.

Transactio super bonis fideicommissis facta à gravato non nocet
successoribus in fideicommissis, dec. 7. n. 14.

Transactio omnes præiudices precedentes extinguit, dec. 1.
8; num. 1.

Transactio operatur ut iura variisq. transigentiis minuan-
tur, & augentur, dec. 91. n. 2.

Transactio probatur ex decreto Iudicis sui eointeger illius
tenor continetur, ibid. n. 11.

Item probatur ex attestatione Cardinalium, quorum auctori-
tate fuit inita, dec. 316. n. 3. & 5.

Item probatur ex observantia subsecuta, ibi. n. 6.

Transactio effectiva in parte dicitur esse in observantia;
etiam quoad omnia capta, dec. 316. n. 8.

Et ex quibus effectiva probetur? ibid. n. 9.

Et quod non habuerit effectum ex quibus arguitur? dec. 1.
144. num. 12.

Quod habuerit effectum probari debet ab allegante cum sit
quid facti, dec. 188. n. 10.

Transactionem allegans tenetur probare, quod fuerit effe-
ctiva, quia cum sit facti non presumitur, dec. 144. n. 13.

Transactio quando constat de illius effectuatione diffinitis
rescinditur, dec. 169. n. 8.

Transactio non obstante errore calculi subsistit, conclusio
tamen intelligitur ad effectum, ut in aliis tenet de dolo, &
retracto errore per exceptionem doli, dec. 192. n. 3.

Transactio non potest rescindi propter errorem, nec minus
propter errorem calculi, ibid. n. 5. Declara. num. 7.

Super errore quod non fuerit transactum ex quo deducatur?
ibid. n. 8.

Error in transactione expressus si oculariter apparuit ex la-
tiora inspectione & magis impedit executionem transactionis,
ibid. n. 10.

Et si tunc dolo errore quolibet transmissi in transactione con-
tenta saltem ope rei operetur rescinditur, ibid. n. 11.

Transactio facta cum herede debitoris non nocet creditoribus
defuncti, dec. 115. n. 13.

Transactio contra ex facta causa cum emittitur inde sequitur

Index Rerum,

ex defectu confensus, decisio 260. num. 8
 Transactio ex falsa causa nec minus valet ut patet, ibid. num. 10
 Transactio continet tacitam conditionem, nisi ad sit error, ibid. n. 11

Transactio licet inter partes extinguit, ac Iudicis Iurisdictionem adimit, decil. 269. n. 3

Et licet per transactionem extincta restitui non debent, decil. 316. n. 13

Transactio iurata ligat transigentem ut non possit contra eam venire, nec sententiam obinere, quamvis fuerit absolutus, decil. 290. n. 13. & 14

Transactio ut valeat qua requirantur? dec. 192. n. 12. 13. & 14. & dec. 367. n. 16

Transactio vim habet rei iudicati, dec. 55. n. 1

Transactio est contractus qui solo consensu perficitur, nec scripturam requirit, dec. 316. n. 1

Et cum non requirit scripturam probari potest per Testes, non secus ac per Instrumenta, ibid. n. 2

Transactio tam ex falsa causa, quam ex capite lesionis non subsistit, decil. 333. n. 15

Transactio corrupti ob falsam causam, & enormissimam lesionem, & ex quibus falsitas causae probatur? decisio 367. num. 1. & 2

Transactio ne rescindatur sub pretextu erroris, ac Iuris dubij sufficit opinio unius Doctoris, quamvis altera opinio sit verior, ac communior, dec. 390. nu. 15

Transactio si continet plura capitula separata, non adimplementum unum capituli non retardat executionem alterius, decil. 391. nu. 16

Transactio quando continet clausulas pragmatissimas, & geminatas comprehendit nedum causas in lite deductas, & expressas, sed etiam alias ultra expressas, & ex quibus talis comprehensio resultat? dec. 488. n. 14. & 15

Transactio respectu alicuius fideicommissi sufficit illius inspectio per oculos intellectus ex tenore instrumenti in proximo transactionis restitui, ibid. n. 17

Transactio super re in qua non cadebat affectus transigentis saltem in vim patii, & commotionis, ibid. n. 30

Transactio requirit praesentiam litis, vel quod ad sit illius timor, decil. 490. n. 1

Transactio secundum latam significationem verbi comprehendit omne genus conventionis, ibid. n. 3

Transactio regulari ab illius proximo, dec. 492. n. 19

Item a controversia, qua causam dedit transactioni, ibi. n. 20

Ampla etiam in transactione adiuvet clausula universalis pro omni, & toto eo, & ex quacunque causa, ibid. n. 21

Clausula universalis transactionis, restringitur ad titulum fideicommissi & legitima, si illarum contemplatione inita fuit, ibid. n. 22

Item restringitur ad causam expressam, non comprehenduntur lus de eo tempore non exercibile, ibid. n. 36

Prædictum quando sunt appositae in executione, & de stylo Notariorum, ideoque contractum non extendant, ibi. n. 37

In transactione recedi neguit ex capite non implementi, nec aq primæ actione, quoniam transactio extinguit, dec. agendum, est ad implementum transactionis, dec. 500. nu. 16

Et speciale est in hoc contractu, quia sui adiumentum ad dirimendum lites, ibid. nu. 7

Declarata primo, ut nu. 8. ratio redditur n. 19. & 20

Declarata secundo nu. 21. Amplia n. 24

Declarata tertio, ut nu. 25

Transactio quando non est restitui ad causas in lite deductas, sed in ea causa non cogitata fuerit etiam expressa, & comprehendit quacunque alia iura non expressa, & in licem deducta, decil. 316. n. 11

Transactio subsistit saltem in vim patii super re qua in lite non cadebat, ibid. n. 13

Transactio super iure eligendi Vicarium Capitularem,

quod libere, & absque ministerio alterius competet Capitulo Ecclesie Cathedralis cum sapientia nationum Iuris Iurisdictionis absque beneplacito Sedis Apostolicæ non tenet, decil. 525. num. 20

Transactio quamvis fieri possit à Procuratore cum libera, non tamen potest transactionem à contentis sine novo mandato recedere in prauidicium principalis, dec. 541. n. 22

Transactio regulari debet generalis attentis clausulis pragmatissimis in fine positis, de habendo semper rata, & firma contenta in transactione, &c. & alio quouis preterito, & causa cogitata non contrahitur per qua venimus implere etiam omnia in lite comprehensa, & de quibus in proximo transactionis fuit facta mentio, dec. 549. n. 14

Clausula generales in transactione restringende sunt ad causas super expressas, ibi. n. 15. Declarata nu. 17

Transactio comprehendit nedum licem deducta sed etiam connexa, quando verbis universilibus est concepta, & transigentes de eis habuerunt notitiam, decil. 660. n. 13

Transactio super commutatione decime, vel quotæ sine auctoritate Apostolica non nocet successoribus, decil. 563. num. 4

Transactio non comprehendit nisi expressa, decil. 657. num. 1

Transactio quando est litigiosa allegari nequit licet super ea pendente, ibid. n. 2

Transactio quod fuerit à partibus habita pro resoluta ex quibus desinatur? dec. 660. n. 1

Transactionis ratificatio ex quibus excludatur? decil. 7. num. 15

Actus gesti in executione transactionis, quamvis continant clausulam reservationem sine præiudicio iurium, nihilominus talis reservatio illam non excludit, dec. 316. n. 10

Sed referenda est ad præiudicium aliud, quam ex transactione eiusque executione derivant, ibid. n. 11

Transactionis ratificatio ex quibus eliciatur? ibid. num. 14. & 20

De Transactionis natura est quod aliquid hinc inde remittatur, dec. 332. n. 14

Ad Transactionis ratificationem requiritur speciale mandatum, quemadmodum in transactione, dec. 500. n. 41

Transactionis ratificatio non elicitur per alius univocum, & perneceffe non concluditur, ibid. n. 43. & 44

Transactionis resolutio ex quibus resultat? decil. 660. nu. 12. 13. & 14

In Transactione si suis data libera facultas disponendi de bonis fideicommissi, qua incompatibilis est cum fideicommissi, tunc resultat illius renuntiatio, dec. 7. n. 12

Item si suis concessa facultas alienandi bona fideicommissi ex causa dotis, ibid. n. 13

In Transactione omnia contenta semper firma remanere debent, dec. 83. n. 2

In Transactione possunt à contrahentibus assignari bona super quibus nulla cadit controversia in recompensam bonorum receptorum ad effectum augendi illorum censuram, dec. 111. n. 4

In Transactione datur, vel receptum fuit ad invicem respectiva, & unum gestum censetur propter aliud, ibid. nu. 5

Mala fides in transactionibus elidit, dec. 235. n. 10

Lites per transactionem terminata non sunt restitue, dec. 269. n. 4

A Transactione non licet transigentibus recedere sed solum conspectu alio pro adimplemento si quid implendum superest, ibid. num. 7

In Transactione censetur transigentes comprehendere voluntate quodlibet ius non expressum si renuntiaverint, l. de his ff. de transact. dec. 488. n. 26

Transactionem adimplere non dicitur qui alium transactioni contrarius facit, dec. 541. n. 8

A Transactione Ius principale quæsum non potest Procurator cum illa erit perdere, & extingui, ibid. n. 23

A Trans-

& Materiarum.

A Transfatione ex defectu non implenti, quamvis recedi non valeat, sed agendum est contra deficientem, ut adimpleat quod amplius etiam si aliquid fuerit impletum, recedi tamen potest, quando constat de impossibilitate implendi, ibidem num. 24.

In Transfatione si plures fuerint narrata lites, & transigentes declaraverint se velle a libris prediis eximere loquendo in numero plurali censetur sensisse de omnibus non de una tantum, dec. 549. n. 14.

Attentis dictis praediis, & ut supra per quas redditur clara transigendum voluntas transigendi super omnibus libris superius narratis, ac si singulariter essent terminata, ibidem numero 5.

Clausula modis, & formis insinuatendis in transfatione, quid operetur? ibidem n. 6.

In Transfatione si generaliter sit mentio litium in numero plurali omnes lites venientes inter transigentes comprehensae censentur, dec. 549. n. 18.

Contra Transfationem transigens venire non valet, dec. 560. num. 14.

Transigere potest Procurator habens mandatum generale, quando transfatio est proficiens, & utilis principali, dec. 516. num. 15.

Ratio est, nam in mandato quantumvis simplici veniunt ea, quae mandanti utilia sunt, ibidem n. 16.

Ad transigendum mandatum speciale requiritur, nec sufficit generale ad lites, & negotia vide plene hanc materiam in verbo mandatum procurator.

Transigenti remanere post transigendo fideicommissi sibi ex propria persona competenti, dec. 560. n. 15.

Translatio Episcopi facta a Papa propter necessitatem, & utilitatem Ecclesiae illico inducit solutionem Prioris vinculi abique illius consensu, quando vero sit propter meritum personae, tunc necessaria est illius acceptatio, dec. 221. n. 12.

Translatio iurium, & allionum hereditariarum non fit, nisi in heredem verum, non autem in nudum Ministrum, nisi in relictis ad pias causas, dec. 35. n. 11, 12, & 14.

Translatio iurium pendet ab anno, dec. 258. n. 17.

Translatio possessionis, ac domus, elegit clausula Constituti sit per modum fidei, ac proinde ad hoc potest constitutarius agere ad confirmationem possessionis per modum verum, ac aliam saltem, dec. 136. n. 14.

Translatio Pensionis excedens medietatem fructuum beneficij gravatur non substituitur aliena Constitutio Urbani VIII. reuocatur facultas transferendi Pensionis excedens medietatem fructuum, dec. 314. n. 1.

Et talis Executio est plena, & concludenter probanda, ibidem num. 2.

Valor in terminis Constitutionis Urbani reuocatur facultatem transferendi Pensionem deducitur impugnatio ad gratiam translationis, ibidem n. 8.

Et an valos sit excessus attendi debet de tempore translationis, ibidem num. 20. Declara. n. 21, & 23.

Translatio Pensionis a valida est si sit de facultate transferendi eiusque forma in libramento translationis servata sit, ibidem n. 36.

Transmissio etiam in contrahibus locum habet pendente conditione, dec. 136. n. 31.

Transmissio fideicommissi conditionalis locus non est, sicut vocatio sine nuntiatio, vel saltem vixit condictaria requiritur, dec. 279. n. 18.

Transmissio fideicommissi non excluditur procedi solum ad exclusionem extraneorum, non autem in descendentes Testatoris, ibidem n. 39.

Transmissio dotis ad heredem locum habet non obstante onere sine conditione, dec. 320. n. 6.

Transmissio hereditatis non adit non sit praescriptio quando non agitur inter suos heredes, vel descendentes, dec. 158. num. 19.

Transmissio iuris non agitur, ac conditionaliter non fit per filiam ad eius heredes, quando est expressa a statuto ab hereditate Patris, & non confusae loco legitime, dec. 320. n. 2.

Transmissio iuris, quod de tempore mortis patris transmittentem non excipit fieri nequit, ibidem n. 2.

Transmissio iuris non agitur si tantum in tribus existit, nempe iuratis, iure sanguinis, & ex capite iuris deliberandi, ibi. n. 7.

Transmissio iure iuratis locum habet dumtaxat in filius erga Patrem sub cuius potestate existit, ibidem n. 8.

Transmissio iure sanguinis non fit, nisi in descendentes ipsius transmittentis, ibidem n. 9.

Ex text. in l. vnic. C. his qui ante apert. tabul. transmissio nem inducens, ut existit sua solatione habeant superius loquuntur de descendens, ibi. n. 10.

Nec aequo consiliis ascendens cum non aequo hereditas descendens illi debita sit sicuti conuerso, ibi. n. 11.

Transmissio iure sanguinis vel locum habet requiritur quod hereditas transmittenda sit al cuius ascendens, quodque ille in quem fit transmissio sit de descendens transmittenti, ibi. n. 13.

Transmissio ex iure deliberandi vel locum habet tria requiruntur, nempe quod transmittens sciat sit de la non hereditatem, quod debeat intra annum, quodque pretendeat transmissum adituri intra residuum delicti anni, ibidem num. 13. Declara. num. 21.

Et annus ad hunc effectum non incipit a die mortis Testatoris, sed a qua transmittens sciat hereditatem sibi esse delatam, ibi. n. 14.

Transmissio ex iure deliberandi nihil aliud est, quam transmissio residui temporis ad deliberandum concessi transmittenti, ac deliberationis ab eo susceptae, qua tamen in ignorantem non cadit, ibi. n. 15.

Restitutio in integrum ex beneficio legis quomodammodo competi transmittenti sit videtur ad ius, ac tempus ad deliberandum, & mediante restitutione potest adire, via competere debet transmissario, & ea necesse adire, ibi. n. 17.

Beneficium restitutionis in integrum ad effectum transmissio nis transiit nedum ad descendentes, sed etiam ad quoscumque heredes extraneos, ibi. n. 18.

Constat tamen quando ignorantia probabilis non concurrat, ibi. num. 19.

Ignorantia tamen ad hunc effectum probanda est a transmissario, nec sufficit, quod illa de iure praesumatur, ibi. num. 21 & 22.

Transmissio ex iure deliberandi, vel locum habeat requiritur, quod transmissarius intra annum adituri praesentem quando constat transmittentem ultra annum superuixisse, nec probatur illius aditio, ut debet, ibi. n. 23.

Restitutio in integrum transmittitur etiam ad heredes, ibi. numero 35.

Transmissio iuris deliberandi ad primum heredem fit transmissus ad heredes heredem, quia talis uel semel est factum transmissibile, ibi. n. 19. Declara. num. 16.

Transmissio legitima etiam non agitur si ad heredes eo quod legitima beneficij legis statim a morte patris acquiritur filio sine aliqua agnitione, ibi. n. 27.

Transmissio legati dotis, quod filia relictum est etiam sub conditione si nuberet ad heredes, ibi. n. 28.

Et haec transmissio fit abique onere ad quoscumque heredes extraneos ex principio legis, eo quod transmittatur etiam ad heredem hereditatis, ibi. n. 29.

Transmissio legati dotis, qua sit edit loco legitima fit ad heredes, quatenus legatum non sit agnitione, nam ad effectum transmissio habetur pro agnitione, ibi. n. 30.

Transmissio legati non fit ad heredes legatarij, quatenus legatum purum sit, dec. 245. n. 5.

Transmissio locum non habet quatenus in certum casum ad sit expressa substitutio ex voluntate Testatoris, dec. 320. n. 3.

Index Rerum,

Transmissio quando non fit ex iure deliberandi, sed ex privilegio legitime non attenditur lapsus anni ad deliberandum, eo quod statim ac fuit agnita, acquisita fuit transmittenti, ibid. num. 31.

Transportatio Altorum presumitur integra, decil. 169. num. 27.

Transportatio aliorum primi Iudicii necessaria est coram secundo Iudice, quoniam causa pendet per viam appellationis, dec. 290. n. 6. Declara num. 7.

Transportatio aliorum fieri non debet in Iudicio diverso, ibid. num. 9. & decil. 329. num. 4. Amplia num. 10.

Transportatio aliorum verbaliter productorum necessaria non est, decil. 466. n. 5. & dec. 329. n. 3.

Et productio dicitur verbalis si desit verbum tenoris, vel facto produxit, dec. 466. n. 6.

Transportatio aliorum probatur integra ex assensione aliorum, cui de hoc fides adhibetur, decil. 466. num. 7. Declara num. 13.

Transportatio aliorum in causa diversa necessaria non est, quoniam multum conferat ad causam, de qua agitur, decil. 466. num. 2.

Et ex quibus ad hunc effectum excludatur causarum diversitas, dec. 329. num. 15.

Et de diversitate cause apparere non potest, nisi mediante transportacione aliorum, ibid. n. 16.

Item necessaria non est in causis prophetis quod sit integra, sed tantum aliorum relevantium, seu est in causis Ecclesiasticis, de quibus Concilium Tridentinum loquitur, dec. 463. num. 3. & ratio redditur, nu. 5.

Transportatio aliorum prima instantia integre fieri debet ab appellante, dec. 329. n. 1. Amplia num. 2.

Transportatio aliorum irrelevantium necessaria non est in causis prophetis, ibid. n. 5. & dec. 634. n. 44.

Transportatio aliorum an sit facienda non attenditur, an fuerint realiter producta, & ad Iudicem appellationis spectat cognoscere de illorum relevantia, ibid. n. 10.

De non integra transportacione, quando apparet, tunc non statim Notario contrarium asserenti, ibid. n. 11.

Transportatio iurum necessaria non est nisi confectus fuerit realiter producta, decil. 449. n. 25. & 319. n. 3.

Et de transportacione iurum realiter productorum statim attestacioni Notarii, cui de hoc est adhibenda fides, decil. 449. num. 16.

Sine attestacio fiat in dextro extrahis, siue in scriptura separata, non fides, quia Notario adhibetur fundatur in legalitate persone, ibid. n. 27.

Transportatio iurum productorum in Iudicio criminali necessaria est in causa civilis, si fuerint in Iudicio civilis repetita, dec. 329. num. 17.

Transiunctales veniunt appellacione: pippi domus, seu familia Testatoris, dec. 129. n. 6. & dec. 337. n. 20.

Transversales comprehenduntur sub verbo sui adiecto in vocacione ad beneficium: in iurisdictione quando refertur ad fundatorem, qui liberat suscipere non potest, dec. 338. n. 22.

Transversalibus acquiri non potest hereditas, donec spes pendeat, quod Postumus nascatur, dec. 32. n. 43.

Tribellianica detrahendi non potest ab herede fiduciario, dec. 35. num. 15.

Tribellianica prohiberi potest a Testatore, dec. 359. n. 8.

Tribellianica prohiberi potest filio primi gradus, ibidem num. 9.

Tribellianica non detrahatur ex fideicommissis particulari, sed universali, ibid. n. 10.

Tribellianica prohibitio congruit heredi proprietario, non autem usufructuario, dec. 33. n. 21.

Item convenit tantum heredi graduato, decilio 35. numero 15. & 17.

Tribunal A. C. est quod Locum tenentium est vnum, & idem, tam in quibus distat Iudices, & vnum non se ingerit in

causis alterius, nisi idem A. C. illas remittat, dec. 248. n. 21.

Triennalis possessio, vide in verbo Regula de triennali.

Tutus ex instituto Ecclesie in materia catendi non cadit nisi inter Canonicos, dec. 512. n. 9.

Per Turrim presentatio diuiti potest a fundatore, decil. 106. num. 6.

Turri diuisio inter patronos non efficit, quod tam sustinetur, quia in sui presentandi penes quoslibet patronos insolidum resident, sed solum diuisio usus, & exercitium, ibid. num. 10.

Et tunc ei, qui presentavit compete ex quodam iure accrescendi, ibid. n. 11.

Tutela legitima agnatorum quibus deferretur, dec. 80. n. 6.

Tutor cum decreto Iudicis vendere potest bona immobilia pupilli pro extinguendo ere alieno, dec. 38. n. 1.

Alienans bona pupilli cum decreto Iudicis, tunc alienatio non fit de facili debet rescindi, ibid. n. 27.

Ante redditionem rationem creditor dici nequit, decilio 380. num. 16.

Acquirens cum bonis pupilli ipsi acquirit, licet proprio nomine contraxerit, decil. 574. n. 3.

Quo casu cessatur cessacione iurum nomine proprio, & particulari reportasse, non autem pupilli, dec. 603. n. 8. & 3.

Censetur cessacione iurum dotatum, quam reportavit acquississe pupillo, si ad eum omni dotandi spectat, ibid. num. 5.

Declara num. 6.

Nomine proprio cessacionem sibi stipulasse censetur, statim us illa verbis proprio, privato, & principali nomine, que nomen officij Tutoris excludunt, & important acquisitionem nomine proprio, decil. 574. num. 2.

Si bona pupilli administravit, donec rationem reddiderit presumitur de eius credito satisfactus, vel cum bonis administratis creditoribus pupilli satisfecisse, decil. 380. n. 15.

Tanquam Tutor administrans licet talis non sit, nihilominus de administratis rationem reddere tenetur, ac si Tutor fuisset, ibid. n. 17.

Pro Tutore se gerens circa aliquam pro his tantum rationem reddere tenetur, ibid. n. 19.

Tutor, vel Curator post litteras contestatas valet procuratorem constituere, scilicet vero ante litteras contestationem, decil. 604. num. 6. & ratio diuersitatis redditur, num. 7.

Tutoris confessio emissa in Instrumento tutelari non nocet tertio a conficiente causam non habente, nec minus pupillo, dec. 306. num. 6. Declara num. 12.

Praestitum quando erronea detegitur, ibid. n. 7.

Tutoris confessio administrata probat etiam contra pupillum ea ratione, quia hoc est speciale in Inventario Tutoris, quod maxima solemnitate fit, ibid. n. 12. & 14.

V

Vacatio Beneficij ob non publicationem resignationis, vide in verbo Publicacio, & in verbo Beneficium Resignatum.

Vacatio Beneficij resignati non inducitur ex solo actu resignationis, nisi accedat Superioris admissio, cum non sit in potestate Beneficiarii se liberare ab Ecclesia, qui erat obligatus per quasi contrarium acceptacionem, dec. 331. n. 12.

Vacatio Beneficij resignati ante aduersionem, seu ratificationem Superioris statim impendens, non conferri non valet, ibi. n. 16.

Vacatio Beneficij ob dissolutionem habitus clericali ex quibus probetur, dec. 383. n. 2.

Vacatio Beneficij per contrarium matrimonij aliud est, & aliud per dissolutionem habitus Clericali, ibid. n. 3.

Vacatio Beneficij per praedictam praesumptionem dicitur consensu, ibid. num. 8. Amplia num. 9. In hoc uero.

10. & 11.

Vacatio Beneficij per obitum probatur ex file Archidiaconi, sub

Index Rerum,

sapi tamen aliquo modo obiectum, & propter odibilitatem materia regulatur quoad probationes ad instar veri obiecti, ibid. n. 9. & 10

Valor per decennium probandus est ab impugnantie provisionem Nuncij Hispaniarum, ex quo Beneficium excedit scita 24. dec. 213. num. 11. Amplia num. 12

Valor per decennium probari debet ab impugnantie gratiam pensionis ex capite valoris Beneficij, ibid. n. 13

Valor per decennium non est probandus quando agitur ad effectum subsistendi gratiam reformationis pensionis, ibid. n. 24

Valor per decennium an sit probandus, quando agitur ad effectum iustificacionis clausula Dummodo remaneant centum pro Rectore ibid. n. 25

Valor per decennium probandus est, quando deducitur obiectum, decil. 194. num. 13

Valor quando agitur ad effectum Regule de valore requirit excellentiorem probationem, quam quando agitur ad effectum annullandi, seu reducenda pensionis, quo casu leuiore probationes sufficiunt, dec. 213. n. 16

Intellige quod etiam hoc secundo casu non excluditur quintam probatio educi debeat ex redditibus decennij, ibidem num. 17

Maximè quando contra probantem urget propria confessio valoris, ibid. n. 18

Valor ad effectum translationis pensionis an sit excessivus attendi debet de tempore translationis, ibid. num. 20. Declara num. 21. & 23

Valor per decennium articulari debet ad hoc ut consistat de paupertate seu diminutione reddituum beneficij, nec sufficit quod Testes generice de eo testimoniant, dec. 152. n. 21

Vel Testes assignare debent causam diminutionis reddituum cum possit diminutio esse temporaria, ibid. n. 22

Valor in literis expressus iustificandus est ab imperante, si ante clausula ut allicis, que eadem necessitatem iustificandi importat, dec. 133. n. 9

Valor in literis expressus, quando non iustificatur ab imperante, tunc procedi nequit ad illarum executionem, ibid. n. 10

Valor ad effectum videndi an quis ex illo congrue sustentare se valeat non requiritur decennium sed sufficit probatio valoris per duos annos ante, & duos post, dec. 133. n. 5

Valor probatur potest per publicam vocem, & famam, dec. 255. num. 5

Valor probandus est a testibus deductis oneribus, dec. 335. num. 35

Et testes super valore simpliciter deponentes deductis expensis non comprehendunt onera, nam expensa reficiunt, culturam, & alia necessaria pro colligendis fructibus onera vero concernunt gravamina ordinaria ipsius Ecclesie, dec. 335. n. 3

Valor beneficij probatur ex Instrumentis locationum iunctis etiam testium depositionibus, ibid. n. 18

Valor probatur ex confessione Aduersarij emissa in supplicatione, dec. 378. n. 5

Item probatur ex simili narrativa Aduersarij, dec. 388. n. 32. & dec. 358. n. 5

Valor probandus est de tempore gratia ad effectum consistendi obreptionem, dec. 479. n. 8. & dec. 394. n. 14

Valor probatur ex testibus aliisque aduinculis, dec. 335. n. 3 & dec. 558. n. 6

Item probatur ex testibus redditibus rationem sui dictis, quod sunt vicini, ibid. n. 4

Valor beneficij non probatur ex denunciationibus factis à Rectore subcollectorii decima duorum pro centenario per modum affirmatiuum, nam ex huiusmodi denunciationibus solum probatur quod quantitas denuntiata fuit recollecta, non autem negatiuum maioris recollectionis, dec. 152. num. 23. ratio redditur num. 24

Valor non probatur per unicam testem, dec. 244. n. 19

Præsertim si deponat per verbum potius valere, decil. 380. num. 42

Valor per testes non probatur nisi perentiam tempus gratia, dec. 378. n. 2

Item nec probatur a testibus de auditu, & ignorantibus redditibus beneficij, ac illius onera cum ad hunc effectum teneantur deponere deductis oneribus, dec. 594. n. 12

Valor beneficij quoad incerta, & extraordinaria emolumenta attendi debet de tempore reformationis pensionis, decil. 86. num. 20

Valor seu diminutio fructuum pro subsistenda unione est pleni, & concludenter probanda, dec. 152. n. 27

Præsertim concurrentibus aduinculis pro non diminutione, & plura adhuc recensentur aduincula, ibid. n. 28

Valor verum ex locatibus non desumitur cum experientia doceat locationes fieri pro mercede verum redditum non contingente, ut sit locus conditoris luere, dec. 333. n. 7

Valor verus licet non probatur ex locatibus, ille tamen sufficiens ad probandum quid, & quantum tempore locationis fuerit perceptum, dec. 373. n. 12

Item sufficiens ad probandum quod contrarius alienationis postea celebratus non fuit iustus, sed damnosus Ecclesie, ibidem num. 13

Valor beneficij estimari debet quantum illius fructus valent in loco beneficij, non quantum valent exportati, deducto cambio, dec. 325. n. 36

Valor non minuitur ex oneribus voluntariis seu vero necessariis, decil. 335. n. 10. & 11

Valor non presumitur diminutus de tempore reformationis noua pensionis, dum constat de precedenti solutione antiquæ pensionis spatio plurimum annorum, decil. 556. n. 6

Valor narratus presumitur verus, quando plura adicia credendum concurrunt, que iudicis animam mouent, & à cuius arbitrio id plurimum pendet, ibid. n. 9

Valor male expressus si fuit à pensionarius excusatur quoties remanent due certæ partes fructuum, dec. 410. n. 7

Debet tamen hoc probari deductis oneribus, ibid. n. 11

Item excusatur mala valoris expressio si pensionarius de tempore expressum erat per tenera etatis, & agitur curia titularum qui consensit pro reductione pensionis, ibid. n. 12

Valor male expressus excusat, quando promittit ab errore procuratoris, ibid. n. 8

Rota tamen non facit admitti istam excusationem propter fraudes, que aliis fieri possunt imperando per medium procuratoris, ibid. num. 9

Declara principalem conclusionem procedere, quando error versatur circa ea, que Papam ad concedendum difficiorem reddere possunt, vel non conueniunt ex publicis Instrumentis mandatis procura dati à principali, ibid. n. 10

Valoris falsa expressio inducit sufficiens in imperante qui bene sciebat valorem beneficij, quod nisi falso expressisset Papam non concessisset, ibid. n. 16

Valor narratus in reformatione pensionis ex quibus insusciatur dec. 556. n. 3. 4. & 5

Valor obtentorum ut insusciatur sufficit qualis qualis probatio, dec. 558. n. 7

Valor obtentorum probatur lenioribus probationibus, dec. 388. n. 33

Valor obtentorum insusciatur ex Instrumento locationis iuncta exactione assilus aliisque aduinculis, decisione 419. num. 10

Valor obtentorum contentatur lenioribus probationibus, ibi. num. 11

Valor obtentorum narrari debet in impetratione beneficij etiam insusciatur, ibid. n. 12. folio n. 13

Valor obtentus non est rigide probandus, dec. 420. n. 17

Valor obtentorum per non excessum probatur ex vniuersa de publica voce & fama, qui iunctis quibus aduinculo meretur fidem, dec. 431. n. 5

Ex valore beneficij non est deducenda expressa falloris, dec. 86. n. 14. & dec. 213. n. 8

Item

& Materialium.

Item nec expensa durum Capellanorum, si omni adimpleri potest per unum Capellanum, dec. 86. n. 16

Ex valore beneficii expensa ordinaria, & necessaria tantum deducenda sunt, ibid. n. 18. & dec. 255. n. 25

Ex valore beneficii non est deducenda impensa pro salario Organice, quia reputatur voluntaria saltem respectu quantitatis, dec. 215. n. 29

Et idem dicitur de impensa cera candelorum, ibidem.

Item nec de decenda impensa incerta, & variabiles, quia non minuit fructuum, ibid. n. 31

Ex valore beneficii decubiti non debet reddidit Domus, quam Rector inhabitat, quia non potest pro fructu extorqueri, dec. 255. n. 19. & 19

Item nec in valore sunt computanda corpora quae sunt pars domus rectoralis, quoniam probentur alius iussu locata, quia fructum praedecessoris detrahentis suis necessitatibus esse nequei successoris, ibid. n. 20

Item nec in valore beneficii computari debet legatum velatum pro celebratione missarum, quia illud Rector non percipit ratione Ecclesiae, sed particulari servitii, ibid. n. 21

In valore beneficii illa tantum computantur, quae beneficiatus percipit in absentia ab Ecclesia, ibid. n. 23

Ex valore beneficii sicut clausula dummodo detrahenda sunt expensa & onera necessaria, ibid. n. 24. & onera necessaria in quibus consistunt, ibid. n. 25

Ex valore beneficii detrahi debent fructus censas, cuius debitoris est Ecclesia, nam omni illos solvendi censuram in fructibus beneficii, ibid. n. 26

In valore beneficii calculandi sunt fructus incerti funeralium, & oblationum, quando perita est reservata super fructibus certis, & incertis, ibid. n. 30

Ex valore beneficii sunt deducenda expensa necessaria pro collectione fructuum, dec. 215. n. 37

Ex valore beneficii detrahenda sunt onera missarum à Rectore celebrandarum, dec. 420. n. 15

Ex valore beneficii regulariter onera deducenda sunt, dec. 479. numero 7

Rota solet de valore narrare detrahere sextam partem ad censuram subreptionem, dec. 315. n. 33. & dec. 420. n. 16

Negativa valoris probari inquit si non omnia bona beneficii fuerint articulata, dec. 86. n. 9

Testes super valore beneficii praesente deponentes preferuntur aliis confesso, & in genere deponentibus, ibid. n. 10

Testes aliqui super valore indefuisse deponentes declarantur ab aliis in specie deponentibus, dec. 215. n. 5. & 6

Testes de valore deponentes si non sunt conformes, media via eligenda est, dec. 478. n. 5

Testis simpliciter deponens circa valorem de pretio currens intelligendus est de pretio in loco, ubi fructus fuerint collecti, ibid. n. 4

Valor in prophetis.

Valor bonorum patris ad effectum consequendi supplementum legitimum, ac etiam quod habita in vita patris non adequat portionem sibi de iure debitam, dec. 24. n. 4

Valor bonorum patris ad effectum consequendi supplementum legitimum, antea debet de tempore mortis patris etiam si illo postea creverit, ibid. n. 5

Valor domus differt à valore materiae, & elementorum, dec. 109. n. 16

Valor in Nemibus Urbis ad rationem sent. quingue pro quolibet cenenario calculari solet, dec. 364. n. 10

Et an valor situs de nemibus sit ibid. n. 11

Valor domus in Urbis si non sunt pretiose calculari solet ad altem quingue pro centenariis, dec. 607. n. 20

Valor Domus probatur ex locacione effectum servitii multo etiam admodum ibid. n. 21

Valor Domus non minuitur etiam si venditio sequatur valore retrallu, dec. 609. n. 14

Valor frumenti venditi probatur ex libro Annona, decil. dec. 495. n. 8. & dec. 580. n. 27

Valor frumenti, milii, & similium probatur ex libro publico ad hunc effectum deservit, dec. 456. n. 5

Valor fructuum regulariter non attenditur de tempore messis, quia fructus tunc valui venduntur, sed quatenus communiter vendi solent habita ratione temporis saltem medi, decil. 86. n. 13. & dec. 215. n. 4

Valor fructuum vel locatae non probatur ex unica locacione, cum conditor incerti potuerit ratione particularis affectionis, dec. 175. n. 5

Pretium quando concurrunt testium depositiones in contrarium, ibid. n. 6

Valor fructuum debetur spoliatione de tempore quo verificabitur illos vendidit, nam semper inspicitur quid creditor verificavit erat futurum, dec. 480. n. 18

Nec post fructuum consumptionem crescit estimatio, ibid. n. 19

Valor fructuum perceptorum ab alio probari debet, dec. 344. n. 15

Super valore fructuum si Testes indefinite deponant declarantur ab aliis in specie deponentibus de tempore missi, dec. 215. n. 5. & 6

Valor hereditatis paterna, quando fuit de consensu parium suppositum incerta quantitate non eget ulteriori probatione ad effectum extrahendi legitimam, dec. 94. n. 24. Amplia n. 15

Valor amissionem ratione ex pretio rei venditae minuitur, si illa fabacata aliqua hypotheca, dec. 175. n. 2

Et operatur talis subreptione aliquo tempore nisi casu dicta inestimentum alienari possint, ibid. n. 3

Valor in stabilitibus per biennium non presumitur mutari, nisi doceatur de aliqua causa extrinseca, dec. 609. n. 7

Valor loci, ubi fructus fuerint collecti attendi debet, dec. 478. n. 12

Valor monetae calculari debet secundum tempus in quo ea debet solui, & effectualiter solui solus, dec. 351. n. 31

Valor inchoamentorum probatur de pretio, & in aliis iudicio non suffragatur, sed probandus est de tempore praesenti hoc est mora liti cum sit in potestate altoris illud solvere, dec. 496. n. 17

Valor non est attendendus de tempore conventionis, sed de tempore, in quo contractus executio contrahitur, decil. 291. n. 15. & dec. 314. n. 3

Valor rei non presumitur mutatus, nisi probetur aliquod accidens extrinsecum evenisse, dec. 69. n. 11

Valor rei assignari debet per Peritos de tempore contractus, dec. 291. n. 10

Ficti tamen potest etiam post contractum, quando statim rei non est mutatus, ibid. n. 11

Valor rei inspicendus est de tempore emissionis, ibid. n. 13. & dec. 314. n. 2

Pretium quando ad illud tempus partes respuerunt, in qua collata fuit rei venditio, dec. 291. n. 14

Valor rei non minuitur ex lite mora super retrallu quia retrahens ad formam Bullae Gregorianae iustum pretium solvere tenetur, dec. 609. n. 9

Valor rei venditae iustus probatur ex relatione Peritorum, ibid. n. 16

Valor rei venditae minuitur, si ei inharent onera, dec. 644. n. 17. Declara n. 18

Valor rei non minuitur autem ex beneficio temporis, sed ex inchoamentis in ea factis, dec. 175. n. 3

Valor vini ex quibus probatur, dec. 456. n. 8

In valore calculando non attenditur redditus totius vel alterius anni sterilis, sed sit compositio cum fertilibus, & ex omnibus uniformibus valor constituatur, dec. 142. n. 18

Valor rei quidam plurimum pendet ab arbitrio Iudicis, dec. 11. n. 5

Variatio concessa pariter laici praedicator de variatione

Index Rerum,

cumlatina, non autem priuata, decil. 154. num. 6. & dec. 512. num. 14

Nec censetur recessum quamuis non exprimitur, quod secunda presentatio fit cumlatiue, ibidem n. 7

Vassallus cecidisse dicitur ab omni iure redum ob non exhibitionem tituli, sed etiam dominum directum domino denegar, decil. 323. num. 19. & ex quibus excludatur denegatio domini? ibid. num. 20

Vendere rem propriam nemo cogi debet nisi in casibus à iure expressis, decil. 105. n. 21

Vendere nequis maritus rem propriam uxori ad ipsam spectantem vigore alienius fideicommissi, dec. 157. nu. 2

Sancti presentum expressa prohibitione alienationis, qua efficitur, ut nec momento valida sit alienatio ab resistentiam voluntati Testatoris, ibid. n. 3

Venditio bonorum pupilli vide in verbo alienatio bonorum pupilli in verbo Bona in verbo pupillus, & in verbo Tutor.

Venditio bonorum paternorum facta à filio nulla facta expressione, quod sit feudalia censetur facta tanquam de bonis hereditariis, dec. 66. n. 19

Venditio bonorum censetur à pluribus, & aequè principaliter facta, si omnes equaliter pretium receperunt, ibidem num. 23

Venditio dominium venditoris non probat cum vendi possit res aliene, dec. 44. n. 8

Nec dominium probatur ex retrovenditione, non dolo de domino retrovendente, ibid. d. n. 8

Praesertim, quando emanauit in vim pacti de retrovendendo appositus in prima venditione, & sic non magis probat, quam ipsa venditio, ibid. n. 9

Venditio facta ab omnibus fratribus de bonis, quae ad unam tantum ratione primogenitura spectant, an respectu aliorum facta censetur ratione iuris sui competens, vel pro securitate emptori? dec. 66. n. 20

Facta ab omnibus fratribus, si omnes aequaliter pretium receperunt ab omnibus facta censetur, ibid. n. 21

Venditio facta ab herede non expresse nomine hereditario, tunc nomine proprio in dubio facta praesumitur, ibid. num. 29. Declar. n. 30. & ratio redditur n. 31

Venditio facta pro absente non tenet absque illius ratificatione, dec. 454. n. 13

Venditio facta ad evitandam executionem praesumitur simulata, dec. 69. n. 6

Item simulata praesumitur, quando inter emptorem, & venditorem actio concurrens sanguinis consensio propter fiduciam, qua inuicem inter personas consuevit esse solet, ibid. n. 12

Suspicio simulationis cessat persistente legitima causa, ibid. num. 13

Itaque consuetudo quae aliis ad eam probandam sufficerent, evanescant, ibid. n. 14

Venditio si fuit simulata tunc potest super re vendita fieri executio quamuis emptor non fuerit condemnatus in sententia, quia tunc simulatio non contrahit res vendita, nunquam desinit esse à domino primi possessoris, dec. 69. n. 5

Venditio nunquam dicitur simulata quies praexistens legitima causa vendendi contrahitur, dec. 115. n. 8

Venditio facta sub signo vniuersali omnium bonorum existentium in tali loco censetur sub tali venditione comprehensam, quicquid in dicto loco venditor habebat, ibid. n. 10

Venditio facta si fuit ad corpus, non autem ad mensuram, tunc mensura iurisdicte censetur demonstratiue non taxatiue, dec. 111. n. 20

Venditio facta ad corpus dicitur si contrahentes conceptum mentis explicare caperunt à corpore certis finibus designato, ibid. num. 21

Venditio facta cum reservatione hypothecae donec pretium solvatur eo nondum soluto adhuc pene venditorem manere dicitur; itaque postea illius vigore agitur, dec. 136. n. 18

Venditio facta cum reservatione domini operatur ut ante solutionem pretij contractus transcat in locacionem, decil. 157. num. 15

Venditio frumenti probatur per testes qui fuerunt praesentes contractui, dec. 664. n. 2

Venditio lesiva quousque detegitur tunc emptori competi facultas supplendi inferum pretium, nec potest huiusmodi facultas à iustice auferri, dec. 609. n. 19. & 20

Et si fuit ab emptore approbata mediante solutione pretij non potest amplius ab ea recedi, dec. 616. n. 13

Venditio non censetur stipulata nisi pro ea parte ad venditorem spectante, dec. 644. n. 4

Amplia quamuis certi fides rei vendita fuerint designati, ibid. num. 15

Et venditio quod fuerit pro parte non pro tota re designatur ex constitutione pretij correspondente dictae parti, ibidem num. 16

Venditio indefinita simpliciter facta restringitur ad ius quod venditori competit, dec. 30. n. 33

Venditio iure creditoris vide in verbo Creditor anterior.

Venditio non censetur ratificata si alius ad inducendam ratificationem fuit equiuoci, & qui ad aliam causam quam ratificationem referri possunt, decil. 157. n. 4

Et requiritur adhuc effectum scientia specifica cum omnibus suis qualitatibus, ibid. n. 5

Venditio quando est nulla habetur pro non facta; itaque prima iura, & contractus habentur pro non extitissis, dec. 551. num. 7

Venditio perficitur consensu, re, & pretio, nec regulariter ad sui essentiam requiritur scriptura, dec. 664. n. 1

Venditio rei lingiosa est dolosa, & attentata, decil. 170. num. 1

Venditio rei hereditaria non seruata forma praecipi Testatoris nulla est, dec. 349. num. 16

Venditio rei hereditaria facta executori Testamentario, quando detegatur suspecta ibid. n. 19

Venditio rei hereditaria executori Testamentario fieri nequit, ibid. n. 20

Venditio rei hereditaria à non habente potestatem vendendi, & non seruata forma praecipi Testatoris non efficit emptorem legitimam contradicteorem ad impediendam inuisionem heredis vide in verbo Contradictor legitimus, & in verbo emptor rei hereditariae.

Venditio sub hasta non fit à solo creditore, sed à debitorum, representato in persona iudicis, cuius factum dicitur factum debitoris, dec. 43. n. 9

Venditio solum iure pignoris facta censetur à creditore, anteriori si pretium rei vendita peruenit ad manus debitoris, ibid. num. 12

Pro exclusione autem iuris offerendi nihil interest quod pretium rei vendita fuerit anteriori creditori solutum, ibid. num. 13

Venditio de rei vendita traditio probatur per testes firmiter examinatos: quoniam aliquem patenter deservit, decil. 664. n. 15

Venditio quando est condicionalis, tunc nec purificata conditio locus est puritatis, ibid. n. 18

Venditionis verba vniuersalia totalitatem denotantia indicant totam rem esse venditam, dec. 464. n. 2. & 1599

In venditione, quod aliquis rei non sit comprehensa resultat ex instantia facta ab emptore post sequentem venditionem, ut à venditore eadem rei fuit vendita, ibid. n. 13

In venditione quid fuerit comprehensum auertenda est successiva possessio venditoris, ibid. n. 17

In venditione ius tantum venditoris subit in re vendita competens fuisse comprehensum desumitur ab expressis in praemio Instrumenti venditionis metiendo voluntatem à potestate, dec. 607. n. 7. & 9

In venditione non censetur rata res comprehensa, si illius

LANCINI

& Materialium.

tantum pars sui enunciata in Instrumeto venditionis, ibid. numero 11

Et de iure presumitur vendita tantum pars venditori competens, ibid. n. 12

Hae praesumptiones reiciuntur quando emptor fecit, quam partem venditori haberi, ibid. n. 13

Amplia quamvis in Instrumeto venditorie descripti fuerint certiffines rei vendita, ibid. n. 14

Et scientia emptoris quod non tota res vendita spectaret ad venditorem ex quibus resultat, ibid. n. 15. & 16

In venditione quid & quantum fuerit comprehensum ex quantitate pretij dignoscitur, ibid. n. 17. Amplia nu. 18

In venditione non venit res aliena, licet sit intra fines designatos, ibid. n. 19

Venditio totius rei intra fines designatos cessat concurrentibus praesumptionibus in contrarium, ibid. n. 21

Et clausula cum omnibus & singulis iuribus, membris, &c. restringitur ad rem venditam, nec ultra se extendunt, ibid. n. 16

Consensus venditionis praestium operator, & ut consensum translatum omnem a se possessionem abdicasse, & in emptorem transiisse, dec. 72. n. 9

Venditor affectationem potest super re vendita attentione reservatione domini in Instrumeto venditionis cum dominium, & possessio retenta dicantur, dec. 157. n. 12

Venditor certiorare tenetur emptorem ignoratum de qualitatibus & oneribus rei vendita, dec. 41. n. 21

Alioquin res censetur vendita tanquam libera, ibid. n. 22

Venditor certiorare tenetur emptorem de omnibus qualitatibus rei venditae minuentibus pretium, dec. 607. n. 14. & dec. 644. num. 12

Fallit quando emptor est certus de qualitatibus rei empti tunc enim satis dicitur certiorari, dec. 644. n. 13

Venditor cum reservatione domini ac suorum iurium donec pretium solvatur, pretio non soluto omnia iura remanisse censetur penes venditorem, ac si non vendidisset, dec. 218. numero 15

Et ad effectum ut iura super re vendita durent penes venditorem vigore reservationis satis est quod pretium non sit solutum cum ante illius solutionem deficiat in vendente animus amittendi, & transferendi iura, ibid. n. 16

Venditor de evictione emptori tenetur ex natura contractus, quamvis non sit promissa, dec. 515. num. 1. dec. 380. num. 26. & dec. 609. n. 12

Et coactus ad vendendum non tenetur prestare evictionem quia non vendit libere, & secundum eius voluntatem, dec. 330. num. 3

Venditor si promissa de evictione in quolibet iudicio, siue res vendita evicta sit, siue non, nec non etiam de rescindendo expensas, & damna passa per emptorem potest emptor pro expensis & damnis agere contra possessores bonorum venditorum, dec. 497. n. 7

Venditor in venditione censetur ius tantum quod in re vendita habet in emptorem transiisse, idque desumitur ab expressis in praemissis Instrumeti venditionis meritis voluntatem apertam, dec. 607. n. 3. & 9

Venditor si promissa rem venditam esse liberam, quae talis non est, tunc emptor agere nequit, nisi in quantum assertio dolosa venditoris sit in prauidicialis, dec. 183. n. 2

Venditor quamvis non reversionem rei vendita dominium, nihilominus illud ante solutionem pretij non censetur in emptorem translatum, nisi fuerit habita fides de pretio, dec. 330. n. 4

Venditor etiam si ignoraverit bona esse prohibita alienari quoad de evictione, & ad damna & interesse, dec. 343. numero 18

Et si sciat contra emptorem litem agitare tenetur illum defendere, etiam si ab emptore non fuerit denunciatus, ibid. numero 19

Venditor non potest rem venditam alteri in titulum dare,

vel illius possessionem conferre in prauidicium emptoris, dec. 72. num. 8

Venditor, durum est quod retineat rem, & pretium, dec. 112. num. 13

Venditor rei litigiosa qui dolo defuit possidere habetur ac si semper possidisset ad effectum, ut teneatur non solum ad fructum perceptum usque ad diem venditionis, sed etiam ad eos, quos percipere potuit, nisi rem litigiosam vendidisset, & quos percepit certius causam ab eo habens, dec. 170. n. 2

Venditor non dicitur fidem de pretio habuisse si putavit emptorem statim solaturum, dec. 380. n. 5

Venditor si semel tradidit rem venditam, licet illa ad eius manus posita permanens non potest ab emptore conveniri actione ex emptio, sed agendum est rei vendicatione, vel publiciana, vel inter alios rei possideat, dec. 407. n. 3

Venditor si aliquam rem venditam sibi reservavit, censetur reliquam in emptorem transiisse, dec. 464. n. 6

Venditor licet in venditione utatur verbis unius soli tutius, nihilominus ex qualitatibus expressis censetur restringere venditionem ad partem dominii ipsius venditoris subiectam, ibid. num. 8 & 20

Venditor potest rei vendicatione rem venditam recuperare non solum per emptorem pretio, dec. 352. n. 8

Venditor vigore Bullae Gregoriana §. 15. in Bullario impress. tom. 1. non tenetur pecuniam inuicere, sed solum canere de evictione, dec. 609. n. 13

Venditor super re vendita praefertur alii creditoribus emptoris, si reservavit super re vendita specialem hypothecam cum pacto precari, dec. 627. nu. 3. Declara num. 4. & ratio redditur, num. 5

Venditor si faciat re possessione rei vendita spoliatum, ac proinde cedit emptori omnia iura pro recuperatione dictae possessionis, an huiusmodi verba sint referenda ad omnem possessionem, vel potius ad recuperationem tantum naturalis, dec. 648. num. 36

Venditoris dominium, vide in verbo dominium.

Venditori quod non nocet, & emptori prodest denegari non debet, dec. 230. n. 15

In venditore dolus praesumitur si contra inhaerentem rei venditae non patefecit emptori, dec. 648. n. 3

Venia ab innocentibus de iure petenda non est, dec. 28. n. 10

Venia dignus non est qui post crimen in idem elabatur, dec. 455. num. 37

Venit non patitur dilationem, dec. 14. num. 16. & dec. 255. num. 17

Verbum autem tri aduersarium diversificat dispositionem tam in iure, quam in facto, dec. 157. n. 42

Verbum aliquo est universale, & omnia comprehendit, dec. 191. nu. 22

Verbum assignate est translatum domini, dec. 207. n. 5

Verbum ad libitum quid importet, dec. 287. n. 3

Verbum accrescat quid denotet, dec. 445. n. 23

Verbum alium est significativum similitudinis, & repetitum eandem qualitatem antea requisitarum, dec. 495. n. 13

Verbum almeno non excludit maiorem summam, dec. 380. num. 17

Verbum Cioe praecedentem dispositionem in genere prolatam specificat, dec. 631. n. 1

Verbum Descendentibus habet tractum successuum ad omnes descendentes in infinitum, dec. 4. n. 8

Et demonstrat Testatorum respectu ad omne tempus, quantum reversionem, ibid. n. 9

Verbum Dicitur est repetitivum & demonstrativum ad oculum personarum supra nominatarum, ibid. n. 12

Verbum Dicitur est demonstrativum ad oculum corporum paulo ante descriptorum, dec. 138. n. 10

Verbum dicit quid importet, dec. 522. n. 7

Verbum Dum studium quid importet, dec. 58. n. 19

Verbum Dicit demonstrat ad oculum ac repetit personam

Index Rerum,

- superius substituitur*, dec. 546. num. 4
- Verbum* Dicitur est relatum ad superius expressa, dec. 607. num. 10
- Verbum* Diligentissimum positum in Textu in l. merces, §. Columna, ff. locat. quomodo usurperetur? dec. 646. n. 9
- Verbum* diligenter recipi interpretationem à subtilia materia, & natura locutionis operum non obligantis, nisi ad lenem culpam, ibid. n. 11
- Verbum* eadem significat totalem identitatem, dec. 110. num. 12
- Verbum* etiam est ampliativum, dec. 291. n. 21
- Verbum* extinguit importat debet eradicationem & substantia obligationis interemptionem, dec. 349. n. 17
- Verbum* filios superiuventes habet vim expressivis proprii nominis filiorum supra institutorum, dec. 279. n. 15
- Verbum* forsan est dubitativum, dec. 280. n. 19
- Verbum* facultas denotat merum scilicet futurum à iurisdictione, dec. 199. n. 27
- Verbum* fiat est preceptivum, dec. 522. n. 6
- Verbum* Hæres appositum in conventionem prima substitutionis significare potest heredem non actu sed potentia, quia scilicet in testamento sit scriptus, dec. 548. n. 14
- Et tale verbum non censetur repetitum in alia substitutione, absque alia mentione, quod substitui sint heredes, ibid. n. 15
- Verbum* Hæres in substitutionibus fideicommissariis denotat heredes sanguinis, dec. 605. n. 3
- Verbum* ipsorum personalissimum est, dec. 4. n. 13
- Verbum* ipse est personalissimum, & ad oculum demonstrat personam cui adicitur, dec. 17. n. 4
- Verbum* ipse succedere vocatur non inducit per necessitatem acquisitionem hereditatis in vocatis, sed exponi potest in locum ipsorum, dec. 27. n. 7
- Verbum* ipse adiectum in casu affirmativo non censetur repetitum in casu negativo diversarum personarum, ibidem numero 9
- Verbum* ipsius personalissimum est, dec. 430. n. 19
- Verbum* Indultum generaliter intelligitur de omni concessione facta per viam privilegii, vel legis universali, aut privilegii inserti in corpore legis, dec. 667. n. 25
- Verbum* legitimatus quamvis presentis temporis ex præsumpta voluntate Testatoris refertur quoque ad legitimacionem faciendam, dec. 54. n. 23
- Verbum* masculus operatur exclusionem femine, quando Testator ultra masculum habebat etiam feminam, dec. 279. num. 18
- Verbum* mancamento supponit præsistentiam debiti cum deficiente in adimplendo non dicatur qui non debet, dec. 522. num. 14
- Verbum* Nullum quid denotet dec. 525. n. 25
- Verbum* omnino in substitutionibus significat abdicacionem cuiuscunque iuris ab herede gravato, talisque transuisionem, in fideicommissarium absque ulla distinctione, dec. 15. n. 10
- Verbum* omnino exponitur idem nullo iure recenti, dec. 15. num. 11
- Verbum* Oppositum inter res que ceduntur stat augumentum & distinctione, dec. 156. n. 19
- Et in eundem verbo altera denotat quid diversum ab antea expressis, ibi. n. 11
- Verbum* omnimoda excludit aliteri persona concursum, dec. 448. n. 7
- Verbum* prope non verificatur in loco remoto, sed denotat immediatam contiguitatem, dec. 84. n. 2
- Verbum* providere relatum ad personas Ecclesiasticas significat plenam collationem, dec. 110. n. 1
- Nec non alium non egentem confirmatione superioris, ibid. num. 2
- Verbum* providere prolatum à decretorum Declare censetur in propria significacione prolatum, ibid. n. 13
- Verbum* providere directum ad inferiora solum presentacionem imperat, ibidem num. 21. Fallit num. 25
- Verbum* providere iuxta subiectam materiam interpretatur prepræsentacione, & tenetur verbum Praelature quandoque accipitur pro collatione, dec. 368. n. 2
- Verbum* poterit apponitur incip. expostitum de prebenda exponitur ab Hostiensis pro debet, dec. 140. n. 2
- Verbum* pro rata imperat pariter non totum, dec. 201. num. 14
- Verbum* pro residuo quid denotet? dec. 250. n. 17
- Verbum* quomodolibet in Indulto conferendi beneficia significat capit eam vacationem per obitum, dec. 120. n. 5
- Verbum* qualibet parte tangunt universale est comprehendit quilibet partis bonorum cuiuscunque speciei sint, dec. 158. num. 11
- Verbum* Reverti quid significet dec. 110. n. 14
- Verbum* remaneat subiectis modi presentis temporis futurum operativum modi imperat, dec. 152. n. 11
- Verbum* Rogo in ultimis voluntatibus quandoque apertum est importare preceptum, siue prohibitionem, dec. 414. n. 34
- Resoluitur tamen in simplices preces, quando voluntas Testatoris ex testamento elicit ita suadet, & ex quibus desumatur Testatoris voluntas ibid. n. 35
- Verbum* Residuum refertur ad partem, dec. 644. n. 8
- Verbum* sui adiectum in vocatione ad beneficium Insperatus comprehendit etiam transuersales quando refertur ad fundatorem, qui liberos suscipere non potest, dec. 138. n. 22
- Verbum* suum in dubio refertur ad Testatorem, precipue quando ratio subiecta materia non suadet relationem fieri ad personam heredem, dec. 337. n. 10
- Verbum* suum prolatum in numero singulari etiam pluraliter quandoque accipitur, ibi. n. 11
- Verbum* spectare & pertinere dominium denotat, dec. 133. num. 8
- Verbum* succedat regulariter denotat successionem hereditariam, dec. 207. n. 14. Declara num. 20
- Verbum* signanter stat expostitum & restrictivum, dec. 344. num. 12
- Verbum* seruetur indiffinitè prolatum in re de sui natura tractum successione habente iniunctum omni perpetuo faciendi, dec. 522. n. 8
- Verbum* substituto est commune, dec. 348. n. 5
- Verbum* sine mora contentum in l. Præfex C. locat. indicat quod cognitio sit brevis & summaria, non autem executiva, dec. 326. n. 14
- Verbum* sine mora verificatur respectu prohibitionis appellationis, dec. 326. n. 16
- Verbum* tamen iuxta clausula non alias aliter nec alio modo demonstrat voluntatem alicui exequendi, & adversatur alicui contrario, dec. 541. n. 7
- Verbum* Transactio secundum latam significacionem comprehendit omne genus conventionis, dec. 490. n. 4
- Verbum* Vult est diffinitivum, & fideicommissum inducendum, dec. 129. n. 9
- Verbum* videlicet significat arbitrium boni viri, dec. 152. num. 8
- Verbum* vnicamente positum in Statuto Tyburis, quid denotet vide in verbo statutum Tyburis.
- Verbum* ut supra est relatum ad supranominatas, dec. 546. num. 5
- Verbum* ulterius est nota orationis incipiendum, dec. 315. num. 12
- Verbum* futurum tempus denotans non includit præteritum, dec. 14. n. 34
- Verbum* ambiguum vni partis dispositionis interpretationem recipit iuxta clariorem expressionem factam in alia, dec. 602. num. 14
- Verba à chi spectra expostitum cui de iure, dec. 89. n. 3
- Verba* cum intentio ita sit prolata à Testatore post prohibitionem alienationis omnium conueniunt, illius ad præcedendum.

& Materialium.

deum prohibitionem, dec. 197. n. 13. *Ampla* num. 24.
Verba cum parte malici vel duabus quid importent? dec. 412. n. 9.

Verba cede, dà, concede nec non clausula Constituti apta ad inducendum actionem in solutum resoluntur in simplex pignus, quando nullum adesse creditum, dec. 617. n. 14.

Verba collatio huiusmodi nulla sit equipollere videntur decreto irritanti, quia inducunt nullitatem ipso iure, dec. 164. num. 9.

Verba Decimas & proventus possidere illisque frui & gaudere non congruunt nisi communiati, & perceptioni fructuum decima, dec. 147. n. 9.

Verba Decimarum perceptionem sanant in excusationem decimarum, ut fessit non ita exigendi, quod formaliter ab ipsa perceptione distinguuntur, dec. 401. n. 7.

Verba donna, madonna, e padrona apta sunt significare absolutum dominium, dec. 349. nu. 12. *fallit* num. 15.

Verba de uolui & reuerti sine communi, dec. 610. n. 21.

Verba Hæredum vniuersalium quauis posita in eadem oratione sunt demonstratiue ad personas filiorum de quibus Testator mentionem fecit, non autem taxatiue ad eorum qualitatem hereditariam, dec. 305. n. 21.

Verba hereditatis iure significat titulum institutionis, dec. 460. num. 12.

Verba Ita quod etiam faciendo possibilia minime excusari possit, &c. non extendunt obligationem ad casum impossibilem, dec. 4. n. 15.

Verba Quod faciendo possibilia, &c. excludunt damnatam diligentiam collisum, quas promissor allegare possit ad se excusandum, non autem se extendunt ad impossibilia, ibid. n. 17.

Verba In nunc conto, liberationem non inducunt, dec. 112. num. 8.

Verba Non extantibus masculis, indeterminatè pro lata quid importent? dec. 279. n. 11.

Verba Nati, e da nascere, in substitutione directa ad filios quid operentur? dec. 480. n. 16. & 17.

Verba vniuersalia Omnia, & singula, restringuntur ad verba subsequentibus limitant ad possessionem habentibus, dec. 183. num. 17.

Verba Omnia, & singula sint infecta, adiecta in pacto resolutionis renunciationis suæ directa, dec. 52. n. 20. 41. & 42. Et operantur retro translationem bonorum ipso iure absque alia traditione in re iuncta, ibid. n. 11.

Verba Pro residuo, includunt integram solutionem omnium decursum, dec. 10. n. 2.

Verba Paul post, verificari possunt de uno, vel altero tempore, ibid. n. 14.

Verba Pigliando sopra di se questo peso, intelligi debent quatenus onus legitime sit impossum, dec. 89. n. 3.

Verba Promittit, & conuenit, expressam stipulationem, & cautionem important, dec. 51. n. 6.

Quinidò sufficit ratia voluntas elicitæ ex coniectura, ibid. num. 7.

Verba Pro residuo, denotant alias solutiones præcessisse, dec. 104. n. 16.

Verba Per ogni pretensione, inducunt liberationem tam fortis, quam fructuum, dec. 332. n. 9.

Verba Per render sicuro, adiecta in actu assignationis denotant eam fuisse in pignus, dec. 617. n. 15. non autem in solutum proferunt attentam obseruantiam subsequentem, dec. 196. num. 14. & 15. & præcipue verba assignationis pignori congruunt, ibidem numero 16.

Verba Quoniam titulo, omnem titulum comprehendunt, dec. 120. n. 32.

Et comprehendunt, titulos etiam dissimiles, & maiores expressi, dec. 125. nu. 2.

Verba Quotumcumque collatorum, & collatricum, &c. in Regula reformatoria non solum comprehendunt etiam Capitula, & Ecclesias collatrices specialis nota dignas, dec. 234. n. 8.

Verba Si decefferit sine filiis, de sui natura tractum temporis significant, dec. 154. n. 3.

Verba Secundum formam iuris, sunt limitatiua, dec. 554. numero 8.

Verba Seruatis semper prelatione, &c. important pactum succedendi, dec. 622. n. 12.

Verba Saluo iure, in solutione non important præferentiam iurium, sed maioris summe ad redire præsentia, quatenus de ea in posterum doceatur, dec. 652. n. 6.

Verba Spectare, & pertinere, in materia collationis significant proprietatem conferendi, dec. 241. nu. 17. & de verbo Omnimoda, num. 21.

Verba Tradidit, & assignauit, quauis sint Notarij intelligi possunt de traditione facta paulo ante rogatum Instrumenti, dec. 636. n. 12.

Verba Vna cum, quando referuntur ad personas, & eadem dispositio competit pluribus æque principaliter non conueniunt per modum accessorii, sed reconduntur in copulam, Et, dec. 234. num. 22.

Verba Volo, nolo, condemnno, absoluo, sunt ad inuicem incompatibilia, dec. 481. n. 40.

Verba Curialia, & Civilia obligationem aliquam non inducunt, dec. 317. n. 22. & dec. 466. n. 32.

Verba conuentionis, & liberationis impersonaliter concepta reddunt conuentionem, & liberationem realem, dec. 332. num. 21.

Et comprehendunt ne dum partem stipulantem pro filio sed etiam ipsum filium debitorem, quauis non nominatum, cum patris pacificatis inuerti, ut filium liberetur, ibid. n. 22.

Verba confessionalia tractantur ad numerationem si subsequatur gerundium dando, & numerando, dec. 214. n. 13.

Verba contrabentium à subiecta materia contrarius interpretationem recipiunt, dec. 637. n. 16.

Verba generalia declarantur à testibus specificè deponentibus, aliisque adiunctis, dec. 169. n. 23.

Verba Instrumenti habent relationem ad aliud Instrumentum ab eo declarantem recipiunt, vel ex eo uerorum error præbatur, dec. 644. n. 14.

Verba in medio posita consensur prolata ab eadem persona, qua prolata verba extremorum, dec. 214. nu. 11. & dec. 373. num. 11.

Verba intelligenda sunt secundum mentem proferentis, dec. 252. num. 7.

Intelligi debent secundum subiectam materiam, dec. 484. num. 13.

Item interpretari debent secundum mentem contrahentium, dec. 596. nu. 17.

Verba in dubio presumuntur stare demonstratiue, dec. 459. num. 12.

Verba media declarantur à præcedentibus, & subsequentibus, dec. 19. n. 12.

Verba prohibitiua statuti ne femina dotata aliud petat, quocunque titulo, seu causa consensur apposta ad augendum prohibitionem extentiue, ut videlicet dotata ultra dotem nil aliud petat titulo legitime, vel quocunque alia causa, dec. 88. num. 15.

Verba prolata indefinitè equipollent vniuersalibus, dec. 357. num. 15.

Verba præferentia ad singulos casus contingentes congrue referri debent, ibid. n. 32.

Verba posita in medio consensur prolata ab eadem persona qua prolata verba extremorum, dec. 573. n. 41.

Verba proposita declarant, & dimittunt omnem ambiguitatem, si que ad se in parte dispositiua, dec. 107. n. 5.

Verba quauis impersonalia restringuntur ad personas paulo ante vocatas, dec. 154. n. 5.

Verba quando aliquo modo saltem ad diuersos effectus posita ad inuicem conciliari per posterora non dicunt recessura à primis, dec. 281. nu. 42.

Index Rerum,

Verba sententia sunt interpretanda, prout de Iure, decif. 401. num. 21. & decif. 451. num. 7. & decif. 511. nu. 21. & dec. 534. num. 13. & decif. 574. nu. 21. & dec. 583. num. 9. & decif. 634. num. 43.

Item interpretanda sunt ne continas excessum, decifio 345. num. 16.

Item improprandi sunt, ut illa subfinitur, ibid. n. 17.

Item interpretationem recipiunt à libello, & petitione actoris, dec. 407. n. 7.

Item interpretationem recipiunt à decisianibus causa, decif. 370. num. 4.

Verba tex. in l. Praefes, C. locat. ibi sine mora, important, solum quod censetur sublata appellatio, dec. 526. n. 10.

Et secundum Bald. dicta verba esse intelligenda à die sententiae, vel intra quatuor menses, vel infra duos menses, ex text. in cap. potuit de locat. vel arbitrio Iudicis, dec. 526. num. 11.

Verba testamenti quando non sunt clara, sed dubia, tunc ad illa declaranda duo Testes sufficiunt, dec. 317. n. 21.

Verba testamenti ubi clara non sunt, tunc admittuntur conjecturae, & in claris opus non est conjectura, ibid. n. 34.

Verba unius temporis praesentis suollentem temporis praeteriti non recipiunt, decif. 243. num. 8. Amplius numer. 9. & 10.

Verba unius temporis iuxta voluntatem preferentis pro alio quandoque accipiuntur, dec. 184. n. 6.

Verba uniuersalia venditionis circa rem vendicam denotant totam rem esse sub venditione comprehensam, decif. 464. num. 2. & seqq.

Verba ubi dispositioni conueniunt locus esse debet, decif. 467. num. 25.

Verba uniuersalia quietantiae, ubi certa causa est expressa illam non ampliunt, dec. 332. n. 17. Declara nu. 18.

Verba uniuersalia quietationis, seu liberationis, quando non sunt restricta praesumi faciunt, quod de omnibus cogitatum fuerit, nisi contrarium ex aduerso probetur, operaturque comprehensum omnis debiti ex qualibet causa, decifio 332. numero 5.

Facilius comprehensum censetur debitum usurarium, & fructuum quod est accessorium ad principale, ibid. n. 6.

Praeterea, quando alioquin verba uniuersalia essent otiosa, ibid. nu. 6.

Verba uniuersalia declarantur ab aliis verbis subsequenti- bus specificis, ac distinctis loquentibus, dec. 295. n. 1.

Verba uniuersalia, ac geminata statim maiorem vim habent, & comprehendunt etiam ea, quae alias non comprehenderentur, dec. 634. n. 16.

Verba uniuersalia statim non debent esse otiosa, etiam si ver- semur in statuti odioso, decif. 634. n. 20.

Verba ubi sunt clara declarationi locus non est, dec. 317. num. 22.

Verborum inoffectio requisita à Caio Iuriconsulto in l. de His, si de transact. praedicatur etiam de inoffectioe qua fit per oculos mentis, dec. 6. n. 18.

Verbis, & voluntati Testatoris inhaerendum est, decif. 613. num. 9.

Verbis Statuti inhaerendum est, quamvis corrigat Ius com- mune, dec. 634. n. 11.

Inter verba numeri singularis, vel pluralis nullum ad se dis- grimen, quando clara est voluntas Testatoris, decif. 622. num. 23.

Vergentiae Viri ad inopiam plenior probatio requiritur ex parte Mulieris respectu creatorum viri, quam ubi agitur contra virum, dec. 550. n. 2.

Sententia lata super vergentia viri non citatur, vide hanc materiam in d. 24, decif. 550. n. 2. & seqq.

Verisimilitudo in materia probationis plurimum operatur, ut maiores probationes admittantur, dec. 556. n. 10.

Verisimile quod est attendi debet, decif. 580. n. 33.

Verfio ex diuersitate summa non excluditur dum ex aliis coniecturis probatur, decif. 510. n. 34.

Verfio pecuniarum probanda est ad hoc, et minor, qui pecuniam recepit illas restituere teneatur, decif. 229. num. 30. & 31.

Verfio pecuniarum in causam dotis probanda est à credi- tore, dec. 310. n. 28.

Et ex quibus verfio probata remaneat, ibid. n. 19. & seqq.

Verfio pecuniarum censualem in causam dotis coniecturis probari potest, dec. 366. n. 20.

Verfio pecuniarum censualem in causam ducis ex quibus probetur, ibid. n. 21.

Verfio pecuniarum à filiofamilias acceptarum in emptione mercium probatur ex partibus extralibris ex libro Mercatoris quibus plena adhibetur fides concurrentibus verisimilitudine, aliisque ponderatis, dec. 568. n. 18. & 19.

ad Verfionem pecuniarum probandam vicinis actum, vi- delicet temporis, summa, & personarum, quibus soluta fuerunt plurimum confert, ibid. n. 20. 21. & 22.

de Verfione tenetur emptor rei fideicommissariae, ac esse solli- citus si Pontifex in derogatione fideicommissi mandauit pretium reuocari, dec. 175. n. 12.

Secus vero si Pontifex liberat emptorem ab onere procu- randi Inuestimentorum effectuationem, ibid. n. 13.

Verfio pecuniarum in visitationem Monasterij est concluden- ter probanda, quando Abbas absque consensu Monasterij num- tum accepit, vide plene hanc materiam in verbo Abbas.

Verfium in eui utilitatem dicitur, quod illius crediturum solutum est, dec. 637. n. 20.

Via executiua competis pro dote contra tertium posses- sorem vigore Statuti Viris lib. 1. cap. 85. locum non habet, quando à decreto Iudicis de exequendo fuit appellatum, & appellans infra triiduum curauit rem mobilem deponi, & im- mobilem poni sub sequestro sic disponente alio Statuto 169. eod- em lib. 1. decifio. 288. num. 3. & 5.

Et dictum Statutum 85. tribuens viam executiuam decla- ratum à Statuto 169. disponens quomodo, & quando si fuit ap- pellatum procedendum fit ad executionem Instrumenti dota- lis, ibid. n. 8.

Via executiua competis pro re frumentaria ex privilegio Annone, dec. 506. n. 25. & dec. 413. n. 19.

Via executiua competis ex remedio leg. final. C. de edict. Diu. Adrian. tollend. ubi exhibetur publicum Instrumentum Testamenti, locum habet etiam in Instrumento minus solemn- i parte confectato, & effectuate, dec. 481. n. 18.

Via executiua competis vigore obligationis Cameralis, dec. 495. num. 1.

Item competis contra obligatum in forma Ritus, vide in ver- bo Ritus.

Via executiua an competat contra Conductorem? vide in ver- bo Conductor.

Via executiua tribuitur Instrumentis à Statuto Melius sub Rubric. del Confugio, & de Giudici tit. 7. decif. 537. num. 11.

Et ex quibus verbis resultet viam executiuam esse à Statuto tributam ibid. n. 12.

Via executiua à Statuto tributa dicitur quoties remittitur illius vigore ordo iudicialium à Iure ciuili indutus, ibid. n. 13.

Amplius num. 15.

Via executiua non competit ex conditione ex lege, sed an- tium ordinaria, dec. 93. n. 3.

Item non competit pro consecutione legati de Iure communi, dec. 272. n. 3.

Item nec competit pro dote de Iure communi, decif. 288. num. 2.

Item nec competis vigore publici Instrumenti nisi obligatio- nem Cameralem, vel quarentiziam conueniat, dec. 5. 6. num. 8.

Amplius num. 9.

Item nec competis pro licentia à Annio, dec. 48. n. 8.

Item

& Materiarum.

Item nec competi contra tertium posseterem, quamvis competat contra principalem debitorem, quia personalis obligatio non sequitur singularem successorem, dec. 188. n. 1

Item non competi contra tertium posseterem in quem bona litigiosa ex causa dotis transferunt, dec. 394. n. 6. Declar. n. 10. & seqq.

Limita non procedere quando res litigiosa transit titulo oneroso, si situm licet pendere dicitur patrepti fraudis, ibidem. 22. & 23

Item limita, non procedere quicquid alienatio est fraudulenta, dum constat nulla alia adesse bona debitoris praeter alienata, ibid. n. 24. & 25

Via executiva non datur literis Apostolicis vulneratis per sententiam, dec. 188. n. 35. Declar. n. 16

Via ordinaria, non autem executiva proceditur contra primum Apostolicum, dec. 145. n. 11. Declar. n. 12

Via ordinaria agendum est pro repetitione indebiti soluti, quamvis solvens executus vigore obligationis Cameralis fuerit exaltus, decisio 541. n. 13

Via ordinaria agendum est pro liquidatione fructuum, dec. 580. num. 15

Via ordinaria competi legatario pro consecutione legati iuxta opinionem Rote, decisio 191. n. 4

Vicaria. Consensio piana loquens de Vicaria, vide in verbo Constitutio piana.

Vicarium esse unitatem mensa Episcopali, vel alteri dignitati probatur ex promissionibus de ea tanquam unita factis, quae suffragantur ad evitandum resistendum conciliaris decreti irritantia, dec. 610. n. 8. & 9

Vicaria ex dispositione Iuris communis conferri valent a Legato de Latere, dec. 667. n. 28

Et si tale Ius competis vigore Indulti, non censetur dicto Indulto per Constitutionem piam derogatum tanquam requirens specialem mentionem, ibid. n. 28. & redditur ratio n. 29

In Vicariis mensa Episcopali, vel alteri dignitati unitis concursus non est necessarius, dec. 610. n. 7

Vicarius an habeat Iura Episcopalia? dec. 365. n. 3. & 4

Vicarius absque speciali mandato Episcopi non potest donationem Iurisdictionis, nec explicite, nec implicite confirmare, dec. 277. n. 3. & 5

Et si donationem Iurisdictionis confirmavit, & deinde praesentatum instituit talis Institutio praestat titulum saltem ad praescribendum, ibid. n. 6

Et in Vicario confirmante donationem Iurisdictionis, ut presumatur mandatum Episcopi requiritur ultra temporis lapsum observantia 30. vel 40. annorum, decisio 277. n. 7. & dec. 363. num. 4

Vicarius instituens praesentatum in executionem sententiarum latorum ab alio Iudicibus facultate instituentis carentibus, qui illam ad Ordinarium remiserunt non censetur tacite donationem Iurisdictionis confirmasse, ibid. num. 6

Huiusmodi tamen institutio potius tribuenda est ipsis Iudicibus, qui institutionem fieri mandarunt, quam Vicario exequenti, ibid. n. 7

Vicarij Capitularis deputatio Sede Episcopali vacante spectat ad Capitulum Ecclesiae Cathedralis priuatiue quoad Ecclesiam Collegiatam, dec. 525. n. 2. & 26

Vicarium capitularem Iurisdictionis competens Ecclesiae Cathedrali, et praescribitur in illius praesentia ad Capitulum Ecclesiae Collegiate requiritur tempus praesentia ad praescribendum, ibid. num. 13

Item consilium debet de scientia, & patientia Capituli Ecclesiae Cathedralis ad hunc effectum necessaria, ibid. num. 14

Vicarij capitularis electio facta per Capitulum Ecclesiae Collegiate quando est equiuoca redditur inefficax ad praescribendum iurisdictionis, vel ad acquirendam quasi possessionem eligendi, ibid. n. 15

Vicarius, qui simul est Canonicus, si censetur infirmus cum Capitulo, licet in collatione exprimat nomen Vicarij, nihilominus

contulisse dicitur tanquam enim de corpore Capituli, & nominatio Vicarij solum est praesentium ad illa censetur, decisio 234. n. 25. & dec. 241. n. 23

Et ut principaliter facta dicatur non uti Canonico, sed uti Vicario, nomen Vicarij ante capitulum exprimi debet, ibidem num. 25

Vicarius de Iure non est de capitulo, ibid. num. 26

Nec debet interuenire in collatione, quae sit in capitulo, ibid. num. 27

Vicarius quando simul est canonicus, & uti Canonicus confert cum Capitulo considerari debet non tanquam Vicarius, sed uti unus de corpore Capituli, ibid. n. 29

Vicarius non potest venire nisi de speciali commissione Episcopi, dec. 275. n. 9

Et de Commissionem non creditur asserioni ipsius Vicarij, ibid. n. 10

Vicarium Episcopi non fuisse Examinatorem Synodalem ex quibus probetur, dec. 561. n. 12. 13. & seqq.

Vicarius non potest praedicare possessioni Vicariae, dec. 8. num. 11

Cura Beneficij uniti penes Vicarium, vide in verbo Cura, & materia habetur in dec. 187. n. 26. & 7

Vicarij nominatio spectat ad eum penes quem cura habuitur residet, dec. 667. n. 9

Vicarij perpetui ex Constitutione san. mem. Pij V. non ad liberam Ordinarium electionem, sed ad nominationem eorum in quorum Ecclesia exstunt, deputantur, ibid. n. 15

Ius nominandi Vicarium competis de Iure commune, ideoque a Iurepotestate ad Ius nominandi Vicarios non inferitur, ibid. num. 21

Vicarium deputationes morte Episcopi expirant, dec. 525. num. 10

Videtur pro restitutione dotis competis retentio omnium bonorum viri, quamvis creditum dotale sit parua summa, dec. 466. num. 30

Vidua creditrix suae dotis si exegerit una cum filio pecuniam spectantes ad hereditatem viri pro medietate presumuntur ad eam interuenisse, ibid. num. 28

Vidua fructus dotales si fuerunt a debitore dotis soluti, tunc onus probandi, quod non praestiterit interpellatio a statuto requisita ad ipsum transfunditur, quia illa ex solutione presumitur, dec. 74. n. 7. & dec. 192. num. 8

Vidua, ut fructus dotales debeantur sufficit quod debitor dotis se habuerit pro interpellato, vel quod interpellationem remiserit, & remissio dicitur si soluit, dec. 74. n. 10

Vidua opponi neque exceptio non numerata dotis, nec ab heredibus, nec a creditoribus viri quando constat de precedenti promissione, qua tollit presumptionem simulationis, aut animi donandi in fraudem legum, dec. 131. n. 5. & 6

Vidua debetur interuersura dotale ex dispositione Statuti Anconitani, dec. 192. n. 7

Vidua possidens bona hereditaria viri impedit ne illius hereditas deus immisso, nisi ei restituatur dotis, dec. 466. n. 25

Vidua non competis retentio bonorum hereditariorum viri pro eius credito dotali, si tanquam Tutor filiorum bona administravit, & donec de illi rationem reddat, vel presumitur satisfacta, vel eius creditum remanet illiquidum, ibid. n. 26. Declar. num. 27

Vidua Tutor filiorum ante diffinitam rationem tutela dici nequit debitor, ex quo pecuniae tutelares exegerit, vel illas cum suis credito dotali compensare debeat, ibid. n. 29

Vinculum Statuti ab initio inchoatum si esset auferendum semper clerici subicerentur statuto Laicalibus, quia ab initio Latet nascuntur, dec. 625. n. 14

Vincula duo magis ligant, quando vtrumqueque de per se est irrelevans, dec. 200. n. 38

Vit de Iure potestatem habet redarguendi uxorem, dec. 412. num. 4

Vit exente proprio nomine cum pecunia dotali debet uxori

Hb 5

Index Rerum,

an sibi acquiritur? vide materiam in verbo Maritus.
 in Viro nobilifraus praesumenda non est, dec. 71. n. 14
 Et vide etiam in verbo Maritus.
 Visitare, Quasi possessio visitandi acquisita dicitur dignitati
 Abbatis, sive ex visitationibus ab Abbatis successoribus factis,
 dec. 194. n. 1
 Visitandi quasi possessio acquisita dignitati suffragatur suc-
 cessoribus manentibus penitus in dicta dignitate, quare
 residere dicitur penes ipsam dignitatem, quae nunquam moritur,
 ibid. n. 3
 Visitare potest Episcopus etiam tanquam Sedis Apostolicae
 delegatus, ex dispositione Sac. Concilii Tridentini, sess. 7. cap. 8. &
 sess. 21. cap. 8. de reform. dec. 100. n. 9
 Visitare potest Episcopus ex dispositione Iuris communis
 omnes Ecclesias suae Diocesis, ac etiam Monasteria Monialium,
 dec. 194. n. 8
 Visitare potest Episcopus Ecclesias Regularium curam ani-
 marum habentes in his, quae spectant ad Sacramentorum admi-
 nistrationem non obstante quacunque exemptione, dec. 267. n. 1.
 & 2
 Non tamen visitare potest altaria eorundem Ecclesiarum,
 quibus non incumbit cura animarum personarum Secularium,
 ibid. n. 5
 Praeterea, quando hoc idem prohibetur, etiam ex concordia
 à Sede Apostolica confirmata, quae ligat Episcopos successores,
 dec. 267. n. 4. & 5
 Ius visitandi Monasterium, & loca subiecta competere potest
 de Iure communi Abbati praesentis quoad Episcopum, excep-
 tio his, quae curam animarum respiciunt, dec. 194. n. 13
 Visitandi quasi possessio Monasterium Monialium non po-
 test dici quiesca Episcopo in praesentem quoad Abbatis ex visi-
 tatione contradiet, nisi vellet concurrat scientia, & acquiescentia
 Abbatis, dec. 267. n. 11
 Visitandi quasi possessio ex quibus Abbatis quiesca dicitur
 contra Episcopum ibid. n. 22
 Visitandi quasi possessio non acquiritur ex unico actu quando
 sunt contradiet, & deinde causam sui, dec. 289. n. 10
 Visitandi quasi possessio ex quibus quiesca dicitur Episcopo
 tanquam viciniori, & vii Sedis Apostolica delegati: ibidem
 numero 18
 Manutentio in quasi possessione visitandi competit Abbati si
 constat ante, & post visitasse, nam intermedia possessio praesumit-
 ur non constare de intermedia possessione Episcopi, dec. 194.
 num. 6
 Visitandi quasi possessio acquiritur ex unica visitatione,
 dec. 289. n. 19
 Visitatio aequivoca non suffragatur, dec. 195. n. 16
 Item nec suffragatur visitatio contradiet, ibid. n. 27
 Visitatio beneficiorum existentium in Ecclesia Monasteriali
 competit Abbati si vigore alienum concordia inter ipsam, &
 Episcopum beneficiati sunt ei subiecti, dec. 267. n. 14
 Visitatio de iure communis spectat ad Episcopum, dec. 397.
 num. 15
 Visitatio facta per Episcopum non praesumit, in iuribus capi-
 tuli non constare de illius scientia, dec. 100. n. 7
 Visitatio posterior attendenda debet, dec. 36. n. 15
 Visitatio actus facti ab Episcopo si sunt aequivoci non con-
 stant in quasi possessione visitandi Monasterium Monialium,
 dec. 194. n. 14
 Visitatio liber plena probat, dec. 397. n. 8
 Visitatio materia est iuristica, ibid. n. 16
 i. Visitatio Decretum factum, ex quibus dicitur effectua-
 tum, dec. 177. n. 4. & 5
 Visitationes intermedia praesumunt probat visitationi-
 bus antecedentibus, & subsequentibus, dec. 295. n. 19
 Visitationes factae ab Episcopo in Monasterio Monialium
 iure delegati non tribuunt eandem sui visitandi iure ordinario,
 dec. 267. n. 20
 ex Visitationibus reuerentiae ab Abbate factae resultat scientia,

& patientia Episcopi, dec. 194. num. 7
 Visitationibus ordinariarum tantum deferendum est, quid
 tunc inquirendum de qualitate, & statu beneficiorum suae Diocesis,
 dec. 312. n. 17
 Vitium litigiosi, vide in verbo Litigiosi vitium.
 Vitium status, vide in verbo status ultimos.
 Vnio ad excludendum reservationem est plene, & conclu-
 denter probanda, dec. 146. n. 9. & dec. 431. n. 8
 Vnio accessoria beneficiis exiguit, dec. 280. n. 29
 Accessoria comprehenditur sub nomine suppressionis, dec. 410.
 400. n. 22
 In accessorie vniu extincilio venit ex natura unionis, ibid.
 num. 23
 Accessoria extinguunt titulum, & nomen beneficii, siue Ecclesia
 vniu, eamque efficit praedium illius, cui vniu fit, dec. 431. n. 4. &
 dec. 315. n. 6
 Et de tali vniu indicatur, vt de incremento per allunionem
 contingente, dec. 421. n. 5
 Accessoria resultat ex illis verbis perpetuo vniu annecti-
 mus, & Incorporamus, dec. 421. n. 7
 Vnio Beneficiorum vniu Diocesis fieri prohibetur beneficio
 alterius Diocesis ne Ecclesiastico ordo perneratur ita dispo-
 nente Concil. Trid. sess. 14. de reform. cap. 9. dec. 280. n. 10
 Limita non procedere in Diocesis vniu quatuor vniu est
 Episcopus, & quoad ipsam vniu repauiur Diocesis, ibidem
 num. 11
 Vnio beneficii facta Ecclesiae regulari per secularizationem
 vniu Ecclesiae cuius amplissima suppressio remanet extincilio,
 dec. 457. n. 2
 Vnio beneficii facta ab Abbate Monasterio exempto denotat
 subiectionem Monasterii, ac potestatem Episcopalem vniuente,
 dec. 459. n. 19
 Vnio beneficii iurispatronatus operatur illius extincilionem,
 dec. 382. n. 11
 Vnio Beneficii iurispatronatus fieri nequit absque consensu
 patris, ibid. n. 13
 Et quando plures sunt patroni omnium consensus requiritur,
 ibid. n. 14
 Vnio beneficii iurispatronatus facta aqne principaliter opera-
 tur vt titulus beneficii vniu, ac patronatus maneat in statu pri-
 meo, ibid. n. 16
 Vnio beneficii iurispatronatus, tunc operatur illius extincilio-
 nem, quando fit alteri Ecclesiae libera, seu alicui loco pio, vel in
 praedendam alterius beneficii, ibid. n. 17
 Secus vero si vniu fit beneficio pariter patronali, non ad effe-
 ctum, vt liberum efficiatur, tunc enim beneficium vniu ad vniu
 patronale remanet non secus, ac si illud, cui facta est vniu, ibid.
 num. 18
 Vnio beneficii iurispatronatus non efficit, quod beneficium
 vniu acquiratur patrono beneficii principalis ea ratione, quia
 vniu non fundamur contruicit, ac detrauit, sed residet necesse
 est penes primum patronum, ibid. n. 19. & 20
 Solum quoad vniu praesentem simultanea cum patrono bene-
 ficii principalis, ibid. n. 21
 Per Vniuonem beneficii patronali iurispatronatus non amittitur
 si patronus consentit cum praesentia iurispatronatus, ibid.
 num. 21
 Et ex quibus talis consensus desumatur? ibi. n. 24
 Et potest desumi etiam ex actu nullo, ibid. n. 25
 Et quomodo fuerit praesentis ab ipso declaratur ex obser-
 uantia subiecta, ibid. n. 26
 Vnio beneficii libera collationis, quando ex aliqua causa fit
 beneficio patronali, tunc praesentatio erit simultanea, ibidem
 num. 22
 Vnio beneficii perpetuo reuocari non tenet, dec. 410.
 num. 10
 Vnio cum sit quid facti non praesumit sed in specie proban-
 da est, dec. 315. n. 5
 Vnio Ecclesiarum Ampurien. & Cuiaten fuit facta anno
 1506. 4

& Materialium.

15.6. à Julio II. decil.180.num. 29

Vnio Ecclesie parochialis resultat nedum ex deputatioue Vicarii, & perceptione decimarum facta à Rectore Ecclesie, cui facta est unio, sed etiam existentia curie pene ipsius, decil.305.num. 1

Vnio Ecclesie parochialis alteri parochiali operatur, ut Rectori, cui est facta unio, dicatur parochus utriusque, decil.328.num. 5

Ex per unionem Ecclesie parochialis dicitur translati curas, ac ita percipiendi decimas Ecclesie, cui est facta unio, ibidem num. 16

Vnio Ecclesie facta Monasterio probatur ex deputatiouibus Rectorum factis ab Abbatibus pro tempore, decilio 336.num.4. & 6

Maximè quando constat deputatos fuisse effectum fortis mediante possessione capta per deputatos, ibid.n.7

Item probatur ex visitatiouibus Ecclesie factis ab Abbatibus Monasterij pro tempore cum assertione, quod Ecclesie collatio promissa, & visitatio spectat ad Abbatem, & Monasterium, ibid.num. 11

Vnio est species alimeniis, dec.375.n.6

Vnio fieri potest ex causa necessitate, illa tamen consideranda est non respectu Clericorum, seu Canonicoꝝ Ecclesie, sed ipsiusmet Ecclesie, ibid.n.7

Vnio fieri nequit ab Ordinario sine causa cognitione, dec.140.num. 15

Vnio facta ab Episcopo in actu visitationis habet presumptionem pro se, ibid.n.22

Declara conclusionem procedere, quoad solemnitates enunciatis in unione, vel in terminis unionis antea factis solemniter, & in visitatione postmodum approbata, ibid.n.23

Secus vero, quando unio fuit facta in actu visitationis, & agitur de probatione non solemnitate, sed causa, ibi.n.24

Vnio facta presumitur quoad temporalia tantum, itaut principalis habet subsummo de regimine, & nullum proprium, quoad percipiendi fructus de proprio vero, quoad spiritualia reuelati curie sui pene Vicarii, decil.187.num. 26.declar. num. seqq.

Vnio fieri nequit à Vicario absque speciali commissione Episcopi, dec.175.n.9

Ex de commissione non creditur assertioni ipsius Vicarii, ibid.num. 10

Item fieri nequit ab Episcopo, sine causa, ibid.n.12

Nec causa probatur ex assertione vniuersi emissam alia unione ne aperitur via eludendi dispositionem legis prohibentis unionem fieri sine causa, ibid.n.13

Vnio facta ab Episcopo potest ab eo ex causa dissolui, ibid.num. 17

Vnio facta ex causa necessitate ob tenuitatem reddituum ad hoc, ne cadat sub regulari censure, tunc necessitat precise est probanda, & quidem in ordine ad ipsam Ecclesiam, non autem promatori commoditate Rectoris, ibid.n.20

Vnio facta ab Ordinario ad preceptum Concilij Tridentini probatur ex publico instrumento, dec.280.n.5

Item probatur ex possessione quadragenaria, ibid.n.6. amplia num.7

Vnio in dubio presumitur aque principalis, decisione 667.num. 33

Vnio sine facta fuerit accessorie, siue aque principaliter probatur per quadragenariam conuictio, & loco tanti sufficit fama, & communi reprobatio, dec.185.n.4

Vnio probatur ex enumeratione antiqua, dec.185.num.6. & dec.336.n.1

Amplia etiam enunciatiua emanaverint à persona suspecta, & interfecta, quando emissi fuerint prefato Ordinario, & Causis factis Apostolicis, à quibus fone unio accipitur, dec.185.num.7

Item amplia quamvis enunciatiua unionem exprimit non exprimit, sed saltem quod Ecclesia est pleno iure subiecta dicto

nasterio, quia exinde resultat virtualiter unio, decilio 336.num. 2

Concurrentibus prefertum administrat, dec.285.num.8.9. & seqq. & dec.336.n.3

Vnio probatur effectiua ex possessione beneficii unius, decil.400.n.4

Vnio non censetur effectiua si constat de statu collationis, qui unioni repugnat, dec.275.n.16

Vnio non effectiua cadit sub Regula Cancellaria reuocatoria unionum, ibid.n.18

Vnio ne dicitur effectiua, & ne cadit sub regula reuocatoria requiritur saltem, quod possessio apprehendatur ante editionem regula reuocatoria, dec.175.n.19

Vnio non probatur ex possessione quadragenaria, sed requiritur immemorabilis, dec.285.n.13. atque n.16. & 17. & ratio redditur n.18

Vnio vigore Concilij Tridentini test. 24. cap. 23. de reformat. cap. 15. fieri nequit massa distributionum sed singulis præbendis distribuitur, dec.400.n.11

Vnio ubi fit per incorporationem vix vnica incorporatur principalis, & effectus eius metutur, dec.411.n.8

Vnio temporalis, & ad vitam Rectorum excludit perpetuitatem unionis, dec.285.n.12.declar. n.13

Vnio supponit præcedentem separationem, que non nisi speciali privilegio, vel prescriptione numerabili probanda, decilio 335.n.4

Vnio, si sit valida necesse est quod causa concurrat, decilio 352.n.9

Et Ordinarius declarare potest quod in decreto de unione faciendi nullam habuit intentionem uniendo, nisi seruatis seruandis, & capitis informationibus, ibid.n.12

Et talis declaratio valet etiam ex iuramento, ibid.n.15

Vnio virtualiter continetur in donatione curie animarum, facta Monasterio, dec.137.n.5

Vnio, quando est euidenter nulla retardare nequit executionem literarum Apostolicarum, dec.174.n.8

Vnio vacatione excludit, decilio 180.nu.14. & dec.285.num.3

Vnio non censetur facta ab Ordinario ob insufficienciam reddituum si simpliciter decreuit Ecclesiam uniendo, prout expediti videbitur, dec.152.n.2

Clausula, prout expediti videbitur adiecta in decreto Ordinarj de unione faciendi redditus conditionalem ipsam substantiam decreti, ibi.n.2. & 4

De insufficiencia reddituum statuit assertio Ordinarj ex decreto unionis, donec contrarium probetur, dec.140.n.19. amplia num. 20

Assertio Ordinarj de insufficiencia reddituum pro validitate unionis sine administrati fidei non meretur dec.132.n.1. quimò sufficit, quod sit dubia, vel varia, vel non releuat, ibidem num.17

Vnio ubi fit ex iustitia non ex gratia non est locus penitentis, dec.140.n.5

in Vnio, quod Ordinarius non adhibuerit causa cognitionem, ex quibus colligatur, dec.132.n.5

ad Unionem non potest ordinarius procedere, sine causa cognitione, ibid.n.6

Ordinarj si decreuit unionem faciendam, prout expediti videbitur nulla tempore à decreto adhibita causa cognitionem, tunc non censetur aliquid voluisse decernere sub conditione future cognitionis, ibid.n.7

Verbum videbitur significat arbitrium boni viri, ibidem num.8

pro Unione subsumenda vult seu dominatio reddituum est plene, & concludenter probanda, ibid.n.17

Praelectum concurrentibus administrat non diminutionis, & plura ad hoc adiuuentia receduntur, ibid.n.28

In dubio promouendum est pro exlusione unionis, quia tunc ut prauidendum est, dicitur, ad quem pertinet & quod

Index Rerum,

unaquaque Ecclesia suum habeat Rectorem, ibid. n. 30. & dec. 275. n. 15

Vniuersi repugnat statum vltimum collatum beneficii, dec. 146. num. 10

Et ille venit attendendus, dec. 431. n. 9

Item repugnat status vltimus collatus pro liberatis beneficiis, & attendi debet, tam ad inducendam reservationem per obitum predecessoris, quam ad excludendam inscriptionem gratia aduersarij vniuersi narrata, decisio 457. n. 9

Præsertim, quando non agitur principaliter inter collatores sed incidenter inter preiudici, ibid. n. 10

Vniuersi quasi possessio per tempus immemorabile probata suffragatur ad obtinendam manutentionem tanquam de viuis, dec. 610. n. 10

Quinimo sufficit possessio decennalis, ibid. d. n. 10

in Vniuersi consensu Capituli est necessarius, siue Episcopus vni auctoritate ordinaria propter consensum, quod est inter ipsum, & Capitulum siue tanquam Sedis Apostolica delegatum vigore Concilij Tridentini, scilicet 21. de reformat. cap. 5. dec. 140. n. 6. & 8

Concilij Tridentini, scilicet 21. de reformat. cap. 5. mandat vniuersi fieri seruata forma iuris, ibid. n. 9

ad Vniuersi etiam Episcopus procedat tanquam delegatus vigore Concilij Tridentini semper habet consensum cum Capitulo, ibid. n. 10

De defectu consensu Capituli in vniuersi, an tertium dare possit tacente Capitulo: ibid. num. 11

in Vniuersi consensu Capituli non requiritur ob eius interesse, sed pro solemnitate vniuersi ob publicam utilitatem, ne passim, ac tenore vniuersi fiant, ibid. n. 12

Et potest Capitulum compelli ad consensuendum concurrente iusta causa vniuersi, ibid. n. 13

Vniuersi iusta causa reputatur insufficiens reddituum vtriusque Ecclesia ad sustentandum Rectorem, ibidem numero 14

Causa iusta vniuersi, qua reputatur insufficiens reddituum probanda est ab allegante vniuersi, ibid. n. 16

Et quidem non simpliciter, sed habito respectu quantitatis assignata à principia foundationis, alias non releuat, ibidem num. 17

per Vniuersi dignitas extincta, licet quoad illius qualitatem non sit amplius in rerum natura manet tamen quoad essentiam beneficii, dec. 280. n. 31

ad Vniuersi faciendam compelli potest ordinarius subsistente iusta causa necessitatis, dec. 140. n. 1

Verbum poterit appositum in cap. expoliti de preben. exponitur ab Hostiensij, pro debet. ibid. n. 2

Et solo mandato de vniuersi quatuor dicitur ius ad rem Ecclesie, cui est facienda vniuersi, ibid. n. 4

In vniuersi non cadit vacatio, dec. 146. n. 7

Item nec locum habet regula reservatoria mensium, ibidem num. 8

Vniuersi nequis Episcopus etiam vigore Concilij Tridentini beneficia conquisita reservata quantum vniuersi valeat quorum reservatio est discontinua, & pendet à futuro euentu, qualis est reservatio Regule 8. ratione mensium, dec. 280. n. 2

Vniuersi potest Episcopus ex causa tenuitatis prebendarum, ac distributionem ad fauorem Capituli numerum, vel plura beneficia simpliciter in iura dispositionum Concilij Tridentini scilicet 24. de reformat. cap. 15. ibid. n. 9

Vniuersi quantum non valeat Episcopus dignitates iure ordinario, potest tamen cum beneficio Pape, ibidem numero 34

Vniuersi sine fraternitas duarum Ecclesiarum, ex quibus resultat: dec. 665. n. 15

Vniuersi, ac fraternitatis argumentum inter duo Capitula oritur ex communione sepultura, ac funerum, ibid. num. 21

Vniuersi originalis, & prima duarum Ecclesiarum non excluditur per dissolutionem iure decernendam, ibid. n. 14

Vniuersitas per eius Officiales representatur ac regitur, dec. 319. num. 2

Vniuersi privilegij minorum, dec. 129. n. 16

Contra Vniuersi iuramentum, an possit per contradiclas procedi: vide in verbo Contradiclas, & in verbo Processus per Contradiclas.

Alienatio honorum stabilium vniuersitatis ut valeat, qua requiratur decisio 261. n. 1

Contradictus celebratus ab vniuersitate presumitur volens, si interuenierunt solemnitates necessarie, donec constet de contrariis, ibid. num. 11

Et voluit ex pluribus simul iunctis resultat, ibid. n. 12

In contradietibus voluntariis ab vniuersitate explendis consensus omnium requiritur, & contradiclas vniuersi sufficit ut actus non valeat, ibid. n. 13. Declara n. 14

Vocatio filiorum natis refertur etiam ad nasciturum, quando subest verisimilis voluntas Testatoris, dec. 54. n. 24

Vocatio formatum in casu deficientia omnium masculorum non excludit quin inter masculos donec supersint dicatur contemplata consuetudine agnationis, dec. 127. n. 20

Vocatio patris, & filiorum ex co nasciturorum, an operatur, quod filij, qui nec tempore mortis Testatoris erant nati, nec concepti succedant infimul cum Patre, dec. 274. n. 23. & seqq. ubi pro vtriusque parte offeruntur contraria epine.

Vocatio proximorum in Primogenituris, an sit intelligenda restricta gradu, an lineæ vide in verbo Primogenitura.

à Vocazione ad rem particularem, an inferri possit ad fideicommissum vniuersale: dec. 414. n. 5

à Vocazione in casum delicti non omne inferitur ad casum obitum, dec. 605. numero 13. & quando inferatur: numero 17

ad Vocacionem tacitam eliciendam valde attenditur, an in conditione positi sint in alia parte testamenti expressi vocati: ibid. n. 14

Vocationis coniectura nisi concurrant, emittit ex vna substantione regulariter non inferitur ad aliam ibid. n. 19. & 20

Coniectura pro vocatione inducenda infimul coniungi debent, præsertim fauore descendenti Testatoris, ibidem num. 25

Vocatus ad fideicommissum non sufficit, quod extet, sed vltimius requiritur, quod fideicommissum ignoret, dec. 127. num. 7

Esti aliud agnoscere non vult, tunc dicitur apertum ad fauorem successit vocatorum ex vniuersi contenta in compendiosa, ibid. num. 8

Vocati in primo gradu non consentunt subsistunt reciproce cum vocatis in secundo gradu, dec. 107. numero 14. Amplia num. 15

Deficientia vocatorum ad fideicommissum probatur eo ipso, quod nemo comparat, qui se vocatum pretendat, tunc enim presumitur neminem extare ex vocatis, dec. 178. n. 6

Voluntas alicuius qualis fuerit ex actibus contemporaneis dignoscitur, dec. 71. n. 7

Voluntas agentis ut eliciatur attendi debet discretius modus loquendi, dec. 492. n. 24

Voluntas contrahentium seruanda est, ubi non desit potestas, dec. 158. n. 11

Declaranda est tum ab ordine scripturæ, tum ab absurdo evitanda, ne sit eodem instrumentum repugnancia continetur, dec. 123. n. 15. & 16

Magis impedienda est quam verba, dec. 312. n. 33

Vbi certia, & determinata est, vniuersitatem modum excedat à contentis observantia qualibet causa non excusat, dec. 476. num. 17

Vniuersi colligantur superfluis non prosequendi licet non eliciatur ex taciturnitate per aliquod breue tempus, quia de iure Canonico sui prosequendi licet non est presumum, dec. 176. n. 9

Vniuersi duodecim vniuersi fideicommissi recipi ex quibus resultat: dec. 13. n. 3. & seqq.

Vniuersi

& Materialium.

Voluntas expressa in testamento non censetur mutata in codicillis, nisi circa id, quod in illis disponitur, & est incompatibile cum testamento, dec. 247. n. 15

Voluntas fideicommissaria sufficiens rem destinatum ad usum rei fideicommissariae sub fideicommissum ex quo non colligitur decisio 105. n. 13 & seq.

Voluntas etiam ex alio nullo, & inefficaciter desinitur, praesertim quando agitur inter comparationes, decisio 82. num. 25. & 26

Voluntas disponentis elicitur ex solito, dec. 331. n. 14

Voluntas intendenda est à verba, à versivola, & ab aliam correptione, dec. 5. n. 26

Voluntas magis ex facto, quàm ex verbis declaratur, dec. 86. num. 21

Voluntas patris, quod filius obtineat secundam legitimatorem, quatenus prima non suffragetur, probatur ex testibus explicite de hoc de pœnitentiis, dec. 134. n. 6. & 8

Et talis voluntas probari etiam potest signis, & coniecturis, ibid. n. 9

Voluntas patris ad effectum obtinendi secundam legitimatorem requiritur, quod sit dispositiva in testamento, decisio 34. num. 10

Voluntas patris etiam elicitur ex coniecturis, & emissis in actu inter viros suffragatur, ibid. num. 11

Voluntas presumpta testis ubi constat de expressa, dec. 247. num. 14

Voluntas renunciantis plenè iustificatur ex testibus optime informati, & ex iis, quæ in alia renunciantione ante, vel post coram ipsis renunciantis expressa, dec. 18. n. 1

Voluntas, seu animus renunciantis unico teste probatur, ibid. num. 9

Pactum quando concurrunt coniectura, & agitur favore dotis, ibid. n. 10

Voluntas, seu animus renunciantis lenioribus probationibus probatur, dec. 31. n. 12

Voluntas, seu animus etiam ex subscentie dignoscitur circa modum acquiritur, dec. 33. n. 9

Voluntas sine intento dispositionis ex non facto, non secus ac ex facto elicitur, dec. 180. n. 23. & dec. 331. n. 15

Voluntas, seu mens contrahentium ex pœnitentiis instrumenti declaratur, dec. 332. n. 11

Voluntas statuentium arguitur ex clausula derogatoria obstantiarum, dec. 357. n. 20

Voluntas statuentium spectanda est, decisione 83. numero 10

Ex coniecturis deprehenditur, dec. 88. n. 14

Voluntas testatoris ex coniecturis elicitur æquipollet expresse quando specialis expressio pro forma non requiritur, decisio 15. num. 7

Voluntas testatoris erga venientes ab intestato permissiva, & interpretativa est, dec. 61. n. 4

Voluntas testatoris clara non alteratur per clausulam omni meliori modo, quæ operatur quidem quod alii valeat omni meliori modo sed non induci modum contrarium contra mentem expressam, dec. 132. n. 11

Voluntas testatoris separata conditionem à pœna, ibidem num. 22

Voluntas testatoris congruam recipit interpretationem ex communis hominum usu, dec. 233. n. 30

Voluntas Testatoris conferendi bona in agnationem non arguitur ex sola vocatione masculinorum, nisi Testator digressus fuerit ad plures gradus substitutionem, dec. 279. n. 36

Voluntas testatoris quando absque reciproca adimpleri non potest, censetur in necessarium antecedens indulta, decisio 287. num. 15

Voluntas testatoris quocumque de ea constat servanda est, dec. 307. n. 17 & 18

Voluntas testatoris quando agitur inter heredes probatur duobus

testibus, dec. 347. num. 19

Voluntas testatoris semper interpretanda est, ut absurda evitentur, dec. 317. n. 15

Voluntas testatoris facienda heredes fiduciarius vide in verbo Fideiucia

Voluntas testatoris etiam in extremis laborantis, si aliquoquin sua industria se servare debet, dec. 418. n. 7

Voluntas testatoris deliberata testandi ad effectum videndi an testamentum ad interrogationem alterius valeat, ex quibus probatur: vide in verbo Testamentum ad interrogationem alterius

Voluntas ultima Testatoris non probatur nisi per septem testes, dec. 334. n. 10

Duo tantum sufficiunt ad probandum pactum restituendi hereditatem, ibid. n. 11

Ad voluntatem testatoris declarandam sufficiunt testes unici, & singulares: si vero quando agitur de probanda dispositione, dec. 390. n. 10

Ad voluntatem testatoris interpretandam tempus testamenti attendi debet, dec. 608. n. 12

Voluntas testatoris imbandum est, dec. 613. n. 9

Voluntas coniectura ex non facto, non secus ac ex facto colligitur, dec. 110. n. 8

Pro elicienda voluntate Testatoris conferendi bona solum in mascululis coniectura, quatenus singula non sufficiunt simul iungi debent, dec. 112. n. 15

Voluntas uxoris circa fructuum perceptionem bonorum extradotalium per maritum, vide in verbo Fructus Bonorum extradotalium, & in verbo Maritus

Voluntatis declaratio ad hoc colligitur ex alio nullo, dec. 151. num. 17

Voluntatis desinendi adimpleri omnino deest, dec. 430. num. 6

Votum redendi ad Religionem non probatur scripturis infermibus præcipue quando concurrunt testes in contrarium, ac factum per eundem in seculo, dec. 625. n. 9

Votum redendi ad Religionem non releuat nisi fuerit à superiore acceptatum, alias enim non obligat ad redendum, ibid. n. 11

Distinctio inter votum Religionis in uniuersum, & alicuius Religionis determinatæ refertur, ibid. n. 12

Vota Officialium alicuius Uniuersitatis fuisse prolata in capitula, ex quibus probatur, dec. 427. n. 1

Vota simplicia in Societate Iesu non solent emitti, nisi post bierum, dec. 52. num. 5. & de hac materia summus quorum simplicium, & solemnium in Societate Iesu, vide in verbo Religiosus Societatis Iesu

Votandi quasi possessio in capita, ex quibus incerta, aut varia minime redduntur, dec. 427. n. 18

Votandi quasi possessio in capita acquisita Officialibus præsertim censetur per votum traditum ab uno tantum ex eis, licet alij non votauerint, ibid. n. 17

Vitatus non potest de bonis ad certum usum concessis in alio usus disponere, dec. 508. num. 13

Vivifructus vendendi rem, super qua habet tantum usum fructuum cauere debet de conservando pretium, illudque in fine restituendi, dec. 66. n. 25

Vivifructus licet non habeat civilem, habet tamen quasi civilem possessionem bonorum, super quibus habet usum fructuum, dec. 159. n. 5

Vivifructus ex dispositione iuris communis non valet res hereditaria vendi, dec. 349. n. 6

Vivifructus annuus tenetur ad annuat præstationem, dec. 634. n. 34

Vivifructus etiam competit inter dictum reivindendi aduersus proprietarium occupatum eum vel turbantem naturalem, dec. 159. num. 2

Vivifructus Bonorum aduentitiarum spectat ad patrem, dec. 30. n. 34

Index Rerum,

Vfusfructus si reſeruetur à donante donec vixeret, conſeſcit in donatarium tranſlatâ proprietate poſſeſſionis, nam idem eſt vſusfructum retinere, quod tradere, dec. 403. n. 2. Declara. n. 4. & ſeqq.

Vfusfructus omnis appellations ſola adminiſtratio non venit, decilio 614. n. 2.

Vfusfructus remiſſio ſacta ab Eccleſia ſapit alienationem, dec. 662. n. 9

Vſusfructum habens ſuper bonis venditiis, tunc ad eius commodum pretium bonorum venditorum reuocari debet, ut ſolet, decil. 66. n. 24

In vſusfructu quod quia tamen fuerit hæres inſtitutus, non autem in proprietate colligitur ex verbis teſtamenti, decilio 349. num. 8

Vſusfructus relictus cenſetur ſi Teſtator mandauit, che deca haurere alimentis, vitto, eueſtito, &c. ibid. n. 9

In vſusfructu tamen, quod vxor fuerit à marito hæres inſtituta reſoluit ſi ex verbis teſtamenti appareat eam eſſe in pluribus contra diſpoſitam ab hæredibus proprietariis, ibid. n. 11

Verba, Donna, Madonna, e Padrona, apta ſunt ſignificare abſolutum dominium, ibidem numero 11. Fallit numero 13

Vitratia dici nequit promiſſio alicuius ſummæ pro damnis, nam emendatio damnorum laeta eſt, decilione 166. num. 10

Et ex quibus damnorum paſſum probatum remaneat? ibidem num. 17

Vſuraria dicitur conuentio ſi quæ pecuniæ ad negotiandum recipi, & in ſe ſuſcepit omne reſpectum amiſſione capituli, etiam reſpectu nominum debitorum, quod mercator vocat ſtare del credere, decil. 191. n. 20. 21. & 24

Vſuraria dicitur conuentio per quam alteri, qui omne periculum capituli ſubi conceditur pars lucri, quatenus certum ſumman excedat, ſecum autem ſi non excedat, ibi. n. 17

Vitratius non eſt annuus redditus, quando non eſt correſponſivus ad aliquam obligationem ſortis, dec. 201. n. 20

Vſurarium dicitur legatum fruſtrum domo rei legata præſtor, decil. 29. n. 14. Declara. n. 15. 16. & 17

Vitrat eſt quicquid ultra veri impenſum à Villero in aliis indicariis exigatur, dec. 113. n. 9

Vſuram cadit in legato alternatiuo, & quare? decil. 294. num. 21. Et ex quibus legatum dicitur alternatiuum? ibidem num. 22

Vſura ſumma reſultat ex uniformi ſolitudine cambiorum, videlicet, ad rationem decem pro centenario, decilione 130. numero 11

Vitrat prohibita ſunt etiam de Iure diuino, decilione 16. numero 19

Vſura ſuſpicio ceſſat, ubi nulla poteſt conſiderari mora, decil. 294. n. 18

Vſura ut licite exigantur, neſcitato à Sede Apoſtolica confirmata, nec conſuetudine officii poſſit, nam conſuetudo ſolum excuſat opus, non autem facit ut pallium vſurarium licitum ſit, decilio 16. n. 20

Vſuræ & arum quando dicantur, & quando damnam damni, ad effectum ut reſci debent? dec. 671. n. 5

Vſura ſive ſit fauorabiles ſive odioſa, vel debeantur propter mortem, aut ſine mora ſemper factum in ſortem iugurari, quod ultra illarum debetum ſubiacet eſt, dec. 191. n. 25

Diſtinctio inter vſuras fauorabiles, & odioſas offertur à DD. quando agitur de inducendo ipſo iure compenſationem credui ex v. 4. caſa debito ex alia patiente vſuræ ad emittendum contra vſurarium, ibid. n. 27

Vſura et perpetuo debeatur ſufficit moram ſemel fuiſſe commiſſam, dec. 303. n. 31

Vſurarium ſolutum non parit eſdem effectus, quæ cætera ſolutione, decilio 74. n. 13

Vſurarium ſolutio non tranſfert diuiniuum pecuniarum in

recipientem, ibid. num. 19

In materia vſurarii aſſertioni partium non deſeruit, ibid. n. 39. & dec. 130. n. 13

In materia etiam de vſuris ſuſpicio datur conſeſſionibus geminatis ac adminiſtrariis de bonis, dec. 357. n. 14

In vſuris ſpecialis eſt ut ille repeti poſſit quatenus fuerint ſorti, & ſcienter ſolute, quia lex in ſolvente vſuræ ſuſpicionem cællas voluntatem, dec. 16. n. 26

Pro vſuris ſolutum computatur directo in ſortem ac ſi pro ſorte ſolutum fuiſſet, dec. 130. n. 8

Pro vſuris indebitis ſi quid ſolutum ſuit computatur directo in ſortem, ac ſi pro ſorte ſolutum fuiſſet, quoniam ſortis calculo ſolutum ſuit, dec. 131. n. 22

In vſuris cadere poteſt præſumptio donatoris, quando ſolvens ſciens non eſſe debitum ſorte ſoluit, dec. 201. n. 13

Vſuris præſtandus eſt actus, dec. 341. n. 23

Vſuras fuiſſe palliatis ex quibus deducitur? decilione 130. num. 23

Ad vſuras vel intereſſe, ſeu de interim rei, ut debitor propter moram teneatur ſufficit mora irregularis, decilione 132. numero 28

Ad vſuras ſeu intereſſe depofitarii non tenetur erga deponentem, niſi ſit inuoluntarius in reſtituendo depofitum, decilione 185. num. 3

In debitore ſolvente vſuras præſumitur quod coacti ſoluit, ut exaretur circa reſtitutionem ſortis principalis, decilio 74. num. 17

Vitratio. Præſumptio vſurariis ubi non intrat, tunc ſuſpicionem præſtat ex quadragenarium ſuma, vel cum adminiſtranti, dec. 118. n. 8. & dec. 382. n. 3. & ſeqq.

Vſurariis præſumptio à Concil. Trident. ſolum attenditur, ubi dubitatur de exiſtentia ſuſpicionem cum ordinario calculatore, vel promiſſo de libero, ſecus ſi contentio eſt inter Patronos de ſola perſonæ, nam hoc caſu Concilium, nihil voluit innuere, dec. 382. n. 2

Vitrat communis leguendi attendi debet in interpretatione iuris, dec. 619. n. 6

Vitrat in alienatione rerum Eccleſie debet eſſe indubitata, & evidens, dec. 375. n. 16

Vitrat Eccleſie debet eſſe evidens pro obtinendo licentia in alienationibus rerum Eccleſie, dec. 419. n. 2

Vitrat Eccleſie conſiderari nequit in permutacione bonorum eiusdem redditus, vel ſi bona Eccleſie diſpoſitionem patitur, quod perniciuſum eſt, dec. 441. n. 11. & 12

Vitrat præſumitur in contractu celebrato ab uniuerſitate cum debitis ſolemnitatibus, donec contrarium appareat? decil. 261. num. 11

Vitrat contractus ex quibus ſimul inſolui reſultat, ibidem num. 12

Vitrat Prælati non autem Eccleſie contemplata cenſetur in Inſtrumento locacionis, quando annuus eſſet eedere debent ad commodum locataris, dec. 457. n. 10

Vitrat præſumptio favore Eccleſie ceſſat ex ipſa facie contractus, etiam ſi conſit alias ſolemnitates intermiſſe, decil. 442. n. 13

Vitrat alia præſumitur à viro, dec. 250. n. 24

Fallit quando conſtat de contrario ex inſtanti iudicio ubi ab ea ſacti pro conſecutione alimentorum, tunc enim præſumptio cadit vitiata, ibid. n. 25

Vitrat alimenta maritus ſubmiſtrare tenetur extra domum ſi de eius conſenſu diſceſſit, dec. 111. n. 1

Vitrat alenda eſt in dono veri ratione obſequiorum contingit, ibid. n. 3

Et poteſt maritus obſequia contingit alia remittere vxori, quia ſolo eius favore ſunt indulta, ibid. n. 3

Vitrat à merito alimenta præſtanda ſunt extra domum ſi ad eum rediens non ſuit admiſſa, ibid. n. 7

Et ſi maritus iudicio decreuit vxor obſequi ſe ad virum redire, ſubmiſtratis

& Materiarum.

subministratis tamen expensis iimeris, si maritus ex parte sua non adimpleat, sola oblatio sufficit, ut ei extra dotum alimentum debeatur, ibid. num. 9.

Vxor in obsequio viri esse dicitur si per eam non fiat, quominus viro feriat, ibid. num. 10.

Eti probante de consensu viri discessisse, quodque ad eum redeuntem non fuisse adulescentem, ita probatio praevalet praesumptionibus contrariis, ibid. n. 13.

Vxor in subsidium vendicare potest bona à marito emptia nomine proprio ex pecuniis dotalibus, dec. 64. num. 12. Intel. lig. num. 13.

Vxor contra premissores dotis agere nequit, sed vir, dec. 603. num. 10.

Vxor & maritus si ambo vendunt, tunc pecunie ad manus solum mariti praesumuntur pervenisse, licet ab utroque recepta afferantur? dec. 464. n. 22.

Et nomen uxoris censetur ad cautelam uxoris intermisse, ut scilicet ista sit ab hypothecis dotalibus vxoris super bonis viri competentibus, ibidem num. 23.

Vxor per obitum viri ac transitum ad secundas nuptias non amplius permanere dicitur in obsequio maritali, dec. 51. num. 19.

Vxor praesumitur à marito heres instituta ex causa uxoris, & dilectionis si ipsam dilectissimam in actu institutionis enunciant, dec. 35. n. 4.

Vxor possident bona viri pro securitate dotis non auferit viro liberam eorundem bonorum administrationem non secus, ac quilibet alius creditor dicitur possidere pignus nomine viri debitoris, dec. 37. n. 12.

Vxor nullam habet actionem super re emptam per maritum pecuniis dotalibus proprio nomine, sed tantum pro repetitione pecuniarum in casu restitutionis dotis, dec. 115. n. 14. Amplia num. 15. & 16.

Vxor potest in subsidium vindicare rem à viro emptam de pecuniis dotalibus proprio nomine, dec. 115. num. 24. Declara num. 15.

Vxor pro assecratione dotis si nonnulla mariti bona elegit ex illorum fructibus ali debet, dec. 250. n. 18.

Nec eadem uxori assignata pro securitate dotis possunt assignari creditoribus viri, ibid. num. 19.

Vxor potest ex mera liberalitate legare etiam marito fructus bonorum dotalium, dec. 194. n. 13.

Vxor quod fuerit à marito instituta heres in usufructu tantum refulat si ex verbis testamenti appareat eam esse in pluribus contradistinctam ab heredibus proprietariis, dec. 349. n. 11.

Vxor prius nequit maritum lucro dotis mediante testamento contra maritem statuere, dec. 358. n. 27.

Vxor si absque causa à viro duxerit ad redeundum eegi potest, & vir ad Thorem uxoris reintegrari debet, dec. 412. n. 13.

Vxor patroni in patronatu gentilitio succedere nequit, dec. 512. n. 15.

Vxor possident viro vivente iure familiaritatis eo mortuo praesumitur mutasse causam possidendi, si sui heres instituta etiam absque alia declaratione, dec. 513. n. 1.

Vxor si ex bonis dotalibus, & paraphrenalibus sibi reservatis aliquam quantitatem fructuum cum facultate libere disponendi ex hac reservatione resultat reliquos fructus maritum acquirit, ad quem ex statuto loci spectat, dec. 634. n. 26. & 31. Et huiusmodi reservatio sine pactum, quomodo sit intelligenda, ibid. n. 27.

Vxor nequit pro viro fideiubere, dec. 649. n. 1.

Vxor si è domo viri discessit ipso consentiente, tunc vide-

tur ei remississe obsequia conjugalia, dec. 11. n. 2.

Vxor bona acquista praesumuntur ex rebus viri, dec. 156. num. 15.

Illa tamen exceptio non admittitur in iudicio, leg. final. C. de edict. Diu. Actian. toll. iuxta magis communem sententiam, ibid. num. 16.

Vxor si fuerint à marito praestita alimentis spatio longi temporis, tunc error conciliatur, quod dotem ab uxore receperit, dec. 131. n. 10.

Hec tamen conciliatura de per se sola non sufficit iuncta vera causa alius plurimum confert, ibid. n. 11.

Vxor si suis ab heredibus primi viri dos restituta praesente, & consentiente secundo viro eidem acquisita dicitur ex quo pro traditione dotis ei alio competit, dec. 151. n. 7.

Vxor videtur esse habere dotem in pecunia, quam in fundum dotalium cum primo casu habet hypothecata omnia bona viri pro restitutione dotis, ibid. num. 14.

Vxor si suis facta restituta dotis ab heredibus primi viri praesente secundo viro, tunc illius praesentia censetur adhibita ad maiorem cautelam, ibid. n. 19.

Vxor si domum viro annuat redditum, talis donatio morte uxoris confirmatur, dec. 101. n. 16.

Praesumptio donatoris cessat eo ipso quod fructus fuerint per errorem tantquam debiti ab uxore viro soluti, ibid. n. 17.

Et error solutionis efficit, ut tempore mortis uxoris non adis donatio, quae morte posset confirmari, ibid. n. 18.

Vxor bona extradotalia si maritus administravit, an illius heres probare teneatur fructus fuisse à marito perceptos de voluntate uxoris? vide in verbo fructus bonorum extradotalium, & in verbo Maritus.

Vxor voluntas favore mariti attentata dispositione statuti Bononia semper praesumitur, nisi contraria voluntas probetur? dec. 200. num. 5. Et an ad probandam contrariam voluntatem sufficiant conciliatur? ibid. num. 7. & 8.

Vxor voluntas contraria circa fructuum perceptionem, illorumque consumptionem in propriis usus probatur ex eiusdem mariti confessione, cui sine aliqua probatione standum est, ibid. num. 9.

Uxor si aliquos alius expensis in bonis extradotalibus per maritum administratis censetur hoc fecisse ad maiorem securitatem contrahentium, ibid. n. 23.

Vxor & maritus si aliquos alius in solidum fecerunt praesumuntur omne involuementum perceptum ad solum maritum pervenisse, ibid. n. 25. Amplia num. 26.

Vxor si consensu resolutum ex compositionibus intra domesticos pariter sufficit, ne maritus fructus perceptos ex bonis extradotalibus faciat suos, ibid. n. 30.

Vxor si alienum praesumitur à marito solum ex bonis eiusdem uxoris ab eo administratis, non autem de proprio, dec. 265. num. 13.

Vxor competit Saluamini pro alimentis contra tertium possessorem bonorum viri, dec. 250. num. 43.

Et haec opinio est prior, & communior, nec ab ea in indicando recedendum est, ibid. n. 44.

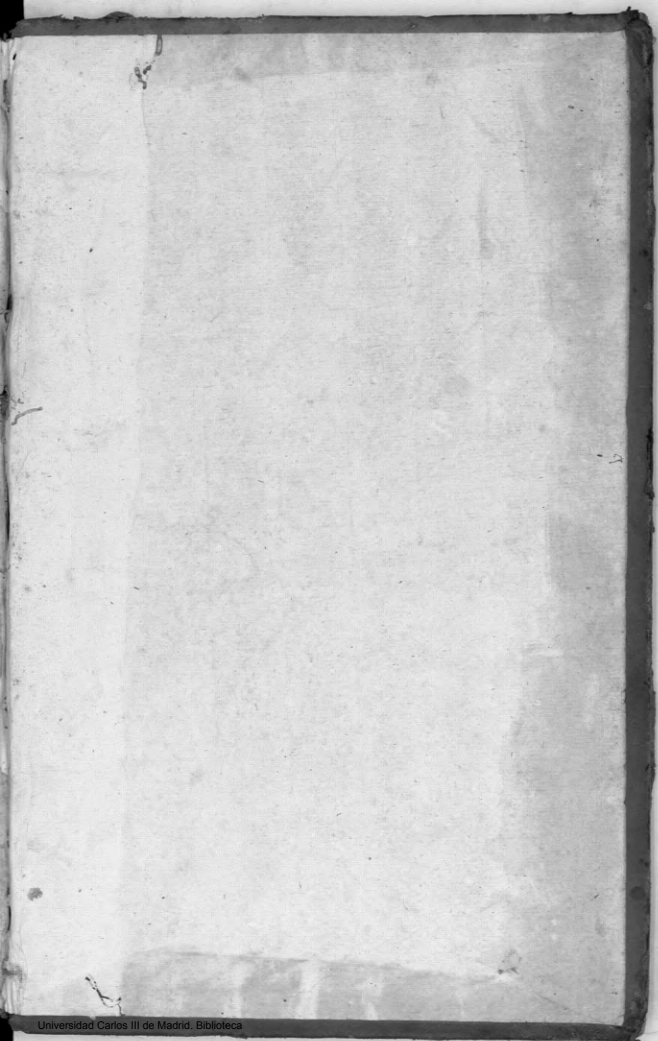
Vxor bona extradotalia non transeunt in dominium viri, dec. 350. num. 28.

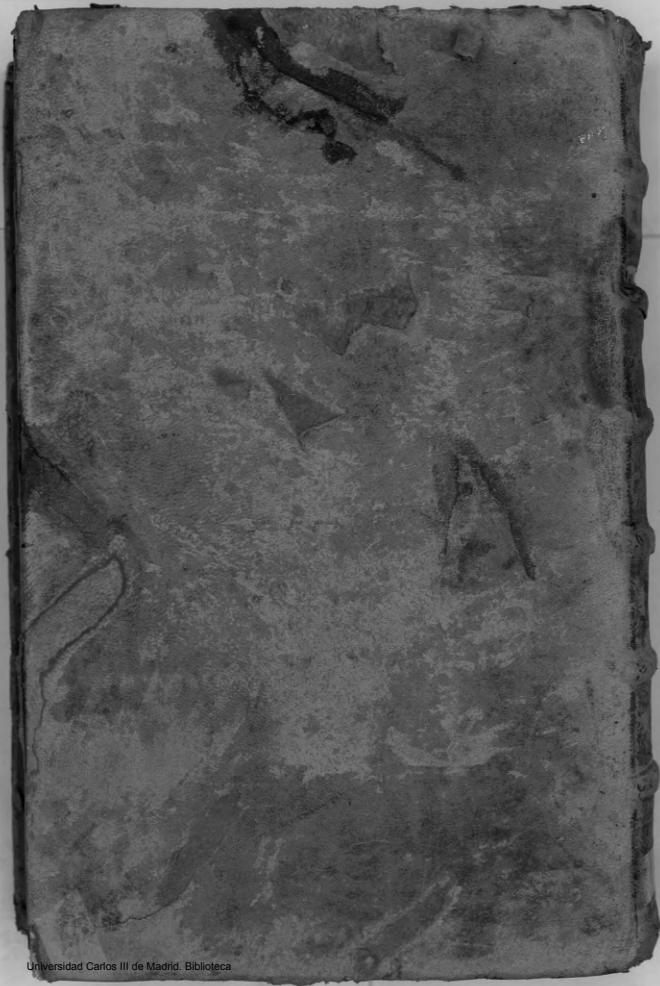
Vxor bona mobilia sunt necessario annexa obsequiis, & operibus maritalibus, dec. 352. n. 3.

Uxor bona paraphrenalia, vide in verbo Bona paraphrenalia.

Vxor obligatio erga virum restringitur ad debitum carnis, & alias operis, ac obsequia maritalia, dec. 352. n. 11.

F I N I S.

BICH I

D

TOM

190